

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

18. marts 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien** 53
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/389 af 17. marts 2016 om forlængelse af godkendelsen af aktivstoffet acibenzolar-S-methyl, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾** 77
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/390 af 17. marts 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 81
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/391 af 17. marts 2016 om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 1. til 7. marts 2016, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 533/2007 83
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/392 af 17. marts 2016 om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 1.-7. marts 2016, og om fastsættelse af de mængder, som skal overføres til mængden for delperioden 1. juli til 30. september 2016 inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 1385/2007 85

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/393 af 17. marts 2016 om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importrettigheder, som er indgivet i perioden 1. til 7. marts 2016, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Ukraine, der er åbnet ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/2078 88

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2016/394 af 14. marts 2016 om afslutning af konsultationsproceduren med Republikken Burundi i henhold til artikel 96 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater 90
- ★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2016/395 af 15. marts 2016 om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/1823 (ATALANTA/1/2016) 97
- ★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2016/396 af 15. marts 2016 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUTM Somalia) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/173 (EUTM Somalia/1/2016) 99
- ★ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/397 af 16. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/312/EU om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til indendørs og udendørs malinger og lakker (meddelt under nummer C(2016) 1510) ⁽¹⁾ 100
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/398 af 16. marts 2016 om tilladelse til markedsføring af UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (meddelt under nummer C(2016) 1527) 107

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EU) 2015/2265 af 7. december 2015 om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse fiskevarer for perioden 2016-2018 (EUT L 322 af 8.12.2015) 109

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/387

af 17. marts 2016

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 11. marts 2015 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 10 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 26. januar 2015 af Saint-Gobain PAM Group (»klageren«) på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den samlede EU-produktion af rør af duktilt støbejern. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for subsidiering og deraf følgende væsentlig skade, og dette var tilstrækkeligt til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.
- (3) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen den indiske regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Den indiske regering blev opfordret til at deltage i høringer med henblik på at kaste lys over situationen vedrørende indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Den indiske regering tog imod tilbuddet om høringer, og der blev efterfølgende gennemført høringer. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning under høringerne.

1.2. Efterfølgende sagsforløb

- (4) Efterfølgende oplyste Kommissionen alle parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig udligningstold på import til Unionen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien. Desuden gav en anden indisk producent, Tata Metaliks DI Pipes Limited (»Tata«) sig til kende og fremsatte bemærkninger.
- (5) Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 83 af 11.3.2015, s. 4.

- (6) Den 28. januar 2016 blev der afholdt en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer efter anmodning fra Electrosteel Castings Limited.

1.3. Sideløbende antidumpingprocedure

- (7) Den 20. december 2014 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽⁴⁾ («antidumpinggrundforordningen»).
- (8) Den 18. september 2015 indførte Kommissionen ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559 ⁽⁵⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien («forordningen om midlertidig antidumpingtold»). De endelige konklusioner af undersøgelsen er omfattet af en særskilt forordning ⁽⁶⁾.
- (9) De undersøgelser af skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, der foretages i nærværende antisubsidieundersøgelse og i den sideløbende antidumpingundersøgelse, er alt andet lige identiske, da definitionen af EU-erhvervsgrænsen, de repræsentative EU-producenter og undersøgelsesperioden er den samme i de to undersøgelser.

1.4. Interesserede parter

- (10) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på deltagelse i undersøgelsen. Kommissionen underrettede navnlig klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de indiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.
- (11) Interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Ingen af de interesserede parter anmodede om en høring for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen.

1.5. Stikprøver

- (12) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

1.5.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter og importører

- (13) Det var ikke nødvendigt med stikprøveudtagning af EU-producenter. Der er kun tre virksomheder eller grupper af virksomheder, der producerer den pågældende vare i Unionen, og to af disse, som tegner sig for ca. 96 % af den samlede EU-produktion, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (14) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning af ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, og for i bekræftende fald foretage en sådan, anmodede Kommissionen ikke-forretningsmæssigt forbundne importører om at fremlægge de oplysninger, der var anmodet om i indledningsmeddelelsen. Ingen-forretningsmæssigt forbundne importører gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

1.5.2. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Indien

- (15) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og for i bekræftende fald at foretage en sådan, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Indien om at fremlægge de oplysninger, der var anmodet om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Republikken Indiens repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

⁽³⁾ EUT C 461 af 20.12.2014, s. 35.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559 af 18. september 2015 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 244 af 19.9.2015, s. 25).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (se side 53 i denne EUT).

- (16) Tre eksporterende producenter i det pågældende land fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. De tegnede sig for 100 % af eksporten fra Indien i undersøgelsesperioden. Derfor besluttede Kommissionen, at det ikke var nødvendigt med stikprøveudtagning.

1.6. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (17) Der blev sendt spørgeskemaer til tre eksporterende producenter eller grupper af producenter i Indien, til de tre EU-producenter og til brugere, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (18) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaerne fra to af de tre indiske eksporterende producenter. Kommissionen antog derfor, at den tredje eksporterende producent ophørte med at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.
- (19) I den indledende fase blev de samarbejdsvillige EU-producenter og -brugere enige om, at de oplysninger, der blev indsamlet i den sideløbende antidumpingundersøgelse, også kunne anvendes i nærværende procedure. Ud over dem, der havde givet sig til kende i den sideløbende antidumpingundersøgelse, indgav en lang række brugere oplysninger.
- (20) Kommissionen indhentede og kontrollerede alle de oplysninger, som de eksporterende producenter i Indien havde fremlagt, og som den anså for nødvendige for foreløbigt at kunne fastslå, om der var tale om subsidiering. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, Indien (»ECL«)

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Indien (»Jindal«)

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (21) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2013 til den 30. september 2014 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2011 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (22) Den pågældende vare er rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) (»duktilt støbejernsrør«) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90. KN-koderne angives kun til orientering.
- (23) Duktile støbejernsrør anvendes til drikkevandsforsyning, spildevandsafledning og kunstvanding af landbrugsjord. Vandtransport gennem duktile støbejernsrør kan baseres på tryk eller blot på tyngdekraften. Rørene er mellem 60 mm og 2 000 mm i diameter og er 5,5, 6, 7 eller 8 meter lange. Indvendigt er de sædvanligvis behandlet med cement eller andre materialer, og udvendigt er de forzinket, malet eller omviklet med tape. De vigtigste slutbrugere er offentlige forsyningsvirksomheder.
- (24) Jindal og Indiens regering hævdede, at duktile støbejernsrør, der ikke er coatede hverken indvendigt eller udvendigt (»rå rør«), burde udelukkes fra den pågældende vare, fordi sådanne rør er halvfabrikata med anderledes fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og ikke kan anvendes til at lede vand uden yderligere forarbejdning. Rå rør kan heller ikke udskiftes med den pågældende vare og har et andet anvendelsesformål.
- (25) Klageren bestred dette og gjorde gældende, at alle duktile støbejernsrør, hvad enten de er coatede eller ej, har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål. Klageren gjorde yderligere gældende, at indvendig og udvendig coating betragtes som færdigbehandlingsprocesser, repræsenterer

op til 20 % af de samlede udgifter ved fremstilling af duktile støbejernsrør og ikke ændrer de grundlæggende egenskaber ved et duktilt støbejernsrør. Klageren understregede også, at rå rør som sådan ikke har nogen egentlig slutmarkedsfunktion eller -anvendelse, ud over at lede vand og spildevand, og at de ikke sælges på EU-markedet, men nødvendigvis må coates, inden de bringes på markedet, for at opfylde EU-standarderne. Desuden henhører rå rør af duktilt støbejern under samme toldkodeks som coatede rør, og udelukkelsen heraf kunne derfor føre til omgåelse af eventuelle udligningsforanstaltninger og undergrave virkningen af sådanne foranstaltninger i betragtning af de indiske eksportørers kapacitet til at foretage coating i Unionen (omkring 80 000 ton årligt). I den henseende hævdede klageren yderligere, at importen af rå rør fra Indien er steget betydeligt siden 2013, og at denne import var næsten tre gange højere i 2015 end i 2013. Efter klagerens opfattelse vil denne udviklingstendens sandsynligvis fortsætte.

- (26) Undersøgelsen har vist, at rå rør ikke har nogen egentlig slutmarkedsfunktion eller -anvendelse og ikke sælges som sådan på EU-markedet. Disse rør må nødvendigvis undergå yderligere forarbejdning, dvs. indvendig og udvendig coating, inden de kan markedsføres, og inden de opfylder EU-standarderne med hensyn til at lede vand og spildevand. Mens opfyldelse af EU-standarderne ikke nødvendigvis er en afgørende faktor med hensyn til bestemmelse af varedækningen, er det forhold, at et rå rør må forarbejdes yderligere, inden det kan opfylde sit tiltænkte anvendelsesformål, en faktor, der ikke kan overses i undersøgelsen af, hvorvidt et rå rør er et endeligt produkt eller kun et stykke halvfabrikata. Kommissionen mener derfor, at rå rør af duktilt støbejern bør betragtes som halvfabrikatarør af duktilt støbejern.
- (27) Halvfabrikata og færdige varer kan ikke desto mindre antages at udgøre ét enkelt produkt, hvis de i) har samme væsentlige egenskaber og ii) de supplerende forarbejdningsomkostninger ikke er væsentlige (⁷). Det er ubestridt, at indvendig og udvendig coating af rå rør tilføjer disse rør en fysisk egenskab, der giver dem en essentiel og grundlæggende egenskab, der er nødvendig for deres vigtigste anvendelse på EU-markedet, nemlig at lede vand og spildevand i overensstemmelse med EU-standarderne. Det er desuden ubestridt, at omkostningerne ved indvendig og udvendig coating sædvanligvis udgør op til 20 % af de samlede omkostninger ved fremstilling af et duktilt støbejernsrør. Den yderligere forarbejdning må derfor betragtes som væsentlig.
- (28) Rå halvfabrikatarør og rør af duktilt støbejern kan derfor ikke antages at udgøre ét enkelt produkt sammen med færdige (indvendigt og udvendigt coatede) duktile støbejernsrør og bør derfor udelukkes fra den pågældende vare.
- (29) Hertil kommer, at Kommissionen ikke mener, at der er nogen betydelig risiko for omgåelse, i tilfælde af at rå rør udelukkes fra varedækningen. Kun én virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med Jindal, importerer rå rør, og Jindal har, i modsætning til klagerens påstand, begrænset kapacitet til coating i Unionen. Ifølge Kommissionens verificerede data er den nuværende kapacitet på omkring 15 000 ton årligt. Desuden er mængden, selv om importen af rå rør fra Indien synes at være i stigning efter undersøgelsesperioden, fortsat beskeden (mindre end 10 000 ton i 2015) i henhold til oplysninger fra klageren. I betragtning af den forretningsmæssigt forbundne virksomheds begrænsede kapacitet til coating i Unionen og dens nuværende forretningsplan for de kommende år for så vidt angår rå rør, mellem 15 000 og 21 000 ton frem til 2017, er det ikke sandsynligt, at dette produktionssted kan gøres til et indgangssted for massive strømme af rå rør alene med det formål at coate dem for at undgå told på færdige rør i Unionen, hvilket potentielt kunne rejse et spørgsmål i henhold til grundforordningens artikel 23.
- (30) Jindal anmodede om, at flangerør af duktilt støbejern blev udelukket fra varedækningen.
- (31) I modsætning til rå rør er flangerør duktile støbejernsrør, der endeligt forarbejdes med indvendig og udvendig coating. Flangerør er derfor egnede til at lede vand og spildevand uden yderligere forarbejdning. Der er hovedsagelig tale om, at duktile støbejernsrør i fuld længde tilskæres i mindre stykker og tilføjes flanger, således at de kan forbindes med bolte og møtrikker, mens andre duktile støbejernsrør forbindes via en muffe. Forarbejdningsomkostningerne ved tilskæring i mindre stykker og tilføjelse af flanger kan ikke antages at ændre de grundlæggende egenskaber ved et duktilt støbejernsrør, som er at lede vand eller spildevand, eller medføre væsentlige forarbejdningsomkostninger. Selv om fremstilling af flangerør af duktile jernrør kræver en vis yderligere forarbejdning, mente Kommissionen derfor, at de udgør én enkelt vare, og anmodningen om udelukkelse afvises.
- (32) I lyset af ovenstående betragtninger defineres den pågældende vare endeligt som rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) (»duktile støbejernsrør«), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«), med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90.

(⁷) Rådets forordning (EF) nr. 1784/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med oprindelse i Brasilien, Den Tjekkiske Republik, Japan, Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Thailand (EFT L 208 af 18.8.2000, s. 10).

2.2. Samme vare

- (33) Undersøgelsen viste, at den pågældende vare, jf. definitionen ovenfor, der fremstilles og sælges i Indien, og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og derfor er samme vare i den i grundforordningens artikel 2, litra c), fastsatte betydning.

3. SUBSIDIERING

- (34) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema fra den indiske regering og de eksporterende producenter blev følgende subsidieringspraksisser og dertil knyttede foranstaltninger (ordninger), der angiveligt indebærer, at der ydes subsidier, undersøgt:

- I. Direkte overførsel af midler og mulig direkte overførsel af midler (grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. i))
- Lånegarantier fra den indiske nationalbank
  - Lån fra Steel Development Fund
  - Fremme af FoU i jern- og stålsektoren
  - Fremme af erhvervelse af jord (delstaten Rajasthan)
  - Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning)
- II. Statsindtægter, der ellers er forfaldne, men som ikke opkræves, eller som der gives afkald på (grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. ii))
- Export Oriented Units Scheme (ordning for eksportorienterede virksomheder)
  - Focus Product Scheme (produktfokusordning)
  - Focus Market Scheme (markedsfokusordning)
  - Duty Free Import Authorisation Scheme (ordning for tilladelse til toldfri import)
  - Export Promotion Capital Goods Scheme (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
  - Advance Authorisation Scheme (forhåndstilladelsesordning)
  - Incremental Exports Incentivisation Scheme (incitamentsordning for vækst inden for eksport)
  - Fritagelse fra eller eftergivelse af moms (regeringen i Gujarat)
- III. Levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag (grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iii))
- Tildeling af bundne rettigheder til udvinding af kul
  - Tildeling af bundne rettigheder til udvinding af jernmalm
  - Tildeling af jord (delstaten Rajasthan)
  - Eksportafgift på jernmalm

3.1. Ordninger, vedrørende hvilke der ikke blev fundet beviser for subsidiering

3.1.1. Ordninger, der ikke gav virksomhederne nogen fordel

— Lånegarantier fra den indiske nationalbank

- (35) Klageren hævdede, at den indiske regering tidligere har ydet lånegarantier via den indiske nationalbank til producenter i stålsektoren. Den opnåede fordel er angiveligt forskellen mellem det beløb, der blev betalt for lånet, og som der var garanti for, og det beløb, der ville være blevet betalt for et lignende lån uden regeringsgaranti. Subsidiet består angiveligt i forskellen mellem de renter eller den præmie, som virksomheden ville have betalt for lånet, hvis den havde optaget det på et kommercielt grundlag under hensyntagen til benchmarks, og det beløb, som den faktisk betalte som et resultat af, at lånet var garanteret af den indiske regering.

(36) De to indiske eksporterende producenter modtog lån fra en række banker, herunder den indiske nationalbank. Disse lån var imidlertid ikke garanteret af den indiske regering. Desuden lå de renter, der blev betalt, på linje med de markedsbetingelser, der gjaldt hos andre banker for lignende lån.

(37) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning.

— **Lån fra Steel Development Fund**

(38) Klageren hævdede, at den indiske regering yder lån til finansiering af FoU-projekter i jern- og stålsektoren via Steel Development Fund. Den opnåede fordel er angiveligt forskellen mellem renterne på lån fra Steel Development Fund og de renter, der ville blive opkrævet på markedsbetingelser for et kommercielt lån.

(39) De to indiske eksporterende producenter modtog ikke lån fra Steel Development Fund i UP.

(40) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning.

— **Fremme af FoU i jern- og stålsektoren**

(41) Klageren hævdede, at den indiske regering yder midler til fremme af FoU-projekter i jern- og stålsektoren. Den opnåede fordel svarer angiveligt til de midler, der tildeles (50 % af de afholdte omkostninger til FoU).

(42) De to indiske eksporterende producenter modtog ikke midler efter denne ordning i UP.

(43) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning.

— **Fremme af erhvervelse af jord og tildeling af jord mod utilstrækkeligt vederlag (delstaten Rajasthan)**

(44) Klageren hævdede, at én indisk eksporterende producent var berettiget til støtte efter denne ordning. Ordningen består i at fremme erhvervelse af jord til projekter, hvor der regnes med investeringer på 1 mia. INR og derover, og hvor 25 % af jorden erhverves af bygherren selv. Den opnåede fordel er angiveligt den betaling, som regeringen i Rajasthan yder for de resterende 75 % af jordens værdi.

(45) De to indiske eksporterende producenter modtog ikke midler efter denne ordning i UP.

(46) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning.

— **Export Oriented Units Scheme (ordning for eksportorienterede virksomheder)**

(47) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare er berettigede til støtte efter denne ordning, og det må antages, at de har ansøgt om at nyde godt af den, da de eksporterer størstedelen af deres produktion.

(48) En virksomhed, der registreres som en eksportorienteret virksomhed, er berettiget til fritagelse for og/eller tilbagebetaling af forskellige former for told og afgifter. Den opnåede fordel er angiveligt et beløb, der svarer til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.

(49) De to indiske eksporterende producenter var ikke registreret som eksportorienterede virksomheder i UP.

(50) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

— **Focus Market Scheme (markedsfokusordning)**

- (51) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare er berettigede til støtte efter denne ordning, der giver mulighed for toldkreditter svarende til en procentdel af fob-værdien af eksport til visse lande. Toldkreditterne kan anvendes til at udligne importafgifter, og den opnåede fordel svarer således til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.
- (52) De to indiske eksporterende producenter modtog ikke toldkreditter efter denne ordning i UP.
- (53) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

— **Duty Free Import Authorisation Scheme (ordning for tilladelse til toldfri import)**

- (54) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare er berettigede til støtte efter denne ordning, der giver mulighed for toldfri import af inputmaterialer, brændstof, olie, energikilder og katalysatorer, der anvendes som input i fremstillingsprocessen, under forudsætning af at visse betingelser er opfyldt. Den opnåede fordel er angiveligt et beløb, der svarer til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.
- (55) De to indiske eksporterende producenter nød ikke godt af denne ordning i UP.
- (56) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

— **Advance Authorisation Scheme (forhåndstilladelsesordning)**

- (57) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare er berettigede til støtte efter denne ordning, der giver mulighed for toldfri import af inputmaterialer til fremstilling af et bestemt produkt eller en bestemt kategori af produkter eller mellemprodukter, der eksporteres eller betragtes som eksporteret. Den opnåede fordel er angiveligt et beløb, der svarer til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.
- (58) De to indiske eksporterende producenter nød ikke godt af denne ordning i UP.
- (59) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

— **Incremental Exports Incentivisation Scheme (incitamentsordning for vækst inden for eksport)**

- (60) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare er berettigede til støtte efter denne ordning, der ligner Focus Market Scheme og giver ret til toldkreditter svarende til en procentdel af den vækst, der er opnået i regnskabsåret 2012-2013 sammenlignet med regnskabsåret 2011-2012. Toldkreditterne kan anvendes til at udligne importafgifter, og den opnåede fordel svarer således til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.
- (61) De to indiske eksporterende producenter nød ikke godt af denne ordning i UP.
- (62) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

— **Fritagelse fra eller eftergivelse af moms (regeringen i Gujarat)**

- (63) Klageren hævdede, at én eksporterende producent af den pågældende vare (med aktiviteter i Gujarat) er berettiget til og sandsynligvis har nydt godt af denne ordning, der giver mulighed for momsfrigivelse ved indkøb af varer, der anvendes i forbindelse med eksport. Fritagelsen udgør angiveligt et økonomisk bidrag, da den reducerer regeringens momsindtægter. Den opnåede fordel er et beløb, der svarer til de statsindtægter, der er forfaldne, men som der gives afkald på.
- (64) De to indiske eksporterende producenter nød ikke godt af denne ordning i UP for så vidt angår den pågældende vare.

(65) Følgelig fandt Kommissionen ingen beviser for subsidiering efter denne ordning i UP.

3.1.2. *Bundne rettigheder til udvinding af kul og jernmalm*

(66) Klageren hævdede, at den indiske regering leverer varer til stålproducenter ved at forsyne dem med jernmalm og kul via tildeling af bundne minedriftsrettigheder (dvs. rettigheder, der giver stålproducenter mulighed for at udvinde jernmalm og kul til deres eget interne brug).

(67) Klageren henviste til den gældende indiske lovgivning vedrørende udvinding af jernmalm og kul, herunder nylige udviklinger, og nævnte, at nogle indiske producenter af den pågældende vare har deres egne miner.

(68) Klageren mente, at tildelingen af bundne rettigheder til udvinding af jernmalm i praksis er specifik, da den er begrænset til visse virksomheder, som for eksempel stålproducenter, og at tildelingen af bundne rettigheder til udvinding af kul i retlig forstand er specifik, da det prioriteres at tildele kuludvindingslodder til stålproducenter, hvis årlige produktionskapacitet overstiger en million ton.

(69) Klageren mente, at den opnåede fordel ved tildeling af bundne tilladelser til udvinding af kul til de indiske producenter af den pågældende vare er forskellen mellem den samlede pris for de royalties, der betales for minedriftstilladelse, og omkostningerne ved udvinding og raffinering med henblik på at give kullet den nødvendige kvalitet og få den op på benchmark-cif-prisen på australsk kokskul ved den indiske havn.

(70) For så vidt angår den opnåede fordel ved de bundne tilladelser til udvinding af jernmalm mente klageren, at fordelene burde vurderes: enten i) under hensyntagen til de vilkår, der gælder på verdensmarkedet for indkøb af jernmalm, jf. grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii) eller ii) på grundlag af, de vilkår, der gælder i Indien, idet de justeres for at tage højde for eksportafgiften på jernmalm, da denne afgift forvrider de normale markedsbetingelser.

(71) Klageren bemærkede, at det amerikanske handelsministerium undersøgte og udlignede programmet for tildeling af bundne rettigheder til udvinding af jernmalm og programmet for tildeling af bundne rettigheder til udvinding af kul i et antal undersøgelser vedrørende import af visse varmtvalsede flade produkter af kulstofholdigt stål fra Indien.

(72) Den indiske regering angav retsgrundlaget for brydning af mineraler og tildeling af rettigheder hertil til ansøgerne:

— The Mines and Minerals Development and Regulation (MMDR) Act No. 67 of 1957, som ændret

— The MMDR Amendment Ordinance Act No. 3 of 2015

— The Mining Concession Rules (MCR) of 1960

— The Mineral Conservation and Development Rules (MCDR) of 1988

— The Coal Bearing Areas Acquisition and Development Act of 1957

— The Coal Mine (Nationalisation) Act of 1973

— The Coal Mine (Special Provisions) Second Ordinance of 2014

— The Competitive Bidding of Coal Mines Amendment Rules, 2012.

(73) Den indiske regering forklarede, at jernmalmsektoren i Indien altid har været et frit marked, og at kulsektoren blev liberaliseret med virkning fra januar 2000.

(74) En af de to indiske eksporterende producenter fik tildelt rettigheder til udvinding af jernmalm (men ikke kul). Den jernmalm, der udvindes i den pågældende mine, bliver imidlertid ikke anvendt til fremstilling af den pågældende vare (på grund af dens lave indhold af jern (Fe), men til andre af gruppens virksomhedsaktiviteter. Den pågældende producent skaffede den nødvendige jernmalm til fremstilling af den pågældende vare hos ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører i Indien.

- (75) Den anden indiske eksporterende producent fik tildelt rettigheder til udvinding af kul (men ikke jernmalm). Den mængde kul, der blev udvundet årligt, var ikke tilstrækkelig til at opfylde producentens behov, og denne indkøbte derfor også kul fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører i Australien.
- (76) Den eksporterende producent godtgjorde, at alle rettigheder til udvinding af kul, der tidligere var blevet tildelt, var blevet trukket tilbage efter en dom afsagt af den indiske højesteret i 2014, og at der nu er iværksat en konkurrencebaseret udbudsprocedure vedrørende opnåelse af rettigheder til udvinding af kul i Indien. Den pågældende producent skaffer derfor ikke længere kul via bundne minedriftsrettigheder. Producenten godtgjorde desuden, at den i henhold til den nye procedure vedrørende tildeling af minedriftsrettigheder, som den indiske regering har indført, ikke vil have ret til at opnå minedriftsrettigheder på grund af de restriktioner, der er knyttet til proceduren.
- (77) Der er derfor ikke behov for, at Kommissionen undersøger denne ordning yderligere.

3.2. Ordninger, vedrørende hvilke der blev fundet beviser for subsidiering

3.2.1. Focus Product Scheme (fokusvareordning, »FPS-ordningen«)

a) Retsgrundlag

- (78) Der findes en detaljeret beskrivelse af FPS-ordningen i afsnit 3.15 i Foreign Trade Policy (FTP) 2009-2014 og i afsnit 3.9 i Procedurehåndbogen 2009-2014.

b) Støtteberettigelse

- (79) I henhold til afsnit 3.15.2 i FTP 09-14 er eksportører af anmeldte varer, der er opført i tillæg 37D til Procedurehåndbogen I 09-14, berettiget til støtte efter denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (80) Efter denne ordning er eksport af produkter opført i tillæg 37D til Procedurehåndbogen berettiget til toldkredit svarende til 2 % af fob-værdien. Satsen for toldkredit for så vidt angår duktile støbejernsrør blev i 2012 hævet til 5 %. Duktile støbejernsrør er derfor berettigede til toldkredit.
- (81) Toldkreditter under FPS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldkreditdokument. De kan benyttes til at betale told på inputmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder også kapitalgoder.
- (82) Toldkreditdokumentet udstedes i eksporthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Så længe ansøgeren forelægger kopier af al relevant eksportdokumentation for myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsespapirer, bankbekræftelser), kan den indiske regering ikke frit bestemme, om der skal indrømmes toldkreditter.
- (83) Begge virksomheder gjorde brug af denne ordning i UP.

d) Konklusion vedrørende FPS-ordningen

- (84) Ved FPS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. ii), og artikel 3, nr. 2). En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra den indiske regering, da den i sidste ende anvendes til at udligne importafgifter, hvorved den indiske regering giver afkald på toldindtægter, som de ellers ville have fået. Desuden medfører FPS-kreditte en fordel for eksportøren, fordi virksomhedens likviditet forbedres.
- (85) Endvidere er FPS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

- (86) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og toldkrediten beregnes ikke i forhold til de inputmaterialer, der faktisk er anvendt. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke inputmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. En eksportør er berettiget til FPS-fordele, uanset om denne importerer inputmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget inputmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres inputmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som inputmaterialer, kan således stadig være berettiget til at nyde godt af FPS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende FPS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

e) **Ændringer i kraft af den nye Foreign Trade Policy 2015-2020**

- (87) Ved den nye femårige Foreign Trade Policy 2015-2020 blev der indført en ny ordning med navnet Merchandise Exports from India Scheme («MEIS-ordningen»), der erstattede et antal allerede eksisterende ordninger, herunder FPS-ordningen. Da kriterierne for berettigelse til FPS-ordningen og MEIS-ordningen grundlæggende er de samme, står det klart, at FPS-ordningen ikke ophørte, men blot fik nyt navn, og at den fordel, som FPS-ordningen ydede, fortsat ydes af den nye ordning. Derfor kan den fordel, som FPS-ordningen yder, fortsat udlignes.
- (88) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at MEIS-ordningen ikke automatisk kan betragtes som en variant af eller en erstatningsordning for FPS-ordningen. Kommissionen afviste denne påstand, da kriterierne for berettigelse til og modtagerne af støtte fra FPS-ordningen og MEIS-ordningen er de samme for så vidt angår producenter af duktile støbejernsrør. I sin spørgeskemabesvarelse anerkendte den indiske regering selv, at FPS-ordningen »er blevet lavet om til en ny ordning [MEIS-ordningen]«⁽⁸⁾. Derfor blev denne påstand afvist.
- (89) Der er dog forskel på størrelsen af den fordel, som de to ordninger yder. Den toldkredit, som MEIS-ordningen giver, er på nuværende tidspunkt på 2 % af fob-værdien af eksporten (den var på 5 % under FPS-ordningen i UP).
- (90) De to indiske producenter hævdede før og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at den laveste værdi burde være målestok for fastsættelsen af størrelsen af den fordel, der skulle udlignes, hvis nogen overhovedet. ECL henviste til Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold⁽⁹⁾ og eksempel 1, hvor den reviderede fordel, der gælder for sidste del af UP, bør anvendes, hvis ændringen »opretholdes på et permanent grundlag«. Denne påstand blev også fremført af den indiske regering efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (91) Kommissionen afviste påstanden af følgende årsager. I henhold til grundforordningens artikel 5 beregnes »det udligningsberettigede subsidiebeløb [...] udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.« Den fordel, som de eksporterende producenter modtog i UP, var en toldkredit på 5 % af fob-værdien af eksporten af den pågældende vare.
- (92) I henhold til grundforordningens artikel 11 tages »oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, [...] normalt ikke i betragtning«. Det betyder, at der kun kan tages højde for udviklingstendenser efter UP under særlige omstændigheder, nemlig når det ville være »klart urimeligt« at ignorere dem⁽¹⁰⁾. Tærsklen blev for eksempel nået, da de ti nye medlemsstater tiltrådte Den Europæiske Union i 2004 og således udløste en pligt for Kommissionen til at undersøge, om de oplysninger, der var indkommet i løbet af undersøgelsen, fortsat var repræsentative for det udvidede EU⁽¹¹⁾.
- (93) Denne tærskel er dog ikke nået i nærværende sag. Den grundlæggende subsidieordning gælder fortsat efter UP, og eksportørerne har nydt godt af satsen på 5 % i UP. Den antagelse, at den reducerede sats på 2 % efter UP er permanent, kan heller ikke bekræftes, da regeringen har bemyndigelse til at ændre satsen i ordningen når som

⁽⁸⁾ Den indiske regerings besvarelse af antidumpingspørgeskemaet af 15. maj 2015, s. 24.

⁽⁹⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Retten, sag T-462/04, Sml. 2008 II, s. 3685, præmis 67.

⁽¹¹⁾ Retten, sag T-462/04, Sml. 2008 II, s. 3685, præmis 68-74.

helst ⁽¹²⁾. Sådanne ændringer er ikke blot af hypotetisk karakter, som praksis under den tidligere regering viser. Den tidligere FPS-ordning blev indført ved lov i 2009, og regeringen ændrede satsen fra 2 % til 5 % med virkning fra den 31. december 2012 ⁽¹³⁾. I betragtning af alle disse faktorer konkluderer Kommissionen, at en udligning af et beløb på 5 % for så vidt angår FPS-ordningen i UP ikke er klart urimelig. Hvis den nuværende sats på 2 % viser sig levedygtig, vil eksportørerne frit kunne anmode om en interimsundersøgelse, der kan påvise de vedvarende ændringer vedrørende denne subsidieordning.

f) **Beregning af subsidiebeløbet**

- (94) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet og udtrykt ved den fordel, som modtageren bevisligt havde opnået i UP, og som den samarbejdsvillige eksporterende producent på tidspunktet for eksporttransaktionen bogførte efter periodiseringsprincippet som indtægt. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i UP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (95) Den subsidiesats, der blev fastsat vedrørende denne ordning i UP for virksomheden ECL og dens dattervirksomhed Srikalahasthi Pipes Limited («ECL-gruppen»), beløb sig til 4,35 %. Den beløb sig til 3,11 % for virksomheden Jindal Saw India.

3.2.2. *Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)*

a) **Retsgrundlag**

- (96) Der findes en detaljeret beskrivelse af EPCGS-ordningen i kapitel 5 i FTP 2009-2014 og i kapitel 5 i Procedurehåndbogen I 2009-2014.

b) **Støtteberettigelse**

- (97) Producent-eksportører, forhandler-eksportører, der er »forbundet med« støtteproducenter, og tjenesteydere er berettiget til støtte efter denne ordning.

c) **Praktisk gennemførelse**

- (98) Under forudsætning af eksportforpligtelse kan en virksomhed importere (nye og op til ti år gamle brugte) kapitalgoder til en nedsat toldsats. En eksportforpligtelse er en forpligtelse til at eksportere en mindsteværdi af varer, der — afhængigt af den valgte delordning — svarer til seks eller otte gange det beløb, der er sparet i told. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importtoldsats på 3 % på alle kapitalgoder, der importeres efter ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for et bestemt tidsrum. I henhold til FTP 2009-2014 kan der importeres kapitalgoder til nultold under EPCGS-ordningen, men i så fald er tidsfristen for opfyldelse af eksportforpligtelsen kortere.
- (99) EPCGS-licenshaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder benytte fordelene til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige for at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelene ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licenshaver.

⁽¹²⁾ I afsnit 3.13 af den nye politik hedder det: »[...] Regeringen forbeholder sig ret til at indføre begrænsninger af/ændre satsen/loftet for toldkrediten i henhold til dette kapitel [...]«.

⁽¹³⁾ Public Notice No 42(RE2012)/2009-14 of the Directorate-General for Foreign Trade of India.

- (100) Det blev konstateret, at de to virksomheder opnåede indrømmelser under EPCGS-ordningen, som kunne henføres til den pågældende vare, i UP.

d) Konklusioner vedrørende EPCGS

- (101) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra den indiske regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som regeringen ellers ville have fået. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (102) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (103) EPCGS-ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.
- (104) Den nye femårige Foreign Trade Policy 2015-2020 bevarede denne ordning, selv om den kun giver mulighed for nultoldsoptionen. Da kriterierne for berettigelse grundlæggende er de samme, kan man ikke sige, at EPCGS-ordningen ophørte og derfor ikke længere burde være udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (105) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgræn. Det således beregnede beløb for UP er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, således at der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden blev anset for passende til dette formål.
- (106) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt som behørig nævner over den relevante eksportomsætning i UP, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (107) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ECL, at EPCGS anvendes i den samlede produktion af duktile jernrør og ikke kun i produktionen af eksportvarer. Producenten anmodede derfor om, at støtten skulle beregnes på grundlag af den samlede omsætning snarere end på grundlag af eksportomsætningen.
- (108) Kommissionen afviste denne anmodning, da støtten, som allerede anført ovenfor, kun afhænger af eksportresultaterne. Denne tilgang stemmer også overens med Kommissionens praksis med hensyn til samme ordning ⁽¹⁴⁾.
- (109) Samme eksporterende producent anmodede om, at der i støtten ikke skulle tages højde for poster/maskiner, der allerede var blevet afskrevet længe før UP. Kommissionen godtog denne anmodning og oplyste virksomheden herom.
- (110) Den subsidiesats, der blev fastsat vedrørende denne ordning i UP for ECL-gruppen, beløb sig til 0,03 %. Den beløb sig til 0,38 % for virksomheden Jindal Saw India.

⁽¹⁴⁾ Jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 115/2012 af 9. februar 2012 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer samt dele heraf af rustfrit stål med oprindelse i Indien (EUT L 38 af 11.2.2012, s. 6), betragtning 64.

3.2.3. Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning)

a) **Retsgrundlag**

- (111) En detaljeret beskrivelse af DDS findes i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995 med efterfølgende ændringer.

b) **Støtteberettigelse**

- (112) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte efter denne ordning.

c) **Praktisk gennemførelse**

- (113) En støtteberettiget eksportør kan anmode om en godtgørelse, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres efter denne ordning. Den indiske regering har fastsat godtgørelsessatser for en række varer, herunder den pågældende vare. De fastlægges på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af materialer, der er anvendt som input til fremstilling af en vare, og det gennemsnitlige toldbeløb, der betales for inputmaterialer. De finder anvendelse, uanset om der rent faktisk er betalt importtold eller ej. DDS-satsen for den pågældende vare i UP var 1,9 % af fob-værdien.
- (114) For at være berettiget til at nyde godt af denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne indtastes i toldserveren (ICEGATE), anføres det, at eksporten finder sted som led i DDS, og DDS-beløbet fastsættes uigenkaldeligt. Efter at speditøren har udfyldt Export General Manifest (EGM), og toldmyndighederne har sammenlignet dokumentet med forsendelsesoplysningerne og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at tillade udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.
- (115) Eksportøren skal desuden fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, i form af en bankbekræftelse (Bank Realisation Certificate). Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men den indiske regering kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en bestemt frist.
- (116) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til et hvilket som helst formål.
- (117) Det blev konstateret, at toldgodtgørelsesbeløbet i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter i regnskaberne efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.
- (118) Det blev også konstateret, at de to indiske virksomheder modtog støtte efter DDS-ordningen i UP.

d) **Konklusion vedrørende DDS**

- (119) Ved DDS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. i), og artikel 3, nr. 2). Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra den indiske regering, da den har form af en direkte overførsel af midler fra den indiske regering. Der er ingen begrænsninger for anvendelsen af disse midler. Desuden medfører toldgodtgørelsesbeløbet en fordel for eksportøren, idet virksomhedens likviditet forbedres.
- (120) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af den indiske regering for hver enkelt vare. Selv om subsidiet omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen imidlertid ikke karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. ii). Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.

- (121) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den indiske regering først, at Kommissionen ikke har oplyst, hvilke krav den fandt nødvendige for, at DDS-ordningen kan fungere som en legitim toldgodtgørelsesordning, eller hvordan den begrundet en sådan beslutning. For det andet er der efter den indiske regerings mening en passende sammenhæng mellem godtgørelsessatserne og de toldsats, der betales på råmaterialer. Årsagen hertil er, at den indiske regering tager højde for det gennemsnitlige antal eller den gennemsnitlige værdi af de materialer, der anvendes som input til fremstilling af produktet og også den gennemsnitlige told, der betales på inputmaterialer ved fastsættelse af toldgodtgørelsessatserne. ECL fremsatte påstande, der lignede den indiske regerings.
- (122) Kommissionen afviste disse påstande af følgende årsager. For så vidt angår den første påstand gjorde Kommissionen i fremlæggelsen af oplysninger rede for årsagerne til, at den ikke betragtede ordningen som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning. Den gjorde det navnlig klart, at kontantudbetalingen til eksportøren ikke er knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og at den ikke er en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.
- (123) For så vidt angår den anden påstand mener Kommissionen ikke, at den angivelige sammenhæng mellem godtgørelsessatserne og den told, der betales på råmaterialer, er tilstrækkelig til, at ordningen lever op til reglerne i bilag I, litra i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Navnlig beregnes kreditbeløbet ikke ud fra de faktisk anvendte inputmaterialer. Desuden findes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke inputmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om betaling af for høje importafgifter, jf. bilag I, litra i), og bilag II og III til grundforordningen. Denne påstand blev derfor også afvist.
- (124) Udbetalingen, der tager form af en direkte overførsel af midler fra den indiske regering som følge af eksport foretaget af eksportører, må derfor betragtes som et direkte tilskud fra den indiske regering, betinget af eksportresultater, og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (125) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS-ordningen er udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (126) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5, beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den nuværende undersøgelsesperiode. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion efter ordningen. På det pågældende tidspunkt skal den indiske regering udbetale godtgørelsesbeløbet, der udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, kan den indiske regering ikke frit bestemme, om subsidiet skal ydes eller ej. I betragtning af ovenstående anser Kommissionen det for passende at betragte fordelene ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, der har fundet sted efter denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (127) Kommissionen har fordelt disse subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (128) En af de to virksomheder beregnede den andel af råmaterialer, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, der importeres, og for hvilken den betalte told. Den pågældende virksomhed hævdede efterfølgende, både før og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen, hvis den ville udligne den fordel, der var givet efter DDS-ordningen, ikke burde udligne det samlede beløb af den modtagne støtte efter DDS-ordningen, men kun det beløb, der oversteg den told, der faktisk var betalt for import af inputmaterialer, der var anvendt til fremstilling af den pågældende vare. Virksomhedens påstand blev også bakket op af den indiske regering i dens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (129) Kommissionen afviste påstanden, da denne ordning, som forklaret i afsnit d), Konklusion vedrørende DDS, og uanset navnet Duty Drawback Scheme (toldgodtgørelsesordning), grundlæggende er en direkte overførsel af

midler snarere end indtægter, der ikke opkræves. Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer. Der er derfor ikke sikkerhed for, at andelen af råmaterialer, der importeres og anvendes i produktionen af duktile støbejernsrør, vil forblive uændret.

- (130) Den subsidiesats, der blev fastsat vedrørende denne ordning i UP for ECL-gruppen, beløb sig til 1,66 %. Den beløb sig til 1,37 % for virksomheden Jindal Saw India.

3.2.4. Levering af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag

3.2.4.1. Indledning

- (131) Klageren hævdede, at priserne på jernmalm (det vigtigste råmateriale til den pågældende vare) i Indien forvriddes på grund af pålæggelsen af en eksportafgift på jernmalm og en todelt fragtpolitik for jernbanetransport med det formål og den virkning at støtte de indiske producenter af den pågældende vare. Sådanne indgreb reducerer angiveligt prisen på det pågældende råmateriale i Indien sammenlignet med andre markeder, der ikke påvirkes af den indiske regerings indgreb.
- (132) Klageren tilføjede, at den indiske regering ved at gribe ind på markedet for jernmalm ikke direkte leverer jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, men overdrager det til eller pålægger jernmalmsvirksomheder at gøre dette.
- (133) Efter klagerens opfattelse overdrager regeringen det til alle stats- eller privatejede jernmalmsvirksomheder — eller pålægger dem — at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag som en del af en strategi, der skal hjælpe jern- og stålindustrien.

3.2.4.2. Analyse

- (134) For at fastslå, at der foreligger et udligningsberettiget subsidium, skal der være tre elementer til stede: a) et finansielt bidrag, b) en fordel og c) specificitet (grundforordningens artikel 3).

a) **Finansielt bidrag**

- (135) Ved grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), andet led, er det fastsat, at der foreligger et finansielt bidrag, hvis en regering: »overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten«. Den type funktioner, der beskrives i artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iii), foreligger, når »staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer«. Disse bestemmelser afspejler artikel 1.1, litra a), nr. 1), nr. iv) og iii), i SCM-aftalen og bør fortolkes og anvendes i lyset af WTO's relevante retspraksis.
- (136) I WTO-sagen om eksportbegrænsninger tilbød EU som tredjepart panelet sin indledende fortolkning af disse bestemmelser, der indtil da ikke var blevet fortolket⁽¹⁵⁾. Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste flere parter til disse forslag.
- (137) Ifølge panelets afgørelse kræver den almindelige betydning af de to ord »overdrage« og »pålægge« i artikel 1.1, litra a), nr. 1), nr. iv), i SCM-aftalen, at regeringens handling indebærer en idé om delegering (når der er tale om at overdrage) eller ordre (når der er tale om at pålægge)⁽¹⁶⁾. Panelet afviste USA's argument om årsagssammenhæng og efterspurgte en handling, der udtrykkeligt og positivt indebærer delegering eller ordre⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Panel Report, DS 194, Annex B-3, para 4.

⁽¹⁶⁾ Panel report of 29 June 2001, DS194 United States — Measures treating export restraints as subsidies, paragraph 8.29.

⁽¹⁷⁾ Panel report, DS 194, paragraph 8.44.

- (138) I en efterfølgende sag gjorde appelorganet imidlertid gældende, at det er for snæver en standard at erstatte ordene »overdrage« og »pålægge« med »delegering« og »ordre«⁽¹⁸⁾. Ifølge appelorganet er det at »overdrage«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og at »pålægge«, når regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ⁽¹⁹⁾. I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og »i de fleste tilfælde ville man forvente, at det at overdrage funktioner til et privat organ eller pålægge det disse funktioner indebærer en form for trussel eller tilskyndelse«⁽²⁰⁾. Samtidig tillader nr. iv) ikke medlemmerne at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, »hvis regeringen blot udøver sine almindelige lovgivningsmæssige beføjelser⁽²¹⁾, eller når regeringens indgriben« eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og markedsdeltagernes udøvelse af deres frie valg⁽²²⁾. At »overdrage« og at »pålægge« indebærer snarere, at »regeringen spiller en mere aktiv rolle end blot at opmuntre til noget«⁽²³⁾.
- (139) Det følger heraf, at det krav til bevisernes styrke, der er fastsat af appelorganet, navnlig dens konklusion om, at »man i de fleste tilfælde ville forvente, at det at overdrage funktioner til et privat organ eller pålægge det disse funktioner indebærer en form for trussel eller tilskyndelse«, er mindre strengt end den holdning, som EU oprindeligt indtog i sagen vedrørende eksportbegrænsninger i USA. Det samme gælder for EU's udtalelse om, at et privat organ kun ville varetage de funktioner, der normalt påhviler regeringen, hvis det ikke gives noget som helst valg, når det får overdraget funktioner eller pålægges disse funktioner af regeringen, for eksempel når regeringen fastsætter de priser, som det private organ er nødt til at sælge til.
- (140) EU har derfor tilpasset sin fortolkning til de retningslinjer, som appelorganet har modtaget om emnet.
- (141) I overensstemmelse med disse WTO-afgørelser når ikke alle regeringsforanstaltninger, hvorved der ydes fordele, op på et niveau, hvor der er tale om finansielle bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 1.1, litra a), i SCM-aftalen. Der skal være dokumentation for, at der foreligger en regeringspolitik eller et regeringsprogram, der fremmer den undersøgte erhvervsgræn (i dette særlige tilfælde den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør) ved at udøve myndighed over eller overlade ansvar til offentlige eller private organer (her jernmalmsvirksomheder) med henblik på at forsyne den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør, med jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag.
- (142) I overensstemmelse med WTO's femtrinstest⁽²⁴⁾ har Kommissionen derfor meget nøje undersøgt karakteren af regeringens indgreb (indebærer det, at jernmalmsvirksomheder får overdraget eller pålagt funktioner?), karakteren af de bemyndigede organer (er jernmalmsvirksomheder private organer i den i grundforordningens artikel 3, stk. 1), litra a), nr. iv), omhandlede betydning?) og den handling, som disse organer har udført (leverede de organer, der havde fået overdraget eller pålagt funktioner, jernmalm til den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør, mod utilstrækkeligt vederlag, og handlede de herigennem som stedfortrædere for regeringen?). Kommissionen har desuden kontrolleret, hvorvidt den varetagne funktion normalt ville påhvile regeringen (er levering af jernmalm til fremstillingsvirksomheder i Indien mod utilstrækkeligt vederlag sædvanligvis en regeringsaktivitet?), og hvorvidt en sådan funktion reelt ikke afviger fra de praksisser, der normalt følges af regeringer (afviger den levering af jernmalm fra jernmalmsvirksomheder, der faktisk er sket, reelt fra, hvad regeringen selv ville have gjort?).
- i) Den indiske regerings overdragelse af funktioner til jernmalmsvirksomhederne
- (143) I lyset af appelorganets konklusioner, der er omhandlet ovenfor, undersøgte Kommissionen først, hvorvidt den indiske regerings støtte til den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør, faktisk er en målsætning med en regeringspolitik og ikke blot en »bivirkning« ved udøvelsen af almindelige lovgivningsmæssige beføjelser. Det blev navnlig undersøgt, hvorvidt de konstaterede forvridninger af priserne var en del af regeringens målsætninger, eller hvorvidt de lavere priser på jernmalm snarere var et »utilsigtet« biprodukt af almindelig statslig regulering.
- (144) En række dokumenter viser, at støtten til den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør, udtrykkeligt var et politikmål for den indiske regering.

⁽¹⁸⁾ Appelorganets rapport af 21. februar 2005, DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea, afsnit 110-111.

⁽¹⁹⁾ Appelorganets rapport, DS 296, par. 116.

⁽²⁰⁾ Appelorganets rapport, DS 296, para. 116.

⁽²¹⁾ Appelorganets rapport, DS 296, para. 115.

⁽²²⁾ Appelorganets rapport, DS 296, para. 114, der er enig med appelorganets rapport, DS 194, para. 8.31, i den henseende.

⁽²³⁾ Appelorganets rapport, DS 296, para. 115.

⁽²⁴⁾ Panel report, DS 194, paragraph 8.25.

- (145) I 2005 udgav en ekspertgruppe, der var nedsat af Stålministeriet med henblik på at opstille retningslinjer for præferencemæssig tilladelse til minedrift, en rapport (»Dang-rapporten«) med en række relevante resultater og anbefalinger. Allerede på det tidspunkt blev det bemærket, at »den indiske stålindustri, ud over menneskelige ressourcer, ser ud til at have den store konkurrencemæssige fordel, at den har adgang til sikre forsyninger af jernmalm på hjemmemarkedet til priser, der er lavere end prisen på verdensmarkedet. Denne fordel skal bevares, plejes og udnyttes fuldt ud«⁽²⁵⁾ (fremhævelse tilføjet).
- (146) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den indiske regering og ECL, at Kommissionens eneste retlige grundlag var Dang-rapporten. De citerede en panelrapport, hvori panelet konkluderede, at: »vi ikke er overbevist om, at den ene reference til Dang-rapporten vedrørende politikken for tildeling af rettigheder til minedrift« giver støtte til konstatering af eksistensen af et program for tildeling af rettigheder til udvinding af jernmalm⁽²⁶⁾. ECL gjorde også gældende, at Dang-rapporten blev udarbejdet af en uafhængig ekspert, der ikke havde nogen retlig status, og som ikke var i stand til at opstille politikmål for Indien.
- (147) Kommissionen gør for det første opmærksom på, at regeringens politikmål ikke nødvendigvis er indeholdt i retligt bindende tekster. De kan være indeholdt i en hel række af regeringsdokumenter og politikerkklæringer, som for eksempel rapporter, taler, anbringender til Parlamentet, erklæringer m.v.
- (148) For det andet er de påstande, som parterne fremsætter, faktisk forkerte. Som det fremgår af betragtning 153-169, tog Kommissionen ud over Dang-rapporten højde for en række andre dokumenter og retsakter med henblik på at konkludere, at den indiske regering forfulgte et politikmål om at støtte den erhvervsgren, der fremstiller duktile støbejernsrør.
- (149) For det tredje er det for så vidt angår deres påstand på grundlag af panelrapporten hensigtsmæssigt at citere hele det relevante afsnit 7.211 heraf:
- »[...] vi er ikke overbevist om, at den ene reference til Dang-rapporten vedrørende »politikken for tildeling af rettigheder til minedrift« giver støtte til konstatering af eksistensen af et program for tildeling af rettigheder til udvinding af jernmalm. Vi betragter det som højest relevant, at der i Dang-rapporten, selv om den beskriver den indiske jernmalmsindustri og de politikker, der anvendes vedrørende denne industri, ikke er nogen henvisning til noget program eller nogen politik, der tilgodeser tildeling af rettigheder til minedrift. Der er heller ikke noget, der antyder, at stålproducenter fik tildelt rettigheder til minedrift på andre vilkår end dem, der tilbydes andre mineselskaber. Det er således fuldt ud muligt, at henvisningen til en »politik for tildeling af rettigheder til minedrift«, som USA støtter sig til, blot skulle pege tilbage på det forhold, at stålproducenter får tildelt rettigheder til minedrift, og antyde, at der fortsat skulle tildeles minedriftsrettigheder til stålproducenter.« (fremhævelse tilføjet, fodnote udeladt)⁽²⁷⁾.
- (150) Det fremgår af citatet, at panelet ikke satte spørgsmålstegn ved det forhold, at Dang-rapporten beskriver den indiske jernmalmsindustri og de politikker, der anvendes vedrørende denne industri. Medlemmerne af ekspertgruppen⁽²⁸⁾ var blandt andet repræsentanter for regeringen og industrien, og det er rimeligt at antage, at de er velinformede om de eksisterende regeringspolitikker og den situation, industrien befandt sig i. Desuden er rapporten eksplicit vedrørende politikmålet om at tilgodese indiske stålproducenter (»sikre forsyninger af jernmalm på hjemmemarkedet til priser, der er lavere end prisen på verdensmarkedet«) og vedrørende det forhold, at denne fordel skal bevares og plejes; rapporten er derimod ikke eksplicit vedrørende bundne minedriftsrettigheder.
- (151) I lyset af det foregående afviste Kommissionen disse påstande.
- (152) Den indiske regering traf følgende to foranstaltninger med henblik på gennemførelse af ovennævnte specifikke politikmål (som modvirker eksport af jernmalm).

⁽²⁵⁾ »Ekspertgruppens« rapport om præferencemæssig tilladelse til minedrift (jernmalm, manganmalm og krommalm), indgivet til Stålministeriet den 26. august 2005, s. 36. Denne rapport findes på stålministeriets websted, og den blev sidst tilgæet den 23. november 2015: <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>

⁽²⁶⁾ Panel Report of 14 July 2014, DS436 United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India, paragraph 7.211.

⁽²⁷⁾ Panel Report, DS436, paragraph 7.211.

⁽²⁸⁾ På side 1 i Dang-rapporten indikeres det, at formanden for ekspertgruppen var Shri R.K. Dang, tidligere sekretær i Ministeriet for minedrift, og at medlemmerne også omfattede repræsentanter for departementer/ministerier, statslige myndigheder, repræsentanter for industrien og industrisammenslutninger og eksperter i miljø og minedrift.

- (153) Den første foranstaltning er en beslutning truffet den 1. marts 2007 om at indføre en eksportafgift på jernmalm, oprindeligt til en sats på 300 INR pr. ton ⁽²⁹⁾ og efterfølgende ændret fra tid til anden. Navnlig blev satsen i marts 2011 øget til 20 % ⁽³⁰⁾, og i december 2011 blev den øget til 30 % ⁽³¹⁾. I april 2015 blev eksportafgiften på jernmalm af lav kvalitet (med et indhold af jern (Fe) på under 58 %) sænket til 10 % ⁽³²⁾. Det bør bemærkes, at jernmalm af lav kvalitet ikke anvendes ret meget i Indien, og der er derfor ikke behov for at holde jernmalm af lav kvalitet tilgængelig for indiske brugere af jernmalm.
- (154) Generelt kan støtte til industrier i de efterfølgende led være en vigtig motivationsfaktor med hensyn til at indføre eksportbegrænsninger og navnlig eksportafgifter. At de vigtigste politikmål med eksportbegrænsningerne (og betydelige eksportafgifter) var at beskytte og fremme industrier i de efterfølgende led ved at forsyne sådanne industrier på hjemmemarkedet med billige råmaterialer og inputmaterialer, blev også fastslået i OECD-rapporten »The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials« ⁽³³⁾ (»OECD-rapporten«).
- (155) Den anden foranstaltning er Jernbaneministeriets indførelse af en todelt fragtpolitik (Dual Freight Policy — »DFP«) den 22. maj 2008 ⁽³⁴⁾. DFP skabte en forskel mellem den fragt, der blev opkrævet for transport af jernmalm til forbrug på hjemmemarkedet, og den fragt, der blev opkrævet for transport af jernmalm til eksport. Den gennemsnitlige forskel er tredobbelt ⁽³⁵⁾. Jernbanefragten udgør en meget betydelig del af den samlede pris på jernmalm ⁽³⁶⁾.
- (156) ECL hævdede før og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at DFP var blevet ophævet i 2009. Imidlertid fastslog Kommissionen på grundlag af oplysninger fra den indiske regering og den eksporterende producent, at den indiske regering ved hjælp af et antal satscirkulærer udstedt af den indiske regering i og efter UP fortsat anvender forskellige fragsats for transport af jernmalm til forbrug på hjemmemarkedet og til eksport, og dét til gavn for forbruget på hjemmemarkedet ⁽³⁷⁾. Navnlig pålægges eksporten en afgift baseret på afstand, mens forbruget på hjemmemarkedet under visse omstændigheder er fritaget fra denne afgift. Kommissionen afviste derfor kravet.
- (157) Disse to foranstaltninger udgør tilsammen en målrettet eksportbegrænsning, der grundlæggende blev etableret i 2007/2008 og yderligere udvidet i marts og december 2011, da satsen for eksportafgiften på jernmalm blev hævet. De følgende politikdokumenter dokumenterer på den ene side eksistensen af et politikmål med henblik på at støtte den erhvervsgren, der fremstiller duktile støbejernsrør, og på den anden side den indiske regerings tilfredshed med indtil videre at have nået sine mål:
- (158) I rapporten om den 12. femårsplan fra arbejdsgruppen vedrørende stålindustrien, der blev udsendt i 2011 ⁽³⁸⁾, konstateres det eksplicit, at:

— »Ministeriet har gennemført foranstaltninger med henblik på at modvirke eksport gennem indførelse af højere toldsats og særavgifter« (side 16).

— *»På nuværende tidspunkt modvirkes eksport af jernmalm gennem højere toldsats. Det er vigtigt at fortsætte med denne politik, og hvis det er påkrævet, kan afgiftssatserne hæves yderligere. Der er samtidig behov for nøje at overvåge*

⁽²⁹⁾ På grundlag af den gennemsnitlige pris på jernmalm på hjemmemarkedet i denne periode svarer dette til en procentdel på mellem 12 % og 15 %.

⁽³⁰⁾ Toldmeddelelse nr. 27/2011 af 1. marts 2011. Denne meddelelse findes på Finansministeriets websted, og den blev sidst tilgået den 23. november 2015, <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>

⁽³¹⁾ Anden ordning for eksportafgift, offentliggjort af Central Board of Excise and Customs. Sidst tilgået den 23. november 2015, <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>

⁽³²⁾ Toldmeddelelse nr. 30/2015 af 30. april 2015, offentliggjort af Central Board of Excise and Customs. Sidst tilgået den 23. november 2015, <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>

⁽³³⁾ OECD Trade Policy Studies, The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials, offentliggjort den 16. november 2010. Sidst tilgået den 23. november 2015, <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>

⁽³⁴⁾ Office of the Comptroller and Auditor General (CAG) of India, audit report on dual freight policy for transportation of iron ore traffic in Indian Railways, 8. maj 2015. Oplysningerne findes på CAG's websted og blev sidst tilgået den 23. november 2015 på <http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20Media/14of2015.pdf>

⁽³⁵⁾ Den indiske regering, Finansministeriet, Departementet for økonomi, arbejdspapir nr. 3/2014-DEA, »India's Merchandise Exports: some important issues and policy suggestions«, side 40. Dette dokument findes på Finansministeriets websted. Det blev sidst tilgået den 23. november 2015, <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%2028082014.pdf>

⁽³⁶⁾ Artikel, »India hikes rail freight rates on iron ore exports«, i *The Wall Street Journal* den 16. marts 2010, sidst tilgået den 23. november 2015, <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>

⁽³⁷⁾ Den seneste ændring af fragsatserne for så vidt angår jernmalm var addendum nr. 16 til satscirkulære nr. 36 af 2009, dateret 1. september 2015, vedtaget af Jernbaneministeriet, den indiske regering. Se: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, sidst tilgået den 26. januar 2016.

⁽³⁸⁾ Ministry of Steel, report of the working group on steel industry for the twelfth five year plan (2012 — 2017), november 2011. Rapporten findes på webstedet for den indiske regerings planlægningskommission, og den blev sidst tilgået den 23. november 2015: http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel2212.pdf

eksporten af jernmalm for at sikre, at højere afgifter alene faktisk er tilstrækkelige til at bevare ressourcer til anvendelse på hjemmemarkedet. Supplerende foranstaltninger, som for eksempel højere fragt på eksportgods, øget fragt på indlandsgods-transport m.v. og andre administrative foranstaltninger kan også tages op til overvejelse (punkt 3.6.3.3 på side 46).

- »I løbet af 2010-11 faldt eksporten på jernmalm, hovedsageligt på grund af delstaten Karnatakas forbud mod eksport og de finanspolitiske foranstaltninger, som centralregeringen gennemførte med henblik på at begrænse eksporten af jernmalm fra landet [...]. Den høje efterspørgsel efter eksport i de seneste adskillige år har ført til vækst i produktionsgrundlaget i landet, hvilket igen har ført til et produktionsniveau, der ligger langt over efterspørgslen på hjemmemarkedet. Regeringen har taget adskillige vigtige initiativer med henblik på at modvirke overdreven minedrift med det formål at tilfredsstille det voksende marked for eksport. Disse initiativer har indtil videre omfattet indførelse af finanspolitiske foranstaltninger, som for eksempel eksportafgifter, øget jernbanefragt for eksport m.v.« (punkt 4.2.5.2 og 4.2.5.4 på side 57).
- »Langsigtede politiske foranstaltninger med henblik på at begrænse eksporten af jernmalm bør sigte mod at tiltrække investeringer i stålproduktionskapacitet og dermed fremme værdiforøgelse og eksport af færdige varer. I et kortere og mere umiddelbart tidsperspektiv kan det samme muligvis opnås gennem hensigtsmæssige finanspolitiske foranstaltninger. På nuværende tidspunkt modvirkes eksporten af jernmalm fra landet gennem: i) Pålæggelse af en værditold på 20 % ved eksport af jernmalm og ii) Optrækning af betydeligt højere jernbanefragt på jernmalm til eksport. Disse foranstaltninger har bidraget til at reducere priserne på jernmalm på hjemmemarkedet sammenlignet med det internationale marked og har spillet en vigtig rolle med hensyn til at stille jernmalm til rådighed for den hjemlige industri til konkurrencedygtige priser. Med henblik på effektivt at modvirke eksport af jernmalm fra landet anbefales det fortsat at udforme og tilpasse finanspolitiske foranstaltninger i overensstemmelse med kravene på markedet for jernmalm både det hjemlige og det internationale« (punkt 4.2.6.5 på side 60) (fremhævelse tilføjet).

(159) Den 12. femårsplan ⁽³⁹⁾ (2012-2017) bekræfter politikerklæringerne i rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende stålindustrien.

- »Der er ved at være mangel på naturressourcer som kul og jernmalm af god kvalitet i den globale økonomi, hvor der er stigende efterspørgsel fra udviklingslande, navnlig Kina og nu også Indien. Adgang på hjemmemarkedet til nogle af disse råmaterialer giver os en konkurrencemæssig fordel, som vi bør udnytte til at opbygge hjemlige industrier, der forøger værdien af ressourcerne og således skaber flere job og forbedrer vores handelsbalance. For at forøge værdien af ressourcerne yderligere bør regeringspolitikker og toldstrukturer udformes således, at de opfordrer til værdiforøgelse af stål snarere end til eksport af stål som råvare.« (side 67, afsnit 13.72) (fremhævelse tilføjet).

(160) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte ECL spørgsmålstegn ved Kommissionens henvisning til dokumenterne ovenfor. Producenten gjorde først gældende, at rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende stålindustrien ikke havde nogen retlig værdi, da den blot var en udtalelse eller vurdering fra nogle enkeltpersoner og ikke et dokument, der var godkendt af regeringen. Dernæst hævdede producenten, at den 12. femårsplan var urigtigt citeret, da den eksempelvis indeholdt en anbefaling om, at »eksport af jernmalm i stor målestok har givet anledning til store bekymringer om forsyningerne i fremtiden. [...] der er et akut behov for at tage hånd om problemer som forværring af miljøet, forflyttet befolkning, transportflaskehalse og så videre.«

(161) For så vidt angår den første påstand er det Kommissionens synspunkt, at rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende stålindustrien, selv om den ikke er udgivet af regeringen, beskriver status for den indiske jernmalmindustri og den regeringspolitik, der anvendes i forbindelse hermed. Medlemmerne af arbejdsgruppen var blandt andet repræsentanter for regeringen og industrien ⁽⁴⁰⁾, og det er rimeligt at antage, at de er velinformerede om de eksisterende regeringspolitikker og den situation, industrien befandt sig i.

(162) For så vidt angår den anden påstand havde Kommissionen aldrig hævdet, at den pågældende femårsplan begrænsede sig til de politikmål og anbefalinger, som den citerede vedrørende jernmalm. De anbefalinger, som den eksporterende producent henviser til, drejer sig om påstande om ulovlig minedrift og angreb på miljøet, der var et stort problem på det tidspunkt, hvor rapporten blev udgivet. Dette blev der taget hånd om gennem talrige retsafgørelser om lukning af miner, for eksempel i delstaterne Karnataka, Odisha og Goa. At politikken også forfølger et supplerende miljømål, annullerer ikke det primære økonomiske mål. Det er snarere helt normalt, at en regeringspolitik forfølger to mål samtidig. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

(163) ECL gjorde også gældende, at den indiske planlægningskommission, der har eksisteret siden 1950, og som udarbejdede femårsplanerne, blev opløst den 1. januar 2015, og at der ikke længere vil være femårsplaner.

⁽³⁹⁾ Den 12. femårsplan (2012-2017), økonomiske sektorer, bind II, kapitel 13, side 67, afsnit 13.72. Planen, der er dateret den 10. maj 2013, findes på webstedet for den indiske regerings planlægningskommission, og den blev sidst tilgæet den 23. november 2015: http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf

⁽⁴⁰⁾ Se fodnote 38, side 185.

- (164) Af det websted, der er stillet til rådighed ⁽⁴¹⁾, fremgår det, at planlægningskommissionen faktisk er blevet opløst ⁽⁴²⁾. Imidlertid ændrer et eventuelt udløb af femårsplanen efter 2017 ikke ved, at planen vil være gældende indtil da.
- (165) Endelig citerede ECL en anden del af rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende stålindustrien, hvor det blev konstateret, at priserne på jernmalm er »fri for regeringsindgreb« og »afgøres af [...] markeds kræfterne«. Desuden har »priserne på jernmalm på hjemmemarkedet generelt ændret sig i takt med de internationale priser« ⁽⁴³⁾.
- (166) De målrettede eksportbegrænsninger eliminerer ikke fuldkommen markeds kræfterne på det indiske hjemmemarked, men har alvorlige virkninger for så vidt angår reduktion af eksport og tilskyndelse af markedsaktører til at sælge deres varer til lavere priser, end de ville have kunnet opnå, hvis denne politik ikke havde været der. Denne konstatering modsiger ikke rapportens udsagn om, at priserne på jernmalm på hjemmemarkedet generelt har ændret sig i takt med de internationale priser. Indisk eksport og import er ikke blevet fuldkommen forbudt. Det kan derfor ikke undgås, at de internationale priser har en vis indflydelse på de indiske priser på hjemmemarkedet. Dette betyder imidlertid ikke, at priserne på hjemmemarkedet er de samme eller højere end internationale priser. Påstanden blev derfor afvist.
- (167) Ved at indføre sådanne målrettede eksportbegrænsninger (navnlig gennem eksportafgifterne og den todelte fragtpolitik) sætter den indiske regering jernmalmsvirksomhederne i en økonomisk ulogisk situation, der tilskynder dem til at sælge deres varer til lavere priser, end de ville have kunnet få, hvis denne politik ikke havde været der.
- (168) Den indiske regering spillede »en mere aktiv rolle end blot at opmuntre til noget«, som appelorganet krævede ⁽⁴⁴⁾. De foranstaltninger, som den indiske regering har truffet, begrænser handlefriheden for jernmalmsvirksomhederne ved i praksis at begrænse deres forretningsmæssige beslutninger om, hvor de sælger deres vare, og til hvilken pris. De forhindres i at øge deres indkomst, da de pågældende foranstaltninger reducerer deres indtægt voldsomt.
- (169) Politikerkærlingen i Dang-rapporten fra 2005 om, at »adgangen til sikre forsyninger af jernmalm på hjemmemarkedet til priser, der er lavere end prisen på verdensmarkedet, skal bevares, plejes og udnyttes fuldt ud« (se betragtning 145) og den efterfølgende konstatering i den 12. femårsplan om, at »adgang på hjemmemarkedet til nogle af disse råmaterialer giver os en konkurrencemæssig fordel« ⁽⁴⁵⁾, viser også, at den indiske regering ikke forventer, at jernmalmsvirksomhederne reducerer deres output på hjemmemarkedet dramatisk, men opretholder en stabil forsyning af hjemlig jernmalm. Disse forventninger blev indfriet, som den indiske regering selv konstaterede i rapporten om den 12. femårsplan, der er citeret betragtning 158, fjerde led, og også i Stålminderiets erklæringer, der er omhandlet i betragtning 174-176. Desuden er der intet i optegnelserne, der støtter den antagelse, at den indiske regering tillod jernmalmproducenter frit at tilpasse deres output til efterspørgslen som påvirket af den indiske regerings målrettede eksportbegrænsninger. Tværtimod er det velkendt, at det, når man opererer på et frit marked, er rimeligt at antage, at jernmalmsvirksomhederne ikke ville kompromittere betydelige indledende investeringer og høje faste omkostninger ved at sænke produktionsoutputet blot for at undgå overforsyning og et efterfølgende nedadgående pres på de hjemlige priser som følge af den indiske regerings foranstaltninger. Således opmuntrer den indiske regering jernmalmsproducenterne til at opretholde produktionen med henblik på at forsyne hjemmemarkedet, selv om en rationel leverandør ville tilpasse sit output i en situation, hvor man afholdes fra at eksportere.
- (170) Gennem de pågældende foranstaltninger tilskynder den indiske regering derfor jernmalmsvirksomhederne til at beholde jernmalmen i Indien, fordi de ikke kan sælge til de bedre priser, der ville være fremherskende i Indien, hvis disse foranstaltninger ikke havde været der.
- (171) I den forstand får inputproducenterne det »overdraget« af regeringen at forsyne de hjemlige brugere af jernmalm, dvs. stålproducenter, herunder producenter af duktile støbejernsrør, med varer mod utilstrækkeligt vederlag. Jernmalmsvirksomhederne overlades ansvar med henblik på at skabe et kunstigt, opdelt hjemmemarked med lave priser i Indien.
- (172) Når den indiske regering anvender sine eksportbegrænsninger, ved den med andre ord, hvordan jernmalmsvirksomhederne vil reagere på foranstaltningerne, og hvilke konsekvenser de vil få. Mens producenterne muligvis vil reducere deres indenlandske produktion en smule som reaktion på eksportbegrænsningerne, vil de ikke lukke den ned eller tilpasse den til et meget lavt niveau. Snarere vil tilpasningen af produktionen i minesektoren, som

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php>, tilgået den 27. januar 2016.

⁽⁴²⁾ Dette bekræftes af kommissionens nedlagte websted: <http://niti.gov.in/content/index.php>, tilgået den 27. januar 2016.

⁽⁴³⁾ Se fodnote 38, side 57.

⁽⁴⁴⁾ Se betragtning 138.

⁽⁴⁵⁾ Se henvisninger i fodnote 39.

forklaret i betragtning 169, forblive moderat, hvilket resulterer i lavere priser på hjemmemarkedet. I den henseende er virkningerne ikke etableret på et ex ante-, men på et ex post-grundlag, og de er derfor ikke »utilsigtede«. Der er en klar »påviselig sammenhæng« mellem politikken og de involverede private organers adfærd; idet disse organer handler som stedfortrædere for regeringen og udfører dens politik med hensyn til at forsyne den erhvervsgren, der fremstiller duktile støbejernsrør, med jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag.

- (173) Den indiske regering anerkender selv sin succes med sin målrettede eksportbegrænsningspolitik. I 2013 udgav Stålminderiets stående udvalg vedrørende kul og stål sin 38. rapport om »gennemgang af eksport- eller jernmalmpolitikken«⁽⁴⁶⁾.
- (174) Som svar på et spørgsmål fra udvalget oplyste Stålminderiet, at »selv om den indenlandske industris forbrug af jernmalm på hjemmemarkedet har udvist en opadgående udviklingstendens siden 2004-05, har produktionen af jernmalm altid været meget højere end forbruget på hjemmemarkedet på grund af den eksportdrevne produktion af jernmalm i landet. For at forbedre tilgængeligheden af jernmalm for den indenlandske jern- og stålindustri og for at sikre, at der er tilstrækkeligt med jernmalm til at opfylde hjemmemarkedets krav på lang sigt, er der imidlertid blevet truffet finanspolitiske foranstaltninger med henblik på at modvirke eksport af jernmalm, og på nuværende tidspunkt opkræves der en værditold på eksport på 30 % ved eksport af alle varianter af jernmalm (undtagen pellets), hvilket har resulteret i en betydelig nedgang i eksporten i 2011-12 og i indeværende år« (punkt 2.7 på side 14).
- (175) Stålminderiet gjorde rede for vigtige punkter i Foreign Trade Policy vedrørende eksport af jernmalm (punkt 4.13 på side 23), herunder:
- Eksporten af jernmalm med et indhold af jern (Fe) på over 64 % foregår gennem Metal and Mineral Trading Company (MMTC) og er tilladt via licenser, der udstedes af Generaldirektoratet for udenrigshandel (DGFT).
  - Det er tilladt at eksportere jernmalm af høj kvalitet (med et indhold af jern (Fe) på over 64 %) fra Bailadila i Chhattisgarh i begrænsede mængder, således at først og fremmest hjemmemarkedets behov opfyldes. Eksportmængderne må ikke overstige 1,81 mio. ton for klumper og 2,71 mio. ton for småpartikler.
- (176) Stålminderiet indberettede også til udvalget, at »Med øgningen af værditolden ved eksport til 20 % med virkning fra den 1. marts 2011 blev eksporten af jernmalm reduceret med omkring 37 % til 61,74 mio. ton i løbet af 2011-12 sammenlignet med 97,66 mio. ton i 2010-11. Med en yderligere øgning af værditolden på eksport af jernmalm til 30 % fra den 30. december 2011 er eksporten blevet yderligere reduceret. I det første halvår af 2012-13 er eksporten faldet med mere end 50 % til 14,4 mio. ton sammenlignet med 30,75 mio. ton i samme periode i det foregående år. Stålminderiet har jævnligt taget emnet op med Finansministeriet med henblik på at opkræve en passende eksportafgift på jernmalm for effektivt at modvirke eksporten heraf og forbedre tilgængeligheden af jernmalm for den hjemlige jern- og stålindustri til en overkommelig pris« (punkt 4.19 på side 26).
- (177) Kommissionen konkluderede, at regeringen havde overdraget det til mineselskaberne at udføre dens politik med henblik på at skabe et opdelt hjemmemarked og levere jernmalm til den hjemlige jern- og stålindustri mod utilstrækkeligt vederlag.
- ii) Overdragelse af funktioner til private organer i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), omhandlede betydning
- (178) Kommissionen vurderede dernæst, hvorvidt den indiske regering overdrager funktioner til jernmalmsvirksomheder i Indien i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), omhandlede betydning.
- (179) De to indiske eksporterende producenter indkøbte langt størstedelen af jernmalmen fra private forehavender, bortset fra en lille mængde jernmalm, som de indkøbte fra National Mineral Development Corporation (»NMDC«), som er en af de største spillere på markedet og ejes af den indiske regering.
- (180) Uden at det med henblik på nærværende undersøgelse irrelevante spørgsmål om, hvorvidt den indiske regering udøver meningsfuld kontrol over NMDC i den i grundforordningens artikel 2, litra b), omhandlede betydning, derved tilsidesættes, mente Kommissionen, at alle jernmalmsvirksomheder, uanset om de er offentligt ejede eller ej, er private organer, der i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), omhandlede betydning fik det overdraget af den indiske regering at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag.

⁽⁴⁶⁾ Ministry of Steel, Standing Committee on coal and steel (2012-2013), review of export of iron ore policy, 38. rapport. Rapporten findes på den indiske miljøportals websted, og den blev sidst tilgæet den 23. november 2015. <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>

iii) Levering af jernmalm fra jernmalmsvirksomhederne mod utilstrækkeligt vederlag

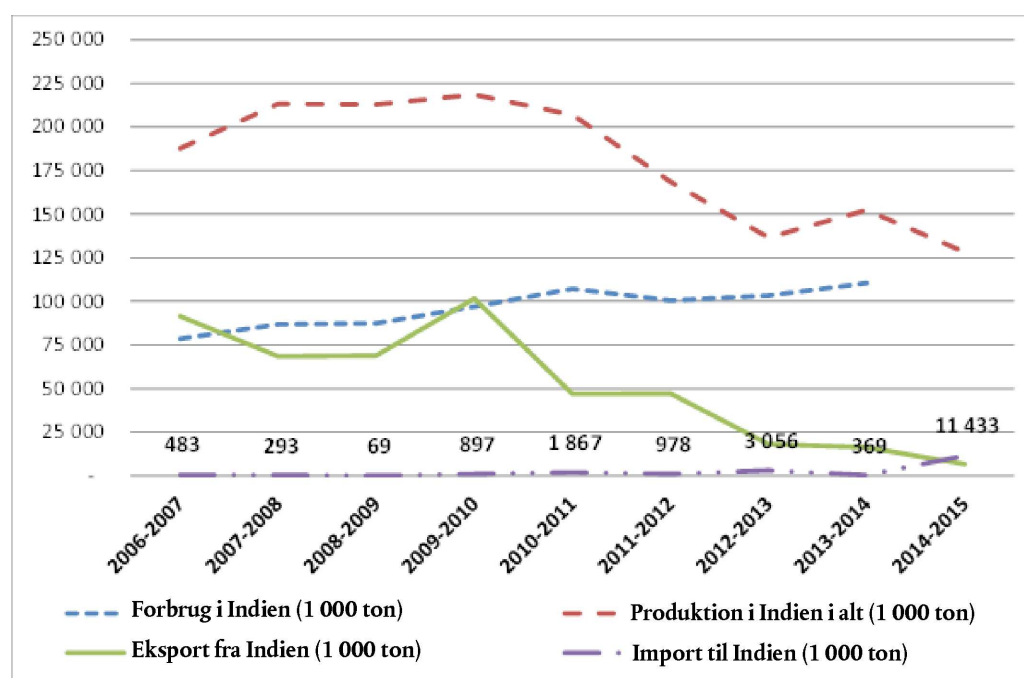
(181) I den næste fase kontrollerede Kommissionen, hvorvidt jernmalmsvirksomhederne faktisk har udført den ovennævnte regeringspolitik med henblik på at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag. Dette nødvendiggjorde en nærmere undersøgelse af markedsudviklingen i Indien i forhold til et passende benchmark.

(182) Gennem de målrettede eksportbegrænsninger og andre hermed forbundne foranstaltninger tilskyndede den indiske regering mineselskaberne til at sælge lokalt til lavere priser end ellers (dvs. at hvis disse foranstaltninger ikke havde været der, ville mineselskaberne have eksporteret jernmalmen til højere priser). Dette gjorde mineselskaberne dog ikke, fordi den indiske regerings politik tilgodeså de efterfølgende produktionsled, herunder den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør.

(183) Dataene vedrørende produktion, forbrug, og import og eksport af jernmalm gennem årene er som følger ⁽⁴⁷⁾:

	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Produktion (i 1 000 ton)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Forbrug (i 1 000 ton)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	Ikke relevant
Import (i 1 000 ton)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Eksport (i 1 000 ton)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

(184) Udviklingstendenserne vises i grafen nedenfor:

(185) Dataene viser virkningerne af eksportbegrænsningerne på hjemmemarkedet for jernmalm i Indien.

⁽⁴⁷⁾ Kilde: Indian Bureau of Mines, <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> og spørgeskemabesvarelser fra den indiske regering. Dataene indberettes pr. regnskabsår. Et regnskabsår løber fra den første april i år x til den 31. marts i år x + 1.

- (186) Politikens mest synlige virkning er den imponerende reduktion af mængden af eksport af jernmalm som følge af indførelsen af de målrettede eksportbegrænsninger i 2007 og igen som følge af udvidelsen af begrænsningerne i 2011. Således nåede den indiske regering med sine målrettede eksportbegrænsninger sit mål om at modvirke eksport og holde jernmalm tilgængelig for de efterfølgende produktionsled på hjemmemarkedet til lavere priser.
- (187) Udviklingstendenserne i jernmalmsproduktionen viser, at den hjemlige produktion havde været forholdsvis stabil indtil 2011, hvor den begyndte at falde. Faldet synes ikke at være konsekvensen af nogen tilpasning af produktionen til eksportbegrænsningerne fra mineselskabernes side; den væsentligste årsag hertil er snarere de mange retsafgørelser om at lukke miner på grund af påstande om ulovlig minedrift og angreb på miljøet, for eksempel i delstaterne Karnataka, Odisha og Goa.
- (188) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at hvis den indiske regerings mål var at sikre overforsyning af jernmalm med henblik på at gøre jernmalm tilgængelig for brugerne på hjemmemarkedet til billige priser, forekommer det kontraintuitivt, at højesteretten og de lokale domstole forbød minedrift i de ovennævnte delstater. Den indiske regering kunne have sat spørgsmålstegn ved de forskellige lukninger af miner.
- (189) Kommissionen noterer sig, at det indiske retssystem er uafhængigt af den indiske regering og kun er bundet af loven. Samtidig fremgår det tydeligt af de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, at lukningerne skete på grund af overtrædelser af den hjemlige lovgivning om miljøet og minedriftsrettigheder. Som forklaret i betragtning 162 ser det ud til, at regeringens jernmalmspolitik forfulgte økonomiske og miljømæssige mål på én gang. Det følger heraf, at det forhold, at der ikke blev sat spørgsmålstegn ved retsafgørelser vedrørende miljøsojlen i politikken, ikke er ensbetydende med, at regeringen havde opgivet den økonomiske søjle heri. Derfor blev denne påstand afvist.
- (190) Uanset reduktionen af produktionen af jernmalm udviser det indiske marked en konstant og irrationel overkapacitet sammenlignet med summen af forbruget på hjemmemarkedet og eksport minus import. Dette førte til den overforsyning af hjemmemarkedet med jernmalm, som den indiske regering anerkendte og tilstræbte.
- (191) Efter fremlæggelsen af oplysninger, jf. tabellen i betragtning 183, hævdede ECL, at Kommissionen ikke havde undersøgt det forhold, at eksporten af jernmalm fra Indien var stor og fortsatte, selv efter at eksportafgiften på jernmalm var blevet øget til 30 % i december 2011.
- (192) Kommissionen understregede, at formålet med eksportafgiften på jernmalm ikke var at standse eksporten helt, men at reducere den og samtidig forbedre tilgængeligheden på hjemmemarkedet. Det er derfor ikke rimeligt at forvente, at eksporten vil forsvinde efter indførelsen af eksportafgiften. Ikke desto mindre konstaterede Kommissionen, at eksportafgiften havde betydelige virkninger på eksporten, kort efter at den var blevet indført. I perioden 2012-2013 faldt eksportsalget med mere end 60 % sammenlignet med 2011-2012, og det fortsatte med at falde betydeligt, idet det faldt med hele 84 % i 2014-2015 sammenlignet med 2011-2012. Samtidig faldt produktionen kun med 24 % mellem 2011-2012 og 2014-2015 af de årsager, der er forklaret i betragtning 187. Således forblev tilgængeligheden af jernmalm til salg på hjemmemarkedet stabil i den samme periode. Dette viser klart, at eksportafgiften opfyldte sit formål med hensyn til at begrænse eksporten af jernmalm.
- (193) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at Kommissionen også burde have sammenlignet jernmalmsproduktion i Indien til eget forbrug og til salgsformål. Ifølge ECL havde produktionen til eget forbrug været historisk signifikant, mens produktionen af jernmalm til salgsformål var faldet med 41 % mellem 2009-2010 og 2013-2014, hvilket også delvis forklarede faldet i eksporten hos de producenter, der producerer til salgsformål, siden 2009-2010.
- (194) Denne påstand er ikke faktisk korrekt, som det fremgår af følgende tabel ⁽⁴⁸⁾:

	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Produktion til eget forbrug (i 1 000 ton)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
Indeks	100	102	98	103	114	100

⁽⁴⁸⁾ Kilde: Indian Bureau of Mines, <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> og spørgeskemabesvarelser fra den indiske regering. Dataene rapporteres pr. regnskabsår. Et regnskabsår løber fra den første april i år x til den 31. marts i år x + 1.

	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Produktion til salgsbrug (i 1 000 ton)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
Indeks	100	93	72	52	59	48
Samlet produktion (i 1 000 ton)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) Produktionen til salgsbrug er faktisk faldet siden 2011-2012. Som forklaret ovenfor skete faldet hovedsageligt på grund af lukning af miner i denne periode. Imidlertid kan faldet i produktionen til salgsbrug ikke accepteres som en årsag til faldet i eksporten. Som det klart fremgår af tabellen i betragtning 183, faldt eksporten med 59 % i perioden 2012-2013 (da den højere eksportafgift på 30 % begyndte at virke) og 2014-2015, mens produktionen til salgsbrug kun faldt med 8 % i samme periode. Derfor blev denne påstand afvist.
- (196) ECL hævdede også, at Kommissionen skulle have taget højde for forskelle i udviklingen i produktionen af de forskellige kvaliteter af jernmalm. Navnlig faldt produktionen af de kvaliteter af jernmalm, der anvendes mest af producenter af duktile støbejernsrør; mellem 2010-2011 og 2013-2014 faldt produktionen af småpartikler af 60-62 %-jernmalm med 44 %, og mellem 2009-2010 og 2013-2014 faldt produktionen af småpartikler af 62-65 %-jernmalm med 30 %.
- (197) Udviklingen i produktionen af jernmalm af høj kvalitet er i overensstemmelse med de generelle udviklingstendenser, der er omhandlet ovenfor, med hensyn til produktionen af jernmalm. Kommissionen mente derfor ikke, at den ændrer ved konklusionerne i betragtning 183-187.
- (198) Importen af jernmalm til Indien har altid været ubetydelig i mængde og værdi. Importen steg en smule i løbet af skatteåret 2012-2013, men faldt igen det følgende år. I 2014-2015 steg importen igen til sit højeste niveau i historien, selv om den fortsat var på under 10 % af den indiske indenlandske produktion.
- (199) Udviklingen efter undersøgelsesperioden skyldes den nuværende situation med særligt lave internationale priser forårsaget af det øgede udbud af jernmalm (de største producerende lande, Australien, Brasilien og Sydafrika, har alle øget produktionen) og den konjunkturbetingede nedgang i efterspørgslen efter jernmalm på grund af den langsommere vækst i Kina og den økonomiske situation på verdensplan.
- (200) Kommissionen undersøgte desuden den eventuelle virkning af overforsyningen af jernmalm på grund af den indiske regerings eksportbegrænsninger på prisen på jernmalm på hjemmemarkedet i Indien.
- (201) Kommissionen beregnede den gennemsnitlige pris på jernmalm på hjemmemarkedet i Indien på grundlag af de oplysninger, der offentliggøres månedligt på nationalt niveau og for hver enkelt delstat af Indian Bureau of Mines (IBM), for hver kvalitet (klumper eller småpartikler) og indhold af jern (Fe) ⁽⁴⁹⁾.
- (202) De pågældende priser er baseret på oplysninger indgivet af mineselskaberne til IBM i henhold til Indian Mineral Conservation and Development Rules (MCDR) og betragtes derfor som mere repræsentative end priser offentliggjort af fagpressen vedrørende en enkelt virksomhed (som for eksempel National Mineral Development Corporation — NMDC) eller et enkelt område i Indien.
- (203) Blandt alle kvaliteterne undersøgte Kommissionen udviklingstendensen i den gennemsnitlige pris på småpartikler af jernmalm med et indhold af jern (Fe) på mellem 60 % og 65 %, fordi det er den kvalitet, der anvendes mest af producenterne af den pågældende vare i Indien. En sådan nærmere inddeling af data for hver enkelt kvalitet var imidlertid kun tilgængelig fra midten af 2009. For så vidt angår de foregående år gjorde Kommissionen derfor

⁽⁴⁹⁾ Indian Bureau of Mine's månedlige gennemsnitlige salgspriser på mineraler, link til websted stillet til rådighed af den indiske regering, sidst tilgæet den 23. november 2015 <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>

brug af oplysningerne vedrørende de indiske priser på hjemmemarkedet for alle kvaliteter og typer af jernmalm (igen inklusive en gennemsnitlig royalté på 14 %, afgifter på 2 % og transportomkostninger på 900 INR pr. ton) uden at skelne mellem typer (klumper eller småpartikler) og indhold af jern (Fe). De gennemsnitlige transportomkostninger var baseret på dem, som de to eksporterende producenter havde indberettet. Kommissionen tilføjede også 25 INR til dækning af håndtering og læsning mellem mineterrænet og toget/lastbilen på grundlag af verificerede oplysninger om omkostninger fra en af de eksporterende producenter. Metoden til beregning af royalté og afgifter var baseret på oplysningerne fra den indiske regering og blev efterfølgende fremlagt for de eksporterende producenter.

- (204) Den gennemsnitlige pris på hjemmemarkedet på småpartikler af jernmalm med et indhold af jern (Fe) på mellem 60 % og 65 % blev sammenlignet med den gennemsnitlige pris på småpartikler af jernmalm med et indhold af jern (Fe) på 62 %⁽⁵⁰⁾ importeret til Kina (CFR Tianjin port), som offentliggjort af Den Internationale Valutafond⁽⁵¹⁾. Da Kina er den største importør af jernmalm, betragtes importprisen i Kina som benchmarkpris for denne vare.
- (205) For at fjerne omkostningerne til international fragt blev den gennemsnitlige pris på hjemmemarkedet også sammenlignet med fob-prisen på eksport af jernmalm fra Australien. Da Australien er den største producent af jernmalm, er dets fob-pris på eksport også repræsentativ for de internationale priser. Ligesom de indiske priser på hjemmemarkedet er oplysningerne fra Australien tilgængelige som aggregerede data for klumper og småpartikler⁽⁵²⁾. Desuden er fob-priserne på eksport fra Australien også tilgængelige fra en anden kilde, men kun for så vidt angår småpartikler⁽⁵³⁾.
- (206) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede ECL om, at de australske fob-priser og de kinesiske CFR-priser blev nedjusteret på grund af manglende vandindhold (2 % for klumper og 8 % for småpartikler) og tab ved håndtering (2 %), der angiveligt er større for eksport end for priserne på hjemmemarkedet. Den eksporterende producent anmodede også om en yderligere justering af de australske fob-priser med stevedore-omkostninger⁽⁵⁴⁾, fordi disse omkostninger nødvendigvis er indeholdt i de australske fob-priser, mens de ikke påløber i Indien, når jernmalmen sælges på hjemmemarkedet.
- (207) Kommissionen godtog anmodningen om nedjustering af de australske fob-priser på grund af manglende vandindhold, da de indiske statistiske data er baseret på jernmalm, der indeholder vand. Desuden kunne forskellene i vandindhold i klumper af jernmalm og småpartikler af jernmalm kontrolleres ved hjælp af oplysninger fra klageren. De australske fob-priser er tilgængelige som aggregerede data, og der blev på grundlag af opdelingen i klumper og småpartikler som indberettet af de australske myndigheder (det australske ministerium for industri, innovation og videnskab) foretaget en justering på et vejet gennemsnitligt grundlag for hele »kurven med småpartikler og klumper« (– 6,75 %).
- (208) Kommissionen besluttede også at trække stevedore-omkostninger fra de australske fob-priser. Faktisk vedrører de fleste af de tjenesteydelser, der er omfattet af stevedore-ydelserne i en havn, håndteringen af jernmalmen i selve havnen og efterfølgende pålæsning heraf på et skib. Sådanne omkostninger forekommer ikke efter aflæsning af jernmalm fra en lastbil til en indisk fabrik og blev således trukket fra de australske fob-priser. Kommissionen foretog således en rimelig sammenligning mellem indiske priser på jernmalm på hjemmemarkedet, der transporteres fra en indisk mine til en fabrik i Indien (men uden aflæsning på fabrikken) og australske priser på jernmalm på hjemmemarkedet, der transporteres fra en mine til en havn (men uden aflæsning i havnen).
- (209) Kommissionen afviste imidlertid kravet om justering for tab ved håndtering, da den ud fra forskellige kilder ikke var i stand til at fastslå med sikkerhed, at der i fob-priser tages højde for tab ved håndtering, og at disse tab ved håndtering er 2 % højere end de tab ved håndtering, der muligvis sker, når jernmalm sælges på hjemmemarkedet.
- (210) ECL gjorde desuden gældende, at den australske eksportpris omfatter en afgift på 22,5 % på fortjeneste ved minedrift, og at de australske priser således ikke er sammenlignelige med de indiske priser på jernmalm. Det fremgår imidlertid klart af det websted, som den eksporterende producent henviser til, at denne afgift erstatter de royalties, der betales af mineselskaberne, og at alle royalties, der er blevet betalt forud for indførelsen af afgiften, vil blive tilbagebetalt⁽⁵⁵⁾. Da de indiske priser, som angivet i betragtningen ovenfor, indeholder royalties, er det rimeligt at beholde den afgift, der er indeholdt i de australske priser, med henblik på at sikre en rimelig sammenligning.

⁽⁵⁰⁾ Benchmarket er baseret på indholdet af jern (Fe).

⁽⁵¹⁾ Den Internationale Valutafond, råvarepriser, sidst tilgået den 23. november 2015, http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx> sidst tilgået den 1. februar 2016.

⁽⁵³⁾ Australian Government Department of Industry, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; sidst tilgået den 1. februar 2016.

⁽⁵⁴⁾ Ifølge oplysningerne fra ECL omfatter stevedore-omkostninger for småpartikler af jernmalm til eksport blandt andet betaling af leje for opbevaring i havnen, betaling for anvendelse af særligt udstyr i havnen og supplerende betaling for at få jernmalmen ombord på skibet.

⁽⁵⁵⁾ Se <http://www.mining-tax.com.au>, sidst tilgået den 29. januar 2016.

(211) På dette grundlag beregnede Kommissionen en justeret, australsk fob-pris, der lå så tæt som muligt på en uforvredet indisk pris på hjemmemarkedet. Sammenligningen mellem de forskellige sæt af data er vist i tabel 4 og grafen nedenfor:

	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Pris på det indiske hjemmemarked (alle kvaliteter og typer) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Pris på det indiske hjemmemarked (småpartikler 60-65 %) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kinesisk import af småpartikler 62 %, CFR Tianjin ex. AU ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Australsk fob-pris IODEX (småpartikler kun 62 %) ⁽³⁾	Ikke relevant	Ikke relevant	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Australsk fob-pris (alle kvaliteter og typer) 62 % ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Justeret australsk fob-pris (alle kvaliteter og typer) 62 % ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

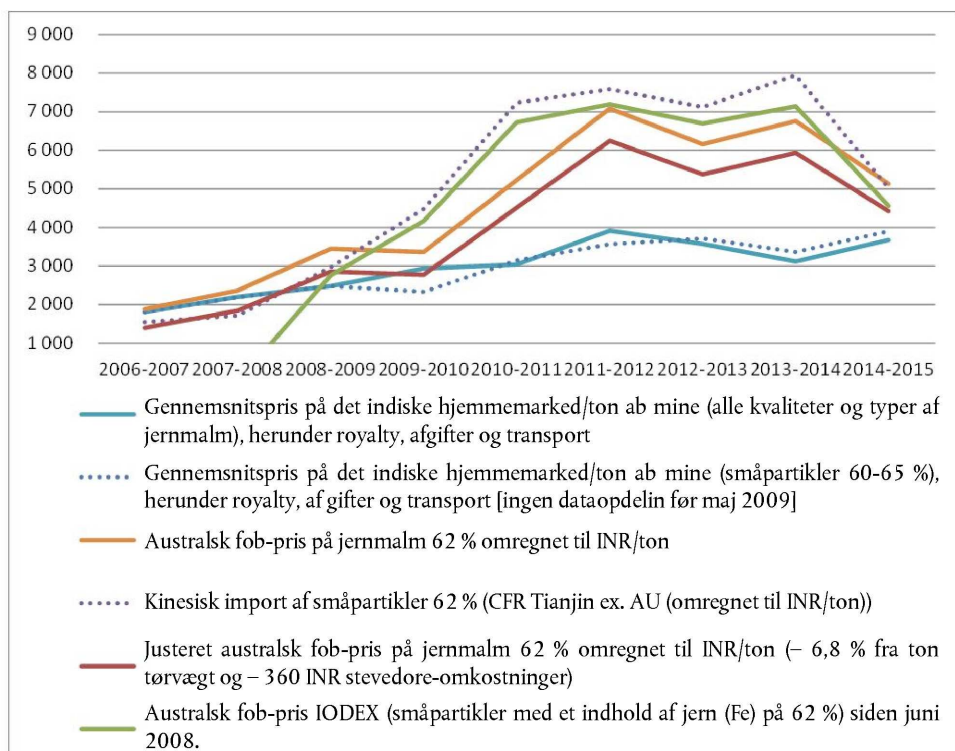
⁽¹⁾ Indian Bureau of Mine's månedlige gennemsnitlige salgspriser på mineraler, link til websted stillet til rådighed af den indiske regering, <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>, sidst tilgået den 23. november 2015.

⁽²⁾ Den Internationale Valutafond, råvarepriser, sidst tilgået den 23. november 2015, http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽³⁾ Australian Government Department of Industry, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; sidst tilgået den 1. februar 2016.

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx> sidst tilgået den 1. februar 2016.

⁽⁵⁾ Baseret på oplysninger på <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#>, sidst tilgået den 1. februar 2016, justeret for i) vandindhold, vejet gennemsnit på - 6,75 %, og ii) stedevore-omkostninger (360 INR).

- (212) Sammenligningen viser, at den indiske regerings indgreb vedrørende jernmalm, der førte til en dramatisk nedgang i eksporten af jernmalm og til overforsyning i Indien, også har haft indflydelse på priserne på jernmalm på hjemmemarkedet. For det første har priserne på jernmalm på det indiske hjemmemarked siden 2008 konstant været lavere end de internationale priser. For det andet er udviklingstendensen i priserne på jernmalm på det indiske hjemmemarked, mens de internationale priser steg betydeligt fra 2008 til 2011, hvor eksportbegrænsningerne blev henholdsvis indført (2007-2008) og forstærket (2011), forholdsvis flad, som om den var adskilt fra og uberørt af situationen i resten af verden.
- (213) Således nåede den indiske regering med sine målrettede eksportbegrænsninger sit mål om at gøre jernmalm tilgængelig for den indenlandske industri til lavere priser ved at holde prisen på hjemmemarkedet i Indien stabil, selv om priserne på jernmalm steg betydeligt på verdensmarkedet. Der er ingen grund til, at de indiske priser ikke skulle have fulgt udviklingstendenserne i de internationale priser, hvis de målrettede eksportbegrænsninger og andre hermed forbundne foranstaltninger fra den indiske regerings side ikke havde været der. De indiske producenter af jernmalm ville have nydt godt af et mere rentabelt salg til de højere internationale priser, hvis ikke de målrettede eksportbegrænsninger havde været der. De blev i stedet tilskyndet til at fortsætte produktionen og levere jernmalm lokalt til lavere priser.
- (214) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at den betydeligt øgede import til Indien i 2014-2015 viser, at priserne på det indiske hjemmemarked ikke var fuldkommen koblet fra de internationale priser. Hvis den indiske regering virkelig havde ønsket at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, ville den have overdraget det til og pålagt producenterne af jernmalm at sænke priserne endnu mere. Hertil kommer, at indiske producenter af jernmalm, som for eksempel NMDC og Rundta, angiveligt har opretholdt priser på jernmalm, der var meget højere end de internationale priser, som anført i klagen.
- (215) Kommissionen konstaterede, at priserne på det indiske hjemmemarked forblev lavere end de internationale priser i hele den periode, hvor importafgiften eksisterede, og forblev næsten uændret efter 2013 sammenlignet med det betydelige sideløbende fald i de internationale priser. Der er desuden intet i dossieret, der støtter den påstand, at NMDC og Rundta har opretholdt priser på jernmalm, der var højere end de internationale priser. Derfor blev denne påstand afvist.
- (216) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte Jindal også spørgsmålstegn ved Kommissionens konstatering af overdragelse, da producenterne af jernmalm kunne beslutte at reducere produktionen, hvilket de angiveligt gjorde, og da prisen på andre markeder kunne falde, hvilket angiveligt skete.
- (217) For så vidt angår den antagelse, at producenterne af jernmalm angiveligt besluttede at reducere produktionen, jf. betragtning 187, mente Kommissionen, at faldet i produktionen tilbage i tiden hovedsageligt skete på grund af lukning af angiveligt ulovlige miner. For det andet ville mineselskaberne, jf. betragtning 169, ikke reducere outputtet i betragtning af de betydelige investeringer, som de foretager i produktionen. Derfor blev denne påstand afvist.
- (218) For så vidt angår faldet i priserne på andre markeder afviste Kommissionen påstanden herom af samme årsager som dem, der er omhandlet i betragtning 269.
- (219) I lyset af det foregående konkluderede Kommissionen, at det blev overdraget til jernmalmsvirksomhederne i Indien at forsyne den erhvervsgren på hjemmemarkedet, der fremstiller duktile støbejernsrør, med jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag.
- iv) Funktioner, der normalt påhviler regeringen, og praksis, der, ikke i egentlig forstand, adskiller sig fra praksisser, der normalt følges af regeringer
- (220) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde ECL gældende, at Kommissionen kun havde vurderet det første af de fem relevante kriterier (overdragelse og pålægning) og ikke de fire øvrige. Kommissionen afviste denne påstand, da den allerede i den pågældende fase havde drøftet karakteren af mineselskaberne (betragtning 178-180) og den funktion, som de varetager (betragtning 181-219), ned til nærmeste detalje. Den tilføjede dernæst kort sine overvejelser om det fjerde og det femte kriterium.
- (221) For så vidt angår kriteriet om »det, der« normalt påhviler »(regeringen)«, der endnu ikke var blevet yderligere afklaret af panelet ⁽⁵⁶⁾, mente Kommissionen, at levering af råmaterialer, der findes i et land, til nationale virksomheder, er en funktion, der normalt påhviler regeringen. I henhold til almindelig international ret råder

⁽⁵⁶⁾ Panel, DS 194, paragraph 8.59.

stater suverænt over deres naturressourcer. De kan i høj grad egenrådigt bestemme, hvordan udnyttelsen af deres naturressourcer skal organiseres, og suveræniteten omsættes sædvanligvis i en regulerende regeringsmyndighed, der forstår dette. I den henseende er det irrelevant, hvorvidt en regering sædvanligvis ville påtage sig denne funktion⁽⁵⁷⁾. Kommissionen mente derfor, at levering af jernmalm, der findes i indisk jord, til den indiske ståindustri er en funktion, der normalt påhviler regeringen.

- (222) For så vidt angår kriteriet om »ikke reelt afviger« bemærkede Kommissionen, at ordlyden havde sin oprindelse i undersøgelsespanelets rapport i henhold til artikel XVI:5 fra 1960, hvor der blev anvendt en lignende ordlyd vedrørende producentfinansierede afgifter, der ikke reelt afveg fra regeringspraksisser vedrørende beskatning og subsidiering⁽⁵⁸⁾. På den baggrund er det nødvendigt for at opfylde kriteriet, at det bekræftes, at leveringen af varer fra de private organer, der har fået dette overdraget, ikke reelt afviger fra den hypotese, at regeringen selv havde leveret sådanne varer.
- (223) ECL gjorde gældende, at en forskel i praksis mellem den indiske regering og de indiske mineselskaber for så vidt angår levering af jernmalm kunne skyldes niveauet for prisfastsættelsen. Mens regeringen kunne have valgt at fastsætte en lav pris for levering af jernmalm til hjemlige stålvirksomheder, rådede mineselskaberne ikke over en sådan beføjelse.
- (224) Imidlertid gør den hypotese, at regeringen også kunne have grebet ind på markedet ved hjælp af prisfastsættelse, ingen forskel i egentlig forstand. I den foreliggende sag havde regeringen valgt at overdrage det til private organer at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, og niveauet for dette vederlag svinger over tid. Dette adskiller sig ikke fra en praksis, hvor regeringen kunne have leveret jernmalm direkte til de indiske stålproducenter til svingende priser, som den kunne have fastsat dagligt eller månedligt ud fra visse indikatorer vedrørende efterspørgsel og udbud på det indiske hjemmemarked. Det følger heraf, at der ikke, i egentlig forstand, er nogen forskel mellem det at gribe direkte ind på markedet ved at levere jernmalm ud fra et system med konstant svingende regeringspriser eller det at overdrage ansvaret for at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag til mineselskaberne. Kommissionen afviste derfor den påstand, at »forudbestemte betingelser fra regeringens side« i egentlig forstand ville gøre en forskel mellem direkte og indirekte levering af jernmalm til den erhvervsgræn i Indien, der fremstiller duktile støbejernsrør.
- (225) Endelig mente Kommissionen, at praksissen med direkte at gribe ind på markedet gennem eksportbegrænsninger følges af et antal regeringer over hele verden. Det er kun i Indien, at der findes et enormt udvalg af eksportafgifter. Derfor gav det for Kommissionen sig selv, at den også havde at gøre med en praksis, der »normalt følges af regeringer«.

v) Konklusion

- (226) Med sine målrettede eksportbegrænsninger (se betragtning 157) tilskyndede den indiske regering de hjemlige jernmalmsvirksomheder til at sælge jernmalm lokalt og »overdrog« det til dem at levere denne råvare i Indien mod utilstrækkeligt vederlag. Med de pågældende foranstaltninger opnåede den ønskede virkning, nemlig at forvride hjemmemarkedet for jernmalm i Indien og presse priserne til et kunstigt lavt niveau til fordel for de efterfølgende produktionsled. Det at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag er en funktion, der normalt påhviler regeringen, og den praksis, hvor mineselskaberne udfører denne funktion afviger reelt ikke fra praksisser, der normalt følges af regeringer. Kommissionen konkluderede derfor, at den indiske regering ydede et indirekte finansielt bidrag i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv) og iii) omhandlede betydning, som fortolket og anvendt i overensstemmelse med de relevante WTO-standarder i henhold til artikel 1.1, litra a), nr. iii) og iv), i SCM-aftalen.
- (227) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger satte den indiske regering samt to eksporterende producenter spørgsmålstegn ved Kommissionens vurdering af, at de identificerede målrettede eksportbegrænsninger kan kaldes for et finansielt bidrag fra en regering. De gjorde navnlig gældende, at Kommissionen undersøgte reaktionen på (eller virkningerne af) en indført foranstaltning i stedet for at undersøge en regerings bekræftende handling eller karakteren af den indførte foranstaltning med henblik på at fastslå, om der var tale om et finansielt bidrag. Desuden mente ECL, at Kommissionen ikke havde påvist eksistensen af en retlig handling, der overdrog ansvar til eller autoritativt pålagde jernmalmsproducenterne funktioner. Yderligere satte de samme parter spørgsmålstegn ved, at Kommissionen baserede sig på henvisninger i enkelstående rapporter og hævdede, at disse ikke kan betragtes som tilstrækkelig dokumentation eller støtte for at fastslå, om der var tale om et finansielt bidrag fra den indiske regering.

⁽⁵⁷⁾ Panel, DS 194, paragraph 8.59 dismissing Canada's argument made in 8.56 to that effect.

⁽⁵⁸⁾ Undersøgelsespanelets rapport i henhold til artikel XVI:5, L/1160, vedtaget den 24. maj 1960 (BISD 9S/188), para. 12.

- (228) Kommissionen var ikke enig i parternes påstand om, at den kun havde undersøgt virkningerne af de indførte målrettede eksportbegrænsninger. Som forklaret ovenfor i dette afsnit forløb Kommissionens undersøgelse i forskellige faser. Først blev de forfulgte politikmål, dvs. modvirkning af eksport af jernmalm, slået fast. Dernæst påviste Kommissionen gennem eksportafgiften på jernmalm og den todelte fragtpolitik eksistensen af retsakter, der tilskynder jernmalmproducenter til at sælge på hjemmemarkedet i Indien til lavere priser, end de ellers ville have fået. Så fastslog Kommissionen, at jernmalmsvirksomhederne i Indien faktisk blev tilskyndet af regeringen til at forsyne den erhvervsgræn, der fremstiller duktile støbejernsrør, med jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag. Levering af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag er en funktion, der normalt påhviler regeringen, og den praksis, hvor mineselskaberne udfører denne funktion, afviger reelt ikke fra praksisser, der normalt følges af regeringer.
- (229) Kommissionen baserede sig derfor ikke kun på adskillige rapporter, politikerklæringer og virkningerne af de identificerede foranstaltninger, men undersøgte alle nødvendige elementer med henblik på at fastslå eksistensen af et indirekte finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv) og iii).

b) **Fordel**

- (230) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5, beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (231) Kommissionen beregnede først den vejede gennemsnitlige indkøbspris på jernmalm, som de to indiske producenter havde opkrævet i UP. Det vejede gennemsnit blev beregnet måned for måned og som leveret fra mine til fremstillingsvirksomhed i Indien.
- (232) Den gennemsnitlige indkøbspris var baseret på de priser, eksklusive moms, og mængder, der var angivet i transaktionslisten over fakturaer, der var blevet indleveret af virksomhederne og kontrolleret under kontrolbesøgene. Når indholdet af jern (Fe) i den indkøbte jernmalm var forskellig fra 62 %, blev indkøbsprisen justeret for at tage højde for kvalitets(og pris-)forskellen.
- (233) Der var behov for at sammenligne denne gennemsnitspris med et passende benchmark. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra d), afgøres vederlagets tilstrækkelighed ud fra gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet. Dette afspejler artikel 14, litra d), i SCM-aftalen og bør fortolkes og anvendes i lyset heraf.
- (234) Kommissionen bemærkede, at de gældende markedsvilkår i Indien alle er berørt af regeringens målrettede eksportbegrænsninger. Ingen enkelttransaktion vedrørende jernmalm i Indien går fri af det forhold, at hele det indiske marked er opdelt og har lave priser. Det var således umuligt at fastsætte en ikke-forvredet pris på jernmalm for en indisk producent af duktile støbejernsrør eller andre steder på det indiske marked. Derfor var der heller ingen priser på hjemmemarkedet i Indien, der kunne anvendes som passende benchmark.
- (235) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), andet afsnit, nr. i), forsøgte Kommissionen dernæst at justere de gældende markedsvilkår i Indien på grundlag af de faktiske omkostninger, priser og andre faktorer i landet. Med andre ord overvejede Kommissionen, hvad prisen på jernmalm i Indien ville have været, hvis regeringens målrettede eksportbegrænsninger ikke havde været der. Denne metode ville have været i stand til at indfange den naturlige komparative fordel, som Indien eventuelt har ved at forsyne sine producenter på hjemmemarkedet med jernmalm, og samtidig eliminere den uretmæssige yderligere fordel, som den indiske regerings foranstaltninger giver.
- (236) Imidlertid blev der heller ikke ved hjælp af denne metode fundet et passende benchmark. Det var navnlig umuligt at beregne, hvad de »normale« omkostninger ved indkøb af jernmalm i Indien ville have været, hvis systemet med eksportbegrænsninger ikke havde været der, da sådanne omkostninger bestemmes af en række andre faktorer, som Kommissionen ikke kender. Mens Kommissionen rådede over oplysninger om, hvordan produktion og efterspørgsel havde udviklet sig efter indførelsen af eksportbegrænsninger i 2007-2008, havde det ikke nogen troværdig kilde til at simulere, hvordan udbud og efterspørgsel efter jernmalm på det indiske marked i et givet år ville have udviklet sig i fraværet heraf. At tage prisen på jernmalm i et hvilket som helst år forud for etableringen af de målrettede eksportbegrænsninger (dvs. et hvilket som helst år før 2007) ville have ført til tilfældige og utroværdige afgørelser. At tage de indiske priser fra 2004 eller 2005 som erstatning for priserne i UP blev ikke

betragtet som hensigtsmæssigt, da priser kan variere betydeligt over et tidsrum på ti år. Derfor var det også umuligt at beregne, hvordan de hypotetiske priser i Indien for en producent af rør af duktilt støbejern ville have været, hvis forvriddningen ikke havde været der. Derfor kunne de justerede vilkår i Indien heller ikke anvendes som et passende benchmark.

- (237) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte ECL spørgsmålstejn ved Kommissionens afvisning af anvendelsen af de indiske priser på hjemmemarkedet som benchmark og hævdede, at den ikke havde undersøgt leverandører, der producerer til salgsmål, og vigtigheden af forhandlere eller individuelle producenter, som for eksempel ECL's, import af jernmalm. Desuden burde Kommissionen fremlægge positiv dokumentation for, at private priser bliver forvredet.
- (238) Kommissionen var ikke i stand til at afgøre, hvordan leverandørers og forhandleres adfærd ville have været, hvis eksportafgiften og den todelte fragtpolitik ikke havde været der. Desuden fremlagde Kommissionen, som det fremgår af afsnittet om levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag, en række elementer, der dokumenterede, at alle priser på hjemmemarkedet i Indien er blevet forvredet af eksportafgiften.
- (239) ECL gjorde yderligere gældende, at Kommissionen burde have justeret de gældende priser i Indien på grundlag af fob-eksportpriserne fra Indien. Som allerede fastslået ovenfor kan eksportpriserne fra Indien ikke betragtes som et passende benchmark, da de indiske eksportører er nødt til at indregne de supplerende omkostninger, de afholder til transport inden for Indien, samt den eksportafgift, der opkræves ved Indiens grænse, i de priser, de opkræver af deres internationale kunder. Herigennem adskiller den foreliggende sag sig betydeligt fra tidligere sager, som ECL henviste til, og hvor Kommissionen anvendte eksportprisen på et råmateriale (primært gas) fra det samme eksportland som benchmark ⁽⁵⁹⁾. Under høringen den 28. januar 2016 (se betragtning 6) var høringskonsulenten også af den opfattelse, at eksportafgiften i Indien sandsynligvis vil forvråde fob-eksportpriserne fra Indien, der således ikke kan anvendes om et troværdigt benchmark. Denne påstand blev derfor også afvist.
- (240) Til sidst, og jf. grundforordningens artikel 6, litra d), andet afsnit, nr. ii), vendte Kommissionen tilbage til de gældende markedsvilkår i et andet land, som er tilgængelige for modtageren.
- (241) Kommissionen forsøgte at identificere en ikke-forvredet pris på jernmalm fremstillet i en mine i et repræsentativt andet land og at simulere, at denne mine faktisk lå i Indien. I den relevante sag viste det sig, at størstedelen af jernmalm på verdensplan eksporteres fra Australien til Kina. Det blev derfor besluttet at kigge på priserne ab mine i Australien. Sådanne priser ab mine i Australien var imidlertid ikke tilgængelige for Kommissionen. Da de indiske priser omfatter transportomkostninger fra minen til fabrikken, blev det desuden betragtet som passende også at medregne de omkostninger, der ville skulle betales for transport fra en australsk mine til en australsk køber af jernmalm, således at sammenligningen foretages i samme handelsled. Da sådanne data heller ikke er tilgængelige, anvendte Kommissionen i stedet transportomkostninger fra den australske mine til en hvilken som helst australsk havn.
- (242) Kommissionen ligestillede transportomkostningerne fra en australsk mine til havnen med transportomkostningerne fra en australsk mine til en australsk køber af jern af følgende årsag. Mens en bestemt mine i Australien kan ligge tættere på en bestemt kunde end på den nærmeste havn, kan en anden mine ligge tættere på den nærmeste havn end på en bestemt kunde. På et nationalt niveau er det således rimeligt at antage, at transportomkostningerne fra en australsk mine til en havn i Australien afspejler de relevante leveringsomkostninger for en kunde.
- (243) Kommissionen var også bevidst om appelorganets afgørelse om, at justeringer for leveringsomkostninger skal afspejle de leveringsomkostninger, der almindeligvis finder anvendelse for den pågældende vare i leveringslandet ⁽⁶⁰⁾. I betragtning af den faktiske omstændighed, at Indien i høj grad er selvforsynende med jernmalm, og at der ikke var nogen betydelig import af jernmalm til Indien, da indiske producenter på grund af overkapacitet i Indien og lave priser ikke har behov for import, var det således ikke hensigtsmæssigt at lægge de internationale fragtomkostninger til den australske eksportpris (på fob-niveau). At lægge de internationale fragtomkostninger oveni ville således ikke have været repræsentativt for de leveringsomkostninger, der almindeligvis gælder for jernmalm i Indien.
- (244) Som benchmark anvendte Kommissionen således i stedet en fob-pris i Australien, der afspejler de vilkår, som indiske brugere af jernmalm ville have haft, hvis jernmalmen var blevet leveret fra en indisk mine til en fabrik uden de målrettede eksportbegrænsninger.

⁽⁵⁹⁾ Se for eksempel Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 185 af 12.7.2008, s. 1).

⁽⁶⁰⁾ Appelorganets rapport, DS 436, para. 4.317.

- (245) Mere specifikt anvendte Kommissionen de australske fob-priser, der offentliggøres i China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015 ⁽⁶¹⁾, for jernmalm 62 % (oplysninger fra tabellen i betragtning 211).
- (246) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte ECL spørgsmålstejn ved Kommissionens anvendelse af australske fob-priser og anmodede om, at den i stedet anvendte brasilianske fob-priser, da de gennemsnitligt var 10-15 % lavere end de australske fob-priser.
- (247) Kommissionen mente, at australske fob-priser var et mere passende benchmark, da Australien repræsenterer omkring 50 % af verdens eksport af jernmalm, mens Brasiliens andel af det internationale eksportsalg kun er på omkring 26 %. Derfor afviste den anmodningen.
- (248) Kommissionen sammenlignede dernæst den pris, som de indiske producenter betaler for indkøb af jernmalm (inklusive transportomkostninger inden for Indiens grænser), med fob-prisen i Australien (der omfatter transportomkostninger inden for Australiens grænser).
- (249) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede ECL om, at de australske fob-priser blev sammenlignet med de indiske priser på hjemmemarkedet justeret til et fob-niveau. Hvis Kommissionen alternativt sammenligner australske fob-priser med indiske priser på hjemmemarkedet, burde den lægge omkostninger ved håndtering og læsning til den indiske pris fra mine til havn og i havnen, samt stevedore-omkostninger i havnen. Desuden burde de australske fob-priser nedjusteres på grund af manglende vandindhold (2 % for klumper og 8 % for småpartikler) og tab ved håndtering (2 %), der er større for eksport end for priserne på hjemmemarkedet.
- (250) I overensstemmelse med dens vurdering i betragtning 205-210 erkendte Kommissionen, at det også med henblik på beregningen af fordel var nødvendigt at foretage nogle yderligere justeringer med henblik på at anvende den samme type leveringsomkostninger i forbindelse med både de indiske priser på hjemmemarkedet og de australske fob-priser.
- (251) Faktisk vedrører de fleste af de tjenesteydelser, der er omfattet af stevedore-ydelserne i en havn, håndteringen af jernmalmen i selve havnen og efterfølgende pålæsning heraf på et skib. Sådanne omkostninger forekommer ikke efter aflæsning af jernmalm fra en lastbil til en indisk fabrik og blev således trukket fra de australske fob-priser. Imidlertid omfatter stevedore-omkostninger også i første omgang omkostninger for aflæsning af jernmalmen i havnen, og Kommissionen besluttede derfor også at eliminere sådanne omkostninger til håndtering fra de indiske priser på jernmalm. Den foretog således en rimelig sammenligning mellem indiske priser på hjemmemarkedet på jernmalm, der transporteres fra en indisk mine til en fabrik i Indien (men uden aflæsning på fabrikken), og australske priser på hjemmemarkedet på jernmalm, der transporteres fra en mine til en havn (men uden aflæsning i havnen).
- (252) Derfor blev den australske fob-pris nedjusteret på grund af manglende vandindhold. Kommissionen anvendte et vejet gennemsnitligt grundlag for hele »kurven med småpartikler og klumper«, som den beregnede individuelt for hver af de to eksporterende producenter (og ikke et vejet gennemsnitligt grundlag, som det var tilfældet i betragtning 207).
- (253) Af samme årsager som dem, der er omhandlet i betragtning 208-209, trak Kommissionen også stevedore-omkostninger fra de australske fob-priser, men foretog ikke nogen justering for tab ved håndtering.
- (254) For så vidt angår de indiske priser på hjemmemarkedet afviste Kommissionen anmodningen om at nedjustere disse priser til et fob-niveau, da dette indebærer, at jernmalmen ikke leveres til de eksporterende producenters fabriksdør. Med henblik på at fastsætte en pris på jernmalm som leveret til fabriksdøren tilføjede Kommissionen derfor også — ud over gennemsnitlige transportomkostninger — et beløb til dækning af håndtering og læsning mellem mineterrænet og toget/lastbilen på grundlag af verificerede, oplyste data fra en af de eksporterende producenter.
- (255) På dette grundlag foretog Kommissionen således en rimelig sammenligning mellem indiske priser på jernmalm på hjemmemarkedet, der transporteres fra en indisk mine til en fabrik i Indien (men uden aflæsning på fabrikken) og australske priser på jernmalm på hjemmemarkedet, der transporteres fra en mine til en havn (men uden aflæsning i havnen).
- (256) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Jindal, at Kommissionen ikke burde have anvendt de gennemsnitlige indiske transportomkostninger fra mine til fremstillingsvirksomhed, som en af de eksporterende producenter havde oplyst den om, men de faktiske omkostninger, som Jindal havde indberettet.

⁽⁶¹⁾ Den australske regering, Departement for industri og videnskab, China Resources Quarterly, Southern winter — Northern Summer 2015, side 20. Sidst tilgæet den 23. november 2015, <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exp tariff.pdf>

- (257) Kommissionen mente imidlertid, at der burde anvendes en vejet, gennemsnitlig standardpris for transport fra mine til fremstillingsvirksomhed med henblik på at beregne fordelene på en upartisk og ikke-diskriminerende måde for begge eksporterende producenter. I tilfælde af sammenligning med en benchmarkpris uden for Indien ville enhver anden metode føre til en kunstig fordel eller ulempe for virksomhederne, afhængigt af de faktiske logistiske omkostninger og den geografiske afstand mellem den eksporterende producent og de miner, som den indkøber fra.
- (258) Kommissionen multiplicerede yderligere forskellen mellem de to gennemsnitlige priser med de mængder jernmalm, der faktisk var blevet indkøbt af de indiske producenter i løbet af UP.
- (259) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at Kommissionen ikke burde have anvendt alle de mængder jernmalm, der faktisk var blevet indkøbt, men kun den del, der blev forbrugt i produktionen af duktile støbejernsrør i UP. Desuden burde der have været anvendt indkøb af både småpartikler og klumper — ikke kun småpartikler. Kommissionen godtog anmodningen og oplyste begge eksporterende producenter om de foretagne ændringer.
- (260) ECL hævdede desuden, at kun indkøb af småpartikler var blevet medregnet i beregningen af fordelene for nogle af virksomhederne i gruppen. Kommissionen rettede denne fejl for begge eksporterende producenter. Den medregnede alle indkøb af jernmalm (småpartikler og klumper). Når indholdet af jern (Fe) var forskelligt fra 62 %, justerede Kommissionen indkøbsprisen på et pro rata-grundlag. De to eksporterende producenter blev begge oplyst om de foretagne rettelser.
- (261) Det samlede forskelsbeløb repræsenterer de »besparelser«, som de indiske producenter, der indkøber jernmalm på det forvredne indiske marked, opnåede sammenlignet med den pris, som de ville have betalt, hvis forvriddingerne ikke havde været der. I sidste ende repræsenterer det samlede beløb den fordel, som den indiske regering ydede de indiske producenter i UP.
- (262) Kommissionen har fordelt disse subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, over den samlede omsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet ydede en fordel til hele produktionen af den pågældende vare og ikke kun til den del af produktionen, der var bestemt til eksport.
- (263) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Jindal, at Kommissionen havde beregnet en negativ fordel for visse måneder af UP. Derfor blev der ikke leveret jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag til virksomheden. Producenten gjorde også gældende, at den ikke modtog nogen subsidier efter UP, da den importerede jernmalm, og derfor er subsidiet ikke udligningsberettiget for så vidt angår denne virksomhed.
- (264) På samme måde hævdede ECL, at de indiske priser på hjemmemarkedet i perioden 2014-2015 ikke længere er lavere end de australske fob-priser. Kommissionen kan ikke benægte dette faktum, da den skal tage højde for situationen på tidspunktet for indførelsen af foranstaltningerne.
- (265) Kommissionen anerkendte, at den beregnede fordel var negativ for nogle måneder af UP. Dette blev imidlertid udlignet af den positive fordel, der blev ydet i resten af UP, og det samlede resultat var en positiv subsidiemargen for den pågældende virksomhed.
- (266) I henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, andet afsnit, må Kommissionen ikke indføre udligningsforanstaltninger på to betingelser: i) »hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage« eller ii) »det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.«
- (267) For så vidt angår den første betingelse konstaterede Kommissionen, at systemet med eksportbegrænsninger ikke er blevet ophævet eller trukket tilbage. Derfor er denne betingelse ikke opfyldt.
- (268) For så vidt angår den anden betingelse bør der mindes om, at den først og fremmest finder anvendelse på engangs- eller ikke-tilbagevendende subsidier, der ydes over et afgrænset tidsrum, således at der ikke i fremtiden ville blive ydet fordele til nogen af de eksporterende producenter ⁽⁶²⁾. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag af følgende årsager:

⁽⁶²⁾ Se i denne henseende Rådets forordning (EF) nr. 320/2008 af 7. april 2008 om ophævelse af udligningstolden på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), med oprindelse i Republikken Korea og om afslutning af proceduren (EUT L 96 af 9.4.2008, s. 1), betragting 88.

- (269) Efter UP ligner de australske fob- og benchmarkpriser, som justeret for stevedore-omkostninger og vandindhold, de indiske priser på hjemmemarkedet. Imidlertid fastslog Kommissionen i betragtning 212, at udviklingstendensen i de indiske priser på jernmalm på hjemmemarkedet er forholdsvis flad og ikke følger prissvingningerne i resten af verden. Samtidig er det ikke udelukket, at de internationale priser, herunder australske fobpriser, i nær fremtid vil stige på ny som reaktion på svingningerne i den internationale efterspørgsel efter og udbuddet af jernmalm. Derfor kan det ikke konkluderes, at systemet med eksportbegrænsninger er et engangs- eller ikke-tilbagevendende subsidium, da det sandsynligvis vil yde fordele i fremtiden. Skulle de internationale priser i fremtiden konstant forblive lavere end de indiske priser på hjemmemarkedet, er hver af de eksporterende producenter berettiget til at anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet udlignet eller reduceret i henhold til grundforordningens artikel 21.
- (270) I lyset af ovenstående er betingelserne i grundforordningens artikel 15, stk. 1, andet afsnit, for ikke at indføre udligningsforanstaltninger ikke opfyldt.
- (271) Den subsidiesats, der blev fastsat vedrørende denne ordning i UP for ECL-koncernen, beløb sig til 3,01 %. Den beløb sig til 3,91 % for virksomheden Jindal Saw India.

c) *Specificitet*

- (272) Det er kun jern- og stålindustrien, der nyder godt af den indiske regerings eksportbegrænsninger. De pågældende begrænsninger er således specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Selv om også andre produkter fra efterfølgende produktionsled end duktile støbejernsrør nyder godt af dem, er fordelene kun tilgængelig for visse erhvervsgrøene i Indien. De iboende egenskaber ved jernmalm begrænser den mulige anvendelse af subsidiet til visse erhvervsgrøene, men dette betyder ikke, at subsidiet, for at være specifikt, skal være yderligere begrænset til en del af denne erhvervsgrøn ⁽⁶³⁾.
- (273) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte ECL og Jindal spørgsmålstegn ved Kommissionens vurdering af specificitet, idet de hævdede, at den var uhensigtsmæssig og fejlagtig i retlig forstand. ECL citerede navnlig en rapport fra appelorganet, hvor sidstnævnte fremførte, at *»der for så vidt angår levering af varer muligvis er større sandsynlighed for konstatering af specificitet i tilfælde, hvor inputvaren kun anvendes af en afgrænset gruppe enheder og/eller erhvervsgrøene. Samtidig er vi ikke overbevist om, at enhver levering af varer, hvor der er iboende begrænsninger i egenskaberne ved varerne, nødvendigvis vil føre til konstatering af specificitet.«* ⁽⁶⁴⁾
- (274) Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent ikke henviste til fodnoten i slutningen af samme afsnit, hvor appelorganet henviste til panelets rapport om sagen ⁽⁶⁵⁾, der igen henviste til panelets rapport vedrørende USA — blødt træ. I sidstnævnte fremførte panelet følgende:

»Vi mener ikke, at enhver levering af en vare i form af en naturressource dermed automatisk er specifik, netop fordi de leverede varer (som for eksempel olie, gas, vand etc.) i nogle tilfælde kan anvendes i et ubestemt antal erhvervsgrøene. Dette er ikke situationen her. Som Canada erkender, begrænser de iboende egenskaber ved den leverede vare, træ på rod, dens mulige anvendelse til kun »visse virksomheder« ⁽⁶⁶⁾.

- (275) I tråd med dette mente Kommissionen, at jernmalm af høj kvalitet, selv om der er tale om en naturressource, i modsætning til olie, gas og vand og på samme måde som træ på rod ikke kan anvendes i et ubestemt antal erhvervsgrøene. Det har også en snævrere anvendelse end jernmalm af lav kvalitet. Forbrug af jernmalm af høj kvalitet er faktisk strengt begrænset til afgrænsede grupper af enheder eller erhvervsgrøene, som for eksempel visse produkter fra stålindustrien og navnlig fremstilling af duktile støbejernsrør. På dette grundlag konstaterede Kommissionen tilstedeværelsen af en begrænsning, der udtrykkeligt og utvetydigt begrænser tilgængeligheden af subsidiet til »visse virksomheder« og herved ikke gør subsidiet »tilstrækkeligt bredt tilgængeligt i økonomien« ⁽⁶⁷⁾. Derfor afviste Kommissionen ECL's påstande.

⁽⁶³⁾ Appelorganets rapport, DS 436, para 4.398.

⁽⁶⁴⁾ Appelorganets rapport, DS 436, para 4.393.

⁽⁶⁵⁾ Panelrapport, 436R, paras. 7.131 and 7.132.

⁽⁶⁶⁾ Panelrapport, United States — Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada, WT/DS257/R og Corr.1, vedtaget den 17. februar 2004, som ændret ved appelorganets rapport, WT/DS257/AB/R, para. 7.116.

⁽⁶⁷⁾ Se European Communities And Certain Member States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft, WT/DS316/R, af 30. juni 2010, para 7.919.

- (276) ECL hævdede også, at Kommissionen ikke havde fastsat det grundlag, på hvilket den mente, at subsidiet i retlig forstand var specifikt. I den henseende mente Kommissionen, at de pågældende subsidier i retlig forstand er specifikke, fordi de er begrænset til jernmalm ved hjælp af retsakter, ved hvilke der på den ene side indføres en eksportafgift på jernmalm ⁽⁶⁸⁾, og retsakter, ved hvilke der på den anden side fastsættes en todelt fragtpolitik vedrørende transport af jernmalm ⁽⁶⁹⁾.
- (277) I lyset af det foregående mente Kommissionen, at den indiske regerings indgreb er specifikke for producenterne af duktile støbejernsrør i den i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), omhandlede betydning.

3.2.4.3. Konklusioner

- (278) Gennem indførelse af et system med eksportbegrænsninger har den indiske regering overdraget det til jernmalmsvirksomhederne at levere jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag. Leveringen af varer udgør en økonomisk fordel for modtageren og er specifik og således udligningsberettiget.

3.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (279) De fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb var som følger:

Virksomhed	FPS (punkt 3.2.1)	EPCGS (punkt 3.2.2)	DDS (punkt 3.2.3)	Samlet eksport- støtte	Jernmalm (punkt 3.2.4)	I alt
ECL Group	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (280) Den samme vare blev i undersøgelsesperioden fremstillet af tre producenter i Unionen. De udgør »EU-erhvervsgrenen« i den i grundforordningens artikel 9, stk. 1, omhandlede betydning.
- (281) Da der kun er tre EU-producenter, og da SG PAM Group fremlagde dataene for sine dattervirksomheder samt skøn for den eneste ikke samarbejdsvillige EU-producent, Tiroler Röhre GmbH (i det følgende benævnt »TRM«), fremlægges alle tal i indekseret form eller som intervaller for at beskytte fortroligheden for så vidt angår den anden EU-producent, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (282) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til at være mellem 590 000 og 610 000 ton. Kommissionen fastsatte den samlede EU-produktion på grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, som for eksempel oplysninger indeholdt i klagen for så vidt angår den ikke samarbejdsvillige producent og oplysninger indsamlet hos de samarbejdsvillige EU-producenter i løbet af undersøgelsesperioden. Der er kun tre producenter i Unionen, og de to samarbejdsvillige virksomheder tegner sig for ca. 96 % af den samlede produktion i Unionen.

4.2. EU-forbruget

- (283) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af mængden af EU-erhvervsgrenens samlede salg i Unionen plus import fra tredjelande til Unionen. Kommissionen fastsatte EU-erhvervsgrenens samlede salg på grundlag af data indsamlet hos de samarbejdsvillige EU-producenter og oplysninger indeholdt i klagen for så vidt angår den ikke samarbejdsvillige producent. Importmængderne er indhentet fra Eurostats data.

⁽⁶⁸⁾ Den seneste retsakt er Anden ordning for eksportafgift, offentliggjort af Central Board of Excise and Customs. Se fodnote 31.

⁽⁶⁹⁾ Den seneste ændring af fragtsatserne for så vidt angår jernmalm var addendum nr. 16 til satscirkulære nr. 36 af 2009, dateret 1. september 2015, vedtaget af Jernbaneministeriet, den indiske regering. Se: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, last accessed on 26 January 2016.

(284) Som følge af bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger konstaterede Kommissionen, at den havde henført en del af EU-erhvervsgrenens eksportsalg til salg i Unionen. De korrigerede salgstal har ført til mindre ændringer/rettelser af nogle af de intervaller og/eller indekser, der er forbundet med visse andre skadesindikatorer, nemlig det samlede EU-forbrug, de eksporterende producenters markedsandel, EU-erhvervsgrenens markedsandel og salgspriserne i Unionen. Rettelserne havde imidlertid kun en mindre indflydelse på disse skadesindikatorer og påvirkede ikke udviklingstendenserne eller ændrede konklusionen om, at der var sket væsentlig skade.

(285) EU-forbruget udviklede sig som følger:

EU-forbrug (i 1 000 ton)

	2011	2012	2013	UP
Forbrug	570-620	490-540	460-510	520-570
Indeks	100	87	83	93

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, oplysninger i klagen samt Eurostat

(286) EU-forbruget faldt med 7 % i den betragtede periode. EU-forbruget fulgte en U-kurve — det faldt betydeligt mellem 2011 og 2012 (med mere end 13 %), faldt yderligere i 2013 og steg i undersøgelsesperioden. Dette mønster kan delvis forklares med, at slutbrugerne af rør af duktilt støbejern er virksomheder, der beskæftiger sig med vandforsyning, spildevand og kunstvanding. De er oftest offentlige enheder, som er afhængige af offentlige midler. I 2011 og 2012 udviklede den økonomiske krise sig til en regulær statsgældskrise. Dette fik Unionens regeringer til at skære kraftigt ned på de offentlige investeringer og udgifter, hvilket forklarer det store fald i efterspørgslen på duktile støbejernsrør, især i lande som Spanien, Portugal og Italien.

4.3. Import fra Indien

4.3.1. Mængden af og markedsandelen for importen fra Indien

(287) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af oplysninger fra Eurostat. Eurostats data var i overensstemmelse med de oplysninger, der blev afgivet af de eksporterende producenter fra Indien. Markedsandelen for importen blev fastsat på samme måde.

(288) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Importmængde og markedsandel

	2011	2012	2013	UP
Mængden af import fra Indien (i 1 000 ton)	75-85	60-70	70-80	80-100
Indeks for importmængde	100	83	94	110
Markedsandel (%)	13-15	13-15	15-17	17-19
Indeks for markedsandel	100	95	112	118

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser

- (289) Mængden af importen fra Indien steg med mere end 10 % i løbet af den betragtede periode på trods af det vigende marked. De indiske eksporterende producenters markedsandel voksede med næsten 18 %. Det er bemærkelsesværdigt, at importen fra Indien i 2012-2013, mens EU-forbruget forblev på et lavt niveau, steg betydeligt med næsten 10 %, således at dens markedsandel voksede med næsten 17 %. Importen fra Indien steg fortsat betydeligt i undersøgelsesperioden, med en yderligere øgning af markedsandelen mellem 2013 og undersøgelsesperioden.

4.3.2. Priser på importen fra Indien

- (290) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat med henblik på at undersøge tendenserne i prisudviklingen. Som følge af udelukkelsen af rå rør fjernede Kommissionen værdien og mængden af rå rør importeret fra Indien fra den gennemsnitlige beregning af priser i de år, hvor importen af rå rør fandt sted, nemlig 2013 og undersøgelsesperioden.
- (291) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Importpriser (EUR/ton)

	2011	2012	2013	UP
Indien	665	703	671	664
Indeks	100	106	101	100

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser

- (292) De indiske priser forblev stabile gennem hele den betragtede periode.

4.3.3. Prisunderbud

- (293) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden på grundlag af data fremlagt af de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen ved at sammenligne:
- de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau, og
  - de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige indiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat ud fra omkostninger, forsikring og fragt (cif-basis) med passende justeringer for omkostninger efter importen.
- (294) Begge eksporterende producenter hævdede, at der var betydelige forskelle mellem de produkter, som klageren solgte, og dem, producenten selv solgte, hvilket ville have betydning for en rimelig prissammenlignelighed. Producenterne gjorde navnlig gældende, at de ikke fremstiller rør med dobbeltkamret universalsamling, der sælges af SG PAM under varemærket Universal joint. De fremstiller heller ikke automatiske samlemuffer til tyndvæggede rør, der passer til kunststofrør, der anvendes i SG PAM's Blutop-produktserie. Producenterne gjorde desuden gældende, at de ikke fremstiller rør, der er beklædt indvendigt med termoplast, og som SG PAM markedsfører under varemærket Ductan og anvender i deres Blutop-produktserie. Brugere af rør af duktilt støbejern i Unionen bekræftede dette og også, at ingen af de indiske samarbejdsvillige eksporterende producenter kunne levere de pågældende produkter. Kommissionen udelukkede derfor både SG PAM's rør med Universal joint og SG PAM's Blutop-produktserie fra beregningerne af prisunderbud og skadesmargen. Udelukkelsen havde indvirkning på mindre end 10 % af transaktionerne, målt i mængde. I betragtning af den lille mængde, der sælges på EU-markedet, blev flangerør også udelukket fra beregningerne af underbud.
- (295) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede klageren, at der ikke var grundlag for at udelukke Universal joint, da begge de eksporterende producenter har en teknisk løsning, der kan erstatte denne type samling. Kommissionen mindede om, at mange brugere havde bekræftet, at de eksporterende producenter ikke kan levere en dobbeltkamret universalsamling. Under alle omstændigheder blev der i nærværende undersøgelse ikke identificeret en type samling, der kunne anvendes som et væsentligt element til at skelne mellem forskellige varettyper med henblik på at foretage prissammenligningen. Derfor kunne der ikke foretages en rimelig

prissammenligning for hver enkelt type. I betragtning af, at kun en lille mængde af varen er forsynet med denne type samling, af vanskelighederne ved at foretage en rimelig prissammenligning og af, at langt størstedelen af varetyperne var genstand for beregning af underbud og skadesmargen, fastholdt Kommissionen, at det var hensigtsmæssigt at udelukke dobbeltkamrede universalsamlinger fra beregningerne af underbud.

- (296) Jindal hævdede også, at andre fysiske forskelle vedrørende — blandt andet — udvendig coating og indvendig beklædning havde indvirkning på prissammenligneligheden og derfor også burde justeres/udelukkes. Dette blev imidlertid afvist. Både EU-erhvervsgruppen og de indiske eksporterende producenter havde indberettet salg i Unionen af produkttyper med sammenlignelige fysiske egenskaber, og der var derfor blevet foretaget en rimelig sammenligning vedrørende de påståede andre forskelle.
- (297) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Jindal, at Kommissionens justeringer af eksportprisen, nemlig justeringerne af SG&A-omkostningerne og justeringerne af fortjenesten, er i modstrid med WTO-reglerne. Samme eksporterende producent hævdede, at sådanne justerede eksportpriser (der sommetider er 0 eller endda negative) ikke kan danne grundlag for at vurdere, hvorvidt subsidieret import forvolder EU-erhvervsgruppen skade. Kommissionen var uenig. I overensstemmelse med Kommissionens sædvanlige praksis er EU-producenternes priser også blevet justeret til et ab fabrik-niveau ved blandt andet at fratrække udgifter forbundet med transport. Dermed er sammenligningen af importørens videresalgspris og ab fabrik-prisen inden for Unionen ikke rimelig. Desuden blev det eneste eksempel på, at den eksporterende producents pris var mindre end 0, fjernet fra beregningerne af underbud efter fremlæggelsen af oplysninger, hvilket havde en ubetydelig indvirkning på margenerne.
- (298) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde Jindal opmærksom på, at Kommissionen ikke havde fremlagt oplysninger vedrørende matchingen af EU-varer og de eksporterende producenters varer for hver enkelt varetype, og producenten var derfor ikke i stand til at fastslå, hvorvidt Kommissionen havde undersøgt betydningen af prisunderbuddet i forhold til den andel af varetyperne, for hvilken der ikke var konstateret underbud.
- (299) Varematchingen i beregningerne af underbud var 99 % og 95 % for henholdsvis den ene og den anden eksporterende producent, og der blev konstateret underbud for 98 % og 91 % af de forskellige varetyper, der sælges på EU-markedet. I betragtning af den meget store andel af varetyper, der blev underbudt, afviste Kommissionen påstanden om, at der ikke var blevet foretaget en ordentlig undersøgelse af virkningen af underbuddet.
- (300) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Tata, at prisunderbuddet på grundlag af EU-erhvervsgruppens produktionsomkostninger ikke var en passende indikation for undersøgelsen af skade, da produktionsomkostningerne var opskruede på grund af høje faste omkostninger og overkapacitet. Som nævnt nedenfor er prisunderbud en prissammenligning. Prisunderbud er under alle omstændigheder kun en af flere indikatorer, der undersøges med henblik på at fastslå, om EU-erhvervsgruppen led væsentlig skade.
- (301) Prissammenligningen blev — med justeringer, hvor det var nødvendigt — foretaget ud fra hver enkelt varetype og ud fra transaktioner i samme handelsled efter fratæknning af rabatter og nedslag i prisen. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af EU-producenternes omsætning i undersøgelsesperioden. Den viste vejede gennemsnitlige prisunderbudsmargener på 30,9 % og 31,7 % for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter.

4.4. EU-erhvervsgruppens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (302) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af de virkninger, som den subsidierede import havde haft på EU-erhvervsgruppen, en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgruppens situation i den betragtede periode.
- (303) Ved konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen vurderede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysninger fra spørgeskemabesvarelserne fra de samarbejdsvillige EU-producenter og de skøn, som klagen indeholdt for så vidt angår den ikke samarbejdsvillige producent. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de samarbejdsvillige EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgruppens økonomiske situation.

- (304) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, de udligningsberettigede subsidiers omfang og genrejsning efter tidligere subsidiering.
- (305) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (306) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

EU-produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2011	2012	2013	UP
Produktion (i 1 000 ton)	580-600	460-480	530-550	590-610
Indeks for produktionsmængde	100	79	91	101
Produktionskapacitet (i 1 000 ton)	1 000-1 100	1 000-1 100	1 000-1 100	1 000-1 100
Indeks for produktionskapacitet	100	100	100	100
Kapacitetsudnyttelse	52 %-57 %	42 %-47 %	45 %-50 %	53 %- 58 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og oplysninger i klagen

- (307) EU-erhvervsgrenens samlede produktion var en smule højere i undersøgelsesperioden end i 2011 på trods af et meget lavere salg i Unionen i undersøgelsesperioden. Den øgede produktion i 2013 og UP er drevet af et øget eksportsalg.
- (308) Kapaciteten forblev stabil i hele den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen steg marginalt i takt med den øgede produktion i den betragtede periode. Ikke desto mindre forblev kapacitetsudnyttelsen forholdsvis lav, idet den lå på [53 %-58 %]. Fremstilling af duktile støbejernsrør er en erhvervsgren, som er præget af relativt høje faste omkostninger. Lav kapacitetsudnyttelse forringer absorberingen af faste omkostninger, hvilket kan have indflydelse på EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (309) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

EU-salgsmængde og -markedsandel

	2011	2012	2013	UP
Salg (i 1 000 ton)	430-470	370-410	340-380	380-420
Indeks for salgsmængde	100	88	82	89

	2011	2012	2013	UP
Markedsandel	75 %-80 %	76 %- 81 %	73 %-78 %	71 %- 76 %
Indeks for markedsandel	100	101	98	96

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, oplysninger i klagen samt Eurostat.

- (310) EU-erhvervsgrenens salg faldt med 11 % i den betragtede periode til [380-420 kt] i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenen mistede en salgsmængde, der var betydeligt større end den mængde, hvormed forbruget faldt, og dens salgsandel faldt derfor også med 4 % i den betragtede periode.
- (311) ECL hævdede, at faldet i salgsmængden i ton ikke tager højde for, at klageren indførte og solgte langt lettere rør i den betragtede periode, og at faldet derfor er overdrevet. Dette var ikke begrundet i nogen form for dokumentation og blev derfor afvist. Ikke desto mindre udelukkede Kommissionen en serie af lettere rør — Blutop — fra beregningerne af prisunderbud og skadesmargin, jf. årsagerne i betragtning 294.

4.4.2.3. Vækst

- (312) Det samlede forbrug af den pågældende vare i Unionen faldt med 7 % i den betragtede periode. Forbruget faldt drastisk i 2012 med mere end 13 %, forblev lavt i 2013 og begyndte så at rette sig op i undersøgelsesperioden. I begyndelsen af den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens salg, importen fra tredjelande samt importen fra Indien i takt med forbruget. Ved slutningen af den betragtede periode kunne EU-erhvervsgrenen, mens EU-forbruget begyndte at stige, ikke drage fuldkommen fordel af denne genopretning, da både EU-salgsmængden og -andelen var faldet, mens importen fra Indien havde vundet markedsandele.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (313) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Antal ansatte og produktivitet

	2011	2012	2013	UP
Ansatte	2 400-2 500	2 300-2 400	2 300-2 400	2 400-2 500
Indeks for antal ansatte	100	93	93	99
Produktivitet/ansat	220-240	180-200	210-230	230-250
Indeks for produktivitet	100	82	96	102

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (314) Beskæftigelsen og produktiviteten var på samme niveau i undersøgelsesperioden som i 2011. Imidlertid skyldes det forhold, at beskæftigelsen ikke gik ned, hovedsageligt en betydelig stigning i salget uden for Unionen.

4.4.2.5. De udligningsberettigede subsidiers størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping

- (315) Alle subsidiemargener lå over bagatelgrænsen. Indvirkningen af de udligningsberettigede subsidiebeløbs størrelse på EU-erhvervsgrenen var betydelig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra det pågældende land.

- (316) Dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der fandtes derfor ikke oplysninger, der kunne bruges til at vurdere virkningen af eventuel tidligere subsidiering eller dumping.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (317) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de samarbejdsvillige EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Salgspriser i Unionen

	2011	2012	2013	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen (EUR/ton)	990-1050	1 000-1 060	1 020-1 060	1 000-1 060
Indeks	100	102	104	101
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	900-950	1 000-1 050	900-950	850-900
Indeks	100	110	104	96

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (318) Den gennemsnitlige enhedssalgspris steg i 2012 og 2013, faldt med 3 % i UP og vendte tilbage til et niveau svarende til begyndelsen af den betragtede periode. Produktionsomkostningerne steg i 2012 og faldt i 2013 og i UP, primært på grund af nedgangen i priserne på de vigtigste råmaterialer — jernmalm og metalskrot.
- (319) Jindal hævdede, at EU-erhvervsgrenens faldende rentabilitet ikke stemmer overens med det forhold, at spændet mellem EU-erhvervsgrenens enhedssalgspris og produktionsomkostningerne er øget i UP. Kommissionen var uenig i denne påstand. Produktionsomkostningerne i tabellen ovenfor blev ikke anvendt ved beregningen af rentabiliteten. Produktionsomkostningerne blev fastsat på grundlag af omkostningerne ved fremstilling af den pågældende vare og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger («SG&A-omkostninger») afholdt af de fire samarbejdsvillige produktionsselskaber i Unionen. Rentabiliteten blev på den anden side beregnet på grundlag af nettooverskuddet før skat ved salget af samme vare til uafhængige kunder i Unionen som en procentdel af omsætningen ved dette salg, hvilket omfattede omkostninger for solgte varer, SG&A-omkostninger, omkostninger til forskning og udvikling (FoU-omkostninger) og visse andre omkostninger afholdt af alle de samarbejdsvillige produktionsselskaber i Unionen samt deres datterselskaber. Rentabiliteten kan derfor udvikle sig forskelligt fra enhedssalgsprisen og produktionsomkostningerne.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (320) De samarbejdsvillige EU-producenters gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (i 1 000 EUR/ansat/år)

	2011	2012	2013	UP
Arbejdskraftomkostninger	56-58	56-58	58-60	58-60
Indeks	100	100	103	104

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (321) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 4 %. Ifølge Eurostat var denne stigning mindre end den samlede stigning for lønninger i Unionen.
- (322) Jindal gjorde opmærksom på, at Kommissionen ikke havde fremlagt de Eurostat-data, som den anvendte til støtte for konstateringen af, at EU-erhvervsgrenens arbejdskraftomkostninger steg mindre end i hele industrisektoren i Unionen. Kommissionen gjorde klart, at den årlige vækst i arbejdskraftomkostninger i hele industrisektoren i Den Europæiske Union som oplyst af Eurostat ⁽⁷⁰⁾ var på 6,9 % mellem 2011 og 2014 og på næsten 5 % mellem 2011 og 2013.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (323) Lagerbeholdningerne hos de samarbejdsvillige EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Lagerbeholdninger (i 1 000 ton)

	2011	2012	2013	UP
Slutlagre	110-130	80-100	80-100	90-110
Indeks for slutlagre	100	74	73	82
Slutlagre i procent af produktionen	20 %-22 %	20 %-22 %	16 %-18 %	16 %-18 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (324) I den betragtede periode faldt omfanget af slutlagrene. Faldet i lagerbeholdningerne skyldes hovedsagelig de strengere krav til driftskapital, som lederne i EU-erhvervsgrenen indførte.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (325) De samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Rentabilitet, likviditet (i mio. EUR), investeringer (i mio. EUR) og investeringsafkast

	2011	2012	2013	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	2,5-3,0	(-5,5-(-)6,0	(-1,0-(-)1,5	1,5-2,0
Likviditet	8-10 mio.	7-9 mio.	5-7 mio.	8-10 mio.
Likviditetsindeks	100	92	67	101
Investeringer	18-20 mio.	11-12 mio.	13-15 mio.	22-24 mio.
Investeringsindeks	100	60	67	120
Investeringsafkast (%)	49	(-155	(-29	20

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value — annual data (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), datasæt for industri (undtagen bygge- og anlægsvirksomhed).

- (326) Kommissionen fastsatte de samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet ved at udtrykke nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen som en procentdel af omsætningen af det pågældende salg. EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt fra 2,5-3,0 % i 2011 til 1,5-2,0 % i undersøgelsesperioden og var negativ i 2012 og 2013. Størstedelen af salget af den pågældende vare i Unionen fandt sted gennem de samarbejdsvillige EU-producenters dattervirksomheder, og deres omkostninger og rentabilitet blev taget i betragtning.
- (327) Klageren hævdede, at erhvervsgrenen forventede en rentabilitet, der oversteg de 12 %, der havde været sædvanen i 2007-2009. I disse år var salget imidlertid særlig højt på grund af et økonomisk opsving i 2007-2008 samt EU-regeringernes finanspolitiske stimuluspakker, der skulle modvirke virkningerne af den økonomiske krise i 2009. Derfor kan disse år ikke betragtes som repræsentative. Klageren hævdede også, at en tocifret rentabilitet er berettiget ved et højt niveau af FoU-omkostninger. Undersøgelsen fandt ikke meget bevis for intense forsknings- og udviklingsaktiviteter — udgifterne til FoU udgjorde for EU-producenten med de største FoU-udgifter 1,8 % af omsætningen i 2011 og 1,6 % i undersøgelsesperioden. På grundlag af den rentabilitet, der opnås i lignende erhvervsgrene, som for eksempel sømløse rør og rør af rustfrit stål, blev det antaget, at en rentabilitetsmargen på 5 % er rimelig for denne type industri.
- (328) Nettolikviditeten er de samarbejdsvillige EU-producenters evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Likviditeten var på samme niveau i 2011 som i undersøgelsesperioden.
- (329) Investeringsniveauet var større i UP end i 2011. I 2012 og 2013 var investeringsniveauet imidlertid meget lavere, og stigningen i undersøgelsesperioden modsvarede ikke faldet i de foregående år. Den øgede investering i UP kan i høj grad forklares ved én stor investering foretaget af en samarbejdsvillig EU-producent med henblik på at udskifte et vigtigt stykke udstyr, der var brudt sammen. Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet var betydeligt lavere i undersøgelsesperioden, end det var i 2011.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (330) EU-erhvervsgrenen mistede markedsandele på 4 % på et vigende marked, mens dens salg på EU-markedet faldt med mere end 11 %. Kapacitetsudnyttelsen forblev lav i hele den betragtede periode, selv om den øgedes en smule sammenlignet med begyndelsen af den betragtede periode, primært på grund af en betydelig stigning i EU-erhvervsgrenens eksport. Mens EU-erhvervsgrenen i et vist omfang er kommet sig efter de negative resultater i 2012 og 2013, er dens rentabilitet generelt faldet i løbet af den betragtede periode og var ved slutningen af undersøgelsesperioden på kun 1,5-2,0 %, dvs. et godt stykke under målfortjenesten, der er blevet fastsat til 5 % (se betragtning 327).
- (331) Det forhold, at en række andre skadesindikatorer, som for eksempel produktion, kapacitetsudnyttelse, produktivitet, likviditet, investeringer og afkast af investeringer, forblev forholdsvis stabile eller endda var i bedring, kan ikke ændre ved den konklusion, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som forklaret i betragtning 334.
- (332) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at det forhold, at flere indikatorer udviser en positiv/stabil udviklingstendens, betyder, at EU-erhvervsgrenen ikke er i en skadevoldende situation. Kommissionen afviste påstanden. For det første er det fastsat ved grundforordningens artikel 8, stk. 4, at undersøgelsen af EU-erhvervsgrenen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, og at »hverken en eller flere af disse faktorer [...] nødvendigvis [er] udslagsgivende for afgørelsen«. For det andet er det for at konstatere, at der er sket væsentlig skade, ikke nødvendigt, at alle de relevante økonomiske faktorer og forhold udviser en negativ udviklingstendens. Desuden udelukker stabile eller endda positive udviklingstendenser for så vidt angår nogle af skadesindikatorerne ikke, at der er sket væsentlig skade. En sådan konstatering skal snarere foretages på grundlag af en samlet vurdering af alle indikatorer, hvilket er fuldt bakket op af europæisk retspraksis ⁽⁷¹⁾.
- (333) Lav rentabilitet kombineret med vedvarende tab af salg og markedsandele i Unionen sætter EU-erhvervsgrenen i en vanskelig økonomisk situation.

⁽⁷¹⁾ Sag T-310/12 af 20. maj 2015, Nanjing Metalink International Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, præmis 134 og 135.

- (334) På grundlag af en samlet undersøgelse af alle relevante skadesindikatorer og i betragtning af EU-erhvervsgrenens vanskelige økonomiske og finansielle situation konkluderes det, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den i grundforordningens artikel 8, stk. 4, omhandlede betydning.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (335) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Disse faktorer er: den økonomiske krise og et fald i efterspørgslen, import fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater og konkurrencen fra substitutionsvarer, som for eksempel kunststofbrø.

5.1. Virkningerne af den subsidierede import

- (336) De indiske eksporterende producenters salgsmængde i EU var allerede i starten af den betragtede periode næsten dobbelt så stor [75-85 kt] som al anden import tilsammen (45,8 kt). Det indiske salg faldt i takt med forbruget i 2012, men bevarede sin markedsandel. Men i år 2013, hvor forbruget stadig var lavt og EU-erhvervsgrenens rentabilitet negativ, formåede de indiske producenter at øge både deres salg og markedsandel betydeligt. En sådan vellykket udvidelse af det indiske salg på et vigende marked var mulig på grund af aggressivt subsidierede priser og salg af den pågældende vare til priser, der var betydeligt lavere end dem, som EU-producenterne opkræver. Den aggressive prisfastsættelse fortsatte i undersøgelsesperioden. De indiske eksporterende producenters salgsmængde nåede op på [85-95 kt], og deres markedsandel nåede op på [17-19 %] i undersøgelsesperioden. Underbudsniveauet blev fastsat til 30,9 % og 31,7 %. Mens det indiske salg og den indiske markedsandel øgedes væsentligt, faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde meget mere end forbruget, og EU-erhvervsgrenen mistede salg på 11 %, og dens markedsandel faldt med 4 %.
- (337) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede begge eksporterende producenter fra Indien og Tata, at der ikke er noget sammenfald i tid mellem den situation, EU-erhvervsgrenen står i, og importen fra Indien, og at denne skadelige situation ikke er forårsaget af importen fra Indien. De hævdede navnlig, at EU-erhvervsgrenen igen fik positive tal og øgede sine salgsmængder i UP, mens importen fra Indien var høj. De hævdede også, at Kommissionen ikke havde vurderet andre faktorer ordentligt, navnlig den finansielle krise og EU-erhvervsgrenens overkapacitet som hovedårsagen til skaden.
- (338) I undersøgelsen af, hvorvidt den subsidierede import har forvoldt skade i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 6, må der navnlig lægges vægt på, hvorvidt den subsidierede import har forårsaget et betydeligt prisunderbud. Dette nødvendiggør en sammenligning med EU-erhvervsgrenens pris for samme vare. Kommissionen undersøgte, hvorvidt den pågældende import pressede priserne i et betydeligt omfang eller forhindrede prisstigninger, der ellers ville være forekommet. Kommissionen mindede om, at et fortsat pres fra subsidieret import til lave priser, der ikke tillader EU-erhvervsgrenen at tilpasse sine salgspriser, kan udgøre årsagssammenhæng i den i grundforordningen omhandlede betydning ⁽⁷²⁾.
- (339) Et betydeligt fald i EU-forbruget i 2011 og 2012 var forårsaget af den verdensomspændende finansielle krise og nedskæringer i de offentlige udgifter, og dette fald i forbruget bidrog til EU-erhvervsgrenens situation i begyndelsen af den betragtede periode. Fra 2013, hvor EU-forbruget fortsat var lavt, og dét indtil slutningen af den undersøgelsesperiode, steg den indiske subsidierede import til Unionen imidlertid betydeligt, nemlig med 16 %, hvilket skal sammenlignes med en stigning på 10 % i hele den betragtede periode. Samtidig øgede den indiske import sin markedsandel med næsten 18 % i løbet af den betragtede periode og med 6 % fra 2013 til slutningen af UP. Dette var muligt på grund af salg af den pågældende vare til priser, der var markant lavere end dem, der blev opkrævet af EU-erhvervsgrenen. Undersøgelsen har vist, at de indiske subsidierede eksportpriser underbød EU-erhvervsgrenens priser med mere end 30 % i UP.
- (340) EU-erhvervsgrenen kunne derfor ikke drage fuldkommen fordel af den globale genopretning fra den finansielle krise og en stigning i EU-forbruget fra 2013. Selv om EU-erhvervsgrenen øgede sine salgsmængder mellem 2013 og slutningen af undersøgelsesperioden, faldt salgsmængderne generelt i løbet af den betragtede periode med 10 % sammenlignet med den indiske import, der steg med 10 % i den samme periode. Strømmene af subsidieret

⁽⁷²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1043/2011 af 19. oktober 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 1), betragtning 103.

import fra Indien, der underbød EU-erhvervsgrenens priser i betydeligt omfang, forhindrede EU-erhvervsgrenen i at øge sine salgsmængder på EU-markedet til niveauer, hvor der fortsat kunne sikres bæredygtige fortjenstniveauer. For at opretholde produktionsmængden øgede EU-erhvervsgrenen sine eksportmængder. Der var således et tidsmæssigt sammenfald mellem den subsidierede import til priser, der i betydeligt omfang underbød EU-erhvervsgrenens priser (med omkring 30 %), og som i betydeligt omfang pressede priserne på EU-markedet, hvilket igen forhindrede prisstigninger, der ellers ville være forekommet, og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led i undersøgelsesperioden.

- (341) På grund af det tidsmæssige sammenfald mellem den indiske subsidierede imports betydelige underbud af EU-producenternes priser og faldet i EU-erhvervsgrenens salg og markedsandel, hvilket resulterede i en meget lav rentabilitet, konkluderes det, at den subsidierede import var årsag til den skadelige situation, som EU-erhvervsgrenen befinder sig i.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Den økonomiske krise og faldet i efterspørgslen

- (342) EU-forbruget af den pågældende vare faldt med 7 %. Faldet i forbruget (13 % fra 2011 til 2012) var forårsaget af den finansielle krise og nedskæringer i de offentlige udgifter. Faldet i forbruget synes at have bidraget til den forvoldte skade i begyndelsen af den betragtede periode og kan også have været en medvirkende årsag i 2013. I 2013 og især i undersøgelsesperioden er den indiske subsidierede import dog den vigtigste skadesfaktor; den presser EU-erhvervsgrenens salg i Unionen nedad og forhindrer en tilbagevenden til varig rentabilitet.

5.2.2. Import fra tredjelande

- (343) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Import fra tredjelande i mængde (ton)

	2011	2012	2013	UP
Kina	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Indeks</i>	100	90	39	45
Tredjelande undtagen Kina	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Indeks</i>	100	83	137	153
Alle tredjelande	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Indeks</i>	100	88	71	79

Kilde: Eurostat

- (344) Importen fra Indien udgjorde størstedelen af al import til Unionen i undersøgelsesperioden. Mens importen fra Indien steg væsentligt i den betragtede periode, faldt den øvrige import med mere end 20 % i den samme periode. Mens importen fra Indien vandt markedsandele, faldt markedsandelen for andre lande. I betragtning af de lave mængder af import fra tredjelande samt det forhold, at den pågældende import både faldt i mængde og med hensyn til markedsandel, er der intet, der tyder på, at de forvoldte EU-erhvervsgrenen skade.

- (345) De eksporterende producenter hævdede, at en af EU-producenterne importerede den pågældende vare fra sit kinesiske produktionsanlæg og dermed påførte sig selv skade. Der blev ikke fundet bevis for disse påstande. De bekræftede undersøgelsesresultater viste, at importen til Unionen fra EU-producentens forretningsmæssigt forbundne kinesiske anlæg var meget lav. Desuden faldt den samlede import fra Kina i henhold til Eurostat betydeligt i den betragtede periode. Den samlede import fra Kina mistede markedsandele på mere end 2 procentpoint, hvilket udelukker den som årsag til skaden.

5.2.3. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (346) De samarbejdsvillige EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

De samarbejdsvillige EU-producenters eksportresultater

	2011	2012	2013	UP
Eksportmængde (i 1 000 ton)	120-140	100-120	150-170	160-180
Indeks for eksportmængde	100	78	116	130
Eksportpris (EUR/ton)	1 000-1 050	1 050-1 100	1 000-1 050	950-1 000
Indeks for gennemsnitlig eksportpris	100	108	104	99

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (347) EU-erhvervsgrenens salg uden for Unionen steg betydeligt med 30 % i den betragtede periode, mens den gennemsnitlige salgspris forblev forholdsvis stabil. Derfor er salget uden for Unionen faktisk en faktor, der afhjælper skaden. Uden en stigning i salget uden for Unionen, ville EU-erhvervsgrenen være i en endnu mere skadelig situation.
- (348) Jindal gjorde opmærksom på, at EU-erhvervsgrenens eksportsalgspriser lå under EU-salgspriserne og derfor ikke kunne afhjælpe skaden. Det øgede salg uden for Unionen gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at have et højere produktionsniveau, opretholde beskæftigelsesniveauet og øge kapacitetsudnyttelsen, hvilket betyder bedre absorbering af faste omkostninger. At de gennemsnitlige eksportenhedspriser var en smule lavere (op til 5 %) end EU-salgspriserne, kan skyldes mange forskellige faktorer, som for eksempel salg af mindre sofistikerede produkttyper, større diametre, større mængder af salgstransaktioner m.v., og derfor kunne priserne uden for Unionen være lavere end salgsomkostningerne i EU.
- (349) De eksporterende producenter hævdede også, at skaden var selvpåført, fordi klageren i stadig højere grad fokuserede på kinesiske fremstillingsaktiviteter i Folkerepublikken Kina, og en stor del af deres salg til andre lande end EU er kinesiske produkter, hvilket blandt andet medfører lav kapacitetsudnyttelse. Kommissionen godtog ikke denne påstand. Som nævnt ovenfor steg EU-erhvervsgrenens eksportsalg betydeligt, nemlig med 30 %, hvilket forhindrede et fald i produktionen og en forværring af flere andre skadesindikatorer.

5.2.4. Konkurrence fra substitutionsvarer

- (350) Interesserede parter hævdede, at skaden var forårsaget af hård konkurrence fra substitutionsvarer, navnlig kunststofrør (polyethylen (PE), polyvinylchlorid (PVC) og polypropylen (PP)). Kunststofrør med en lille diameter er som udgangspunkt langt billigere pr. enhed. Når man tager vedligeholdelsesomkostninger og produktets levetid i betragtning, har den pågældende vare imidlertid omkostningsfordele på lang sigt. Kunststofrør udsætter den pågældende vare for et vist konkurrencepres, navnlig kunststofrør med en lille diameter. Imidlertid mistede duktile støbejernsrør ikke markedsandele til kunststofrør i den betragtede periode, og i nogle tilfælde formåede

duktile støbejernsrør endda at genvinde en del af markedsandelen fra kunststofrør i den betragtede periode. Det er derfor ikke sandsynligt, at konkurrencen fra substitutionsvarer af kunststof er årsag til den væsentlige skade i den betragtede periode.

5.2.5. Andre faktorer

- (351) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at skaden skyldtes strukturel overkapacitet. Imidlertid betyder det forhold, at EU-erhvervsgrenen havde en lav kapacitetsudnyttelsesgrad i løbet af den betragtede periode, ikke nødvendigvis, at den lider af strukturel overkapacitet og/eller ineffektivitet i et sådant omfang, at det ville berettige en nedjustering af den ikke-skadevoldende pris. Der mindes om, at EU-erhvervsgrenen, på trods af en lav kapacitetsudnyttelse i 2011, der var endnu lavere end den, der blev fastsat for undersøgelsesperioden, havde en bedre rentabilitet. Påstanden blev derfor afvist.
- (352) Jindal hævdede, at EU-erhvervsgrenens SG&A-omkostninger steg til det dobbelte i den betragtede periode, og at dette var en faktor, der brød årsagssammenhængen. Da det imidlertid blev konstateret, at SG&A-omkostningerne kun var steget en smule i løbet af den betragtede periode, blev denne påstand afvist.
- (353) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at øgede investeringer er en klar indikator for en forbedring af situationen, og at det ikke er stigende import fra Indien, der er årsag til skaden. Kommissionen var uenig. Først og fremmest var selv de øgede investeringer 22-24 mio. EUR forholdsvis beskedne i forhold til EU-erhvervsgrenens samlede salg, der oversteg 400 mio. EUR. Desuden var en stor blander til flydende jern brudt sammen hos én EU-producent. Udskiftningen af blanderen krævede store udgifter til anlægsaktiver i UP. ECL hævdede, at sammenbruddet er skyld i den reducerede rentabilitet i EU-erhvervsgrenen. Det skal bemærkes, at der blev foretaget en række beregninger med henblik på at isolere virkningen af blanderens sammenbrud på rentabiliteten, og denne påstand afvises derfor.
- (354) Jindal hævdede også, at det øgede spænd mellem enhedssalgsprisen og produktionsomkostningerne i UP indikerer, at der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden. Som forklaret i betragtning 319 fastsættes salgsprisen og produktionsomkostningerne pr. enhed ikke på samme grundlag, og der er derfor ingen direkte sammenhæng mellem disse to indikatorer. Under alle omstændigheder var stigningen i produktionsomkostningerne i UP ikke tilstrækkelig til at genoprette EU-erhvervsgrenens målrentabilitet.
- (355) Samme eksporterende producent mente, at det — da importpriserne var på samme niveau i 2011 og i UP (på grundlag af Comext-data) — kan konkluderes, at der er et tidsmæssigt sammenfald mellem underbuddet/de markant lavere priser og gode resultater i EU-erhvervsgrenen i 2011. Denne hypotese hviler på præmisser, som Kommissionen ikke deler. Den situation, som EU-erhvervsgrenen befandt sig i i 2011, var ikke sund, da dens rentabilitet var under målførtjenesten på 5 %.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (356) Der blev fastslået en årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-producenterne led, og den subsidierede import fra det pågældende land. Der var et tidsmæssigt sammenfald mellem det underbud af EU-erhvervsgrenens priser, som den subsidierede import forårsagede, og faldet i EU-erhvervsgrenens salg i EU og markedsandele i EU. Den subsidierede import fra Indien underbød EU-erhvervsgrenens priser med 30,9 % og 31,7 % i undersøgelsesperioden. Dette resulterede i meget lav rentabilitet i EU-erhvervsgrenen.
- (357) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation fra den skadelige virkning af den subsidierede import. Den økonomiske krise og faldet i efterspørgslen bidrog til skaden i begyndelsen af den betragtede periode. Hvis EU-erhvervsgrenen ikke i så høj grad var blevet underbudt af subsidieret import, ville den imidlertid ikke være blevet berørt i så vidt omfang. Især ville salget ikke være faldet så meget, kapacitetsudnyttelsen ville have været større, og rentabiliteten ville have været mere varig. Derfor mentes faldet i forbruget ikke at bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade.
- (358) Det konstateres, at de øvrige identificerede faktorer, som for eksempel eksport fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater og konkurrence fra substitutionsvarer, ikke brød den ovenfor fastslåede årsagssammenhæng, heller ikke i lyset af deres eventuelle kombinerede virkning.

- (359) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes den subsidierede import fra Indien, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke brød årsagssammenhængen. Skaden bestod hovedsagelig i faldet i EU-salget, EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele, lav kapacitetsudnyttelse og lav rentabilitet.

6. UNIONENS INTERESSER

- (360) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om indførelsen af udligningsforanstaltninger ville være i modstrid med Unionens interesser. Den var navnlig opmærksom på behovet for at fjerne de handelsforvridende virkninger af skadevoldende subsidiering og genskabe effektiv konkurrence. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af interessernes hos de forskellige berørte parter, herunder EU-erhvervsgrenen, distributørerne samt slutbrugerne, såsom virksomheder, der beskæftiger sig med vandforsyning, spildevand og kunstvanding.

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (361) EU-erhvervsgrenens produktionsanlæg er beliggende i Frankrig, Tyskland, Spanien og Østrig. EU-erhvervsgrenen beskæftigede direkte mere end 2 400 ansatte i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare. To ud af tre producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Den ikke samarbejdsvillige producent modsatte sig ikke indledningen af undersøgelsen. Som påvist ovenfor led de to samarbejdsvillige virksomheder væsentlig skade og blev negativt påvirket af den subsidierede import.
- (362) Det forventes, at indførelsen af en udligningstold vil genoprette rimelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-producenterne i stand til at øge både deres salg og den lave kapacitetsudnyttelsesgrad. Dette vil føre til en forbedring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet i retning mod de niveauer, der vurderes at være nødvendige for denne kapitalintensive industri og forhindre tab af arbejdspladser. Uden foranstaltninger synes der at være stor sandsynlighed for, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forværres yderligere.
- (363) Det konkluderes derfor, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres en udligningstold.

6.2. Interesser hos ikke forretningsmæssigt forbundne importører, distributører, brugere og andre interesserede parter

- (364) Ingen ikke forretningsmæssigt forbundne importører gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Mange distributører gav sig til kende og gav udtryk for deres synspunkter.
- (365) Begge eksporterende producenter hævdede, at det ikke ville være i Unionens interesse at indføre udligningsforanstaltninger over for Indien i betragtning af klagerens dominerende stilling på EU-markedet, også i lyset af, at klageren producerer den pågældende vare i Kina og let kunne importere denne vare til Unionen, i tilfælde af at der blev indført foranstaltninger over for Indien, og dette ville yderligere forstærke klagerens dominerende stilling.
- (366) Undersøgelsen har vist, at importen til Unionen fra klagerens forretningsmæssigt forbundne kinesiske anlæg var ubetydelig i undersøgelsesperioden. Der er heller ikke noget, der tyder på, at klageren i fremtiden vil anvende de pågældende kinesiske produktionsanlæg til at erstatte importen fra Indien i tilfælde af indførelse af foranstaltninger.
- (367) Som anført i forordningen om midlertidig told udsendte Kommissionen en anmodning om supplerende oplysninger med henblik på en mere indgående undersøgelse af virkningerne af foranstaltningerne på EU-brugerne. Kommissionen modtog omkring 50 besvarelser, hovedsagelig fra EU-distributører af den pågældende vare, byggefirmaer og en række vandforsyningsvirksomheder, hvis identitet kan findes i det åbne dossier.
- (368) Næsten alle de brugere, der svarede på anmodningen om supplerende oplysninger, var foruroligede over klagerens meget store markedsandel og udtrykte bekymring for, at dennes største konkurrenter, dvs. indiske virksomheder, efter indførelsen af told ville være tvunget til at forlade EU-markedet og klageren herigennem ville få en dominerende stilling. Nogle distributører fremførte også, at SG PAM havde nægtet at handle med dem eller

tilbudt dem mindre gunstige vilkår, siden de var begyndt at samarbejde med de eksporterende producenter. Én bruger fremlagde to pristilbud, der efter hans mening viste, at SG PAM havde hævet sine priser med omkring 25 % i december 2015. Nogle brugere fremførte også, at SG PAM havde udnyttet sin stærke stilling til at påvirke udbydere til fordel for deres produkter.

- (369) Mens EU's konkurrenceregler sandt nok pålægger virksomheder, der har en betydelig markedsandel, strengere normer for adfærd, er det i sidste ende op til konkurrencemyndighederne at afgøre, hvorvidt der er tale om en dominerende stilling, og hvorvidt denne position bliver misbrugt. Konkurrencemyndighederne undersøger først den relevante vare og det geografiske marked. I for eksempel tilfældet vedrørende HDPE- og MDPE-rør til spildevand blev det ikke udelukket, at de konkurrerede med duktile jernrør og stålrør, selv om definitionen af produktmarkedet i sidste ende forblev åben ⁽⁷³⁾. I den foreliggende sag var Kommissionen ikke i stand til at definere den relevante vare og det geografiske marked, da der ikke var indbragt en formel konkurrenceklage.
- (370) Eneforhandlingsaftaler, der tilbyder gunstigere vilkår eller endda strengere vertikale begrænsninger inden for varedistribution, er ikke ulovlige i sig selv ⁽⁷⁴⁾, og det er i sidste ende op til en konkurrencemyndighed at vurdere, om sådanne begrænsninger er konkurrencebegrænsende eller endda misbrug. For så vidt angår de pristilbud, der angiveligt viser, at SG PAM havde hævet sine priser, fandt Kommissionen det vanskeligt at sammenligne dem uden en mere dybtgående undersøgelse af de præcise tilbud og omstændighederne omkring dem. Desuden modtog Kommissionen kun ét stykke dokumentation for angivelige prisstigninger, og dette beviser ikke i sig selv, at de var udbredte.
- (371) I antisubsidieprocedurer undersøger Kommissionen konkurrenceproblemer med henblik på at fastslå, hvorvidt det, i det store og hele, ville være klart i strid med Unionens interesser at indføre udligningsforanstaltninger. En sådan undersøgelse kan ikke også omfatte en konkurrencevurdering i streng, juridisk forstand, idet en sådan vurdering kun kan foretages af en kompetent konkurrencemyndighed. Under alle omstændigheder blev der ikke fremlagt fyldestgørende dokumentation, der kunne tyde på, at klageren ville udøve konkurrencebegrænsende adfærd i tilfælde af indførelse af udligningsforanstaltninger, ud over at vedkommende allerede har en stærk stilling på markedet. Der blev ikke fremlagt nogen afgørelse fra en konkurrencemyndighed, hvor det blev konstateret, at klageren udøvede konkurrencebegrænsende adfærd for så vidt angår den pågældende vare. Der blev ikke fremlagt nogen retsafgørelse, hvor det blev konstateret, at klageren påvirkede udbydere.
- (372) Der mindes om, at formålet med indførelse af udligningsforanstaltninger er at genetablere ensartede spilleregler, således at EU-producenter og producenter fra tredjelande kan konkurrere på rimelige vilkår, og ikke at tvinge eksporterende producenter ud af markedet. Derfor vil tolden i henhold til EU-regler kun blive fastsat til et niveau, hvor indiske eksportører fortsat ville være i stand til at konkurrere med EU-producenterne, men på rimelige priser. Således fastsættes de kombinerede antidumping- og udligningsforanstaltninger til et dumping- og subsidie-ringsniveau, der ligger under niveauet for underbud.
- (373) Desuden er der adskillige producenter i tredjelande (Kina, Tyrkiet, Rusland og Schweiz), som allerede sælger til EU-markedet. Deres salgsmængde i den betragtede periode var lav og faldende. En af de vigtigste årsager til faldet i andre importørers salg synes imidlertid at have været den aggressive konkurrence fra de indiske producenter. De indiske subsidierede priser var meget lavere end alle andre store importlandes priser (med undtagelse af Rusland). Brugere bekræftede, at importen fra andre lande, i tilfælde af at EU-erhvervsgrenen ensidigt hæver priserne, kan stige på mellemlang sigt, når eksportører fra tredjelande først har modtaget de supplerende certificeringer, som medlemsstaterne kræver. Brugere bekræftede også, at den schweiziske virksomhed, selv om den er til stede på EU-markedet, fremstiller mere sofistikerede rør med stor merværdi, der ikke umiddelbart kan erstattes med de indiske produkter.

Gennemsnitlig importpris i EUR

	2011	2012	2013	UP
Indien	665	703	671	664
Kina	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Sag M.565, Solvay/Winerberger, præmis 19, omhandlet i andre sager, M.2294 EtexGroup/Glynwed PipeSystems, præmis 8.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens retningslinjer for vertikale begrænsninger (EUT C 130 af 19.5.2010, s. 1).

	2011	2012	2013	UP
Schweiz	1 711	1 678	1 554	1 526
Rusland	697	696	652	627
Tyrkiet	1 246	1 544	1 272	1 010

Kilde: Eurostat

6.3. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (374) Kommissionen var derfor overbevist om, at beskyttelsen af EU-erhvervsgrænsen mod skadevoldende subsidiering i afvejningen og afbalanceringen af interesser skal prioriteres højere end brugernes interesse i at undgå mulige negative virkninger for konkurrencen på EU-markedet. Mens der er en frygt for, at udligningstold vil forstærke den førende EU-producents allerede stærke stilling, sikrer en række afhjælpende faktorer, som for eksempel fortsat konkurrence fra Indien, andre eksportører eller substitutionsprodukter, at der opretholdes et tilstrækkeligt konkurrencemæssigt pres på EU-erhvervsgrænsen til at undgå potentielle negative virkninger for konkurrencen på EU-markedet. Endelig er Kommissionen rede til at overvåge virkningerne af sine foranstaltninger på konkurrencen på EU-markedet.

7. ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (375) På grundlag af de konklusioner, som Kommissionen er nået frem til vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, og i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegråstøbejern) med oprindelse i Indien.

7.1. Skadestærskel

- (376) Med henblik på at fastsætte niveauet for disse foranstaltninger blev der taget højde for de konstaterede subsidie-margener og det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt.
- (377) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende subsidiering, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrænsen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgræn af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import.
- (378) Derfor blev niveauet for skadestærsklen beregnet på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige pris på den subsidierede import, som fastsat i forbindelse med prisunderbudsberegningerne i betragtning 301, og den ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrænsen for samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved, at en rimelig fortjenstmargen blev lagt til produktionsomkostningerne. Målfortjenstmargenen blev fastsat til 5 % som anført i betragtning 327.
- (379) Forskellen som følge af denne sammenligning blev dernæst udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige samlede cif-importpris.
- (380) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Jindal, at den ikke-skadevoldende pris burde nedjusteres på grund af strukturel overkapacitet og ineffektivitet i EU-erhvervsgrænsen, snarere end at SG&A-omkostninger og fortjeneste skulle lægges til produktionsomkostningerne, med henblik på at fastsætte en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrænsen. Som nævnt i betragtning 351 mente Kommissionen ikke, at der var nogen strukturel overkapacitet, og afviste derfor denne påstand.

- (381) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede begge eksporterende producenter, at den metodologi, der var anvendt til beregning af skadestærsklen, var mangelfuld, da sammenligningen med EU-salgspriserne ikke er foretaget på grundlag af den faktiske pris, der bliver opkrævet af den første uafhængige kunde i Unionen, men på grundlag af en beregnet eksportpris, der er kunstigt lav. Skadestærsklerne er derfor kunstigt høje.
- (382) Formålet med at beregne en skademargen er at fastslå, hvorvidt det ville være tilstrækkeligt, at der for eksportprisen for den subsidierede import skal gælde en lavere toldsats end den, der er baseret på subsidie-margenen, for at afhjælpe den skade, som den subsidierede import har forvoldt. Vurderingen foretages på grundlag af eksportprisen, Unionens grænse, som anses for at ligge på et niveau, der kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens pris ab fabrik. Ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører beregnes eksportprisen, på samme måde som dumpingmargenen, på grundlag af prisen ved videresalg til den første uafhængige kunde. Ellers ville der komme to forskellige resultater ud af vurderingen af samme skademargen ved hjælp af de to instrumenter. Kommissionen mente derfor, at den anvendte metodologi giver et præcist grundlag for at sammenligne priser og således fastsætte skadestærsklen. Kravet afvises derfor, og metodologien til bestemmelse af niveauet for skadestærsklen bekræftes.

7.2. Endelige foranstaltninger

- (383) I betragtning af resultaterne ovenfor bør der indføres en endelig udligningstold på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den subsidierede import, uden at overskride den konstaterede subsidiemargen.
- (384) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede EU-erhvervsgrenen om indførelse af foranstaltninger i form af en specifik told snarere end en værditold. Der mindes om, at der blev indført en antidumpingtold i form af en værditold i den indledende fase. Værditold er faktisk den sædvanligvis foretrukne form for foranstaltninger, da den gør foranstaltningerne mere effektive i tilfælde af ændringer i eksportprisen. EU-erhvervsgrenen anmodede om indførelse af foranstaltninger i form af en specifik told af tre primære årsager:
- De indiske eksportpriser på duktile jernrør har fulgt en nedadgående kurve, der er blevet forværret efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold.
  - De indiske eksporterende producenter har allerede påbegyndt overvæltningsskaber siden indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger, og ordninger mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder er meget sandsynlige i dette tilfælde.
  - Priserne på duktile jernrør kan svinge i takt med svingninger i priserne på råmaterialer.
- (385) For så vidt angår erhvervsgrenens første og anden begrundelse, som i nogen grad hænger sammen, har ethvert fald i de indiske eksportpriser efter undersøgelsesperioden ikke nødvendigvis ført til øget subsidiering. Spørgsmålet om, i hvilken grad en værditold ikke ville være effektiv med henblik på at udligne niveauet af subsidiering efter undersøgelsesperioden, bør, hvis det er relevant, være genstand for en anmodning om en fornyet undersøgelse fra EU-erhvervsgrenens side, jf. grundforordningens artikel 19. Med hensyn til det tredje punkt anerkendte erhvervsgrenen selv, at priserne på den vigtigste råvare til fremstilling af duktile støbejernsrør, jernmalm, er faldet siden 2014. Faldet i priserne på jernmalm har ganske rigtigt sandsynligvis været en medvirkende årsag til faldet i priserne på duktile støbejernsrør siden slutningen af undersøgelsesperioden. Imidlertid fører et sådant fald i priserne ikke nødvendigvis til øget subsidiering. At priserne på duktile støbejernsrør kan svinge i takt med svingninger i priserne på råmaterialer, er ikke en grund til at indføre en fast told i stedet for en værditold.
- (386) Af alle ovenstående årsager vurderes det, at en fast told, der ville være urimeligt byrdefuld for importører i situationer, hvor eksportpriserne falder i takt med priserne på råmaterialer, ikke er ønskelig. Desuden egner en fast told sig mere til ensartede varer, og ikke til varer som denne, der findes som forskellige produkttyper.

7.3. Tilbud om tilsagn

- (387) Under høringen med høringskonsulenten (se betragtning 5) og efterfølgende skriftligt afgav ECL et tilsagn med henblik på at nyde godt af den lavere FPS-sats på 2 %, men automatisk acceptere en højere told uden fornyet undersøgelse, hvis satsen på 5 % blev genindført. I henhold til grundforordningens artikel 13 består et tilbud om

tilsagn i enten en erklæring fra oprindelseslandet om, at det indvilliger i at ophæve eller begrænse subsidierne eller træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller en erklæring fra eksportøren om, at han indvilliger i at ændre sine priser. Eksportørens afgav ikke noget pristilsagn. Under alle omstændigheder er et tilsagn en lignende form for foranstaltning, der fastsættes på grundlag af resultaterne af undersøgelsen. Kommissionen afviste derfor tilbuddet om tilsagn.

- (388) Desuden kan importørerne også anmode om refusion af det nøjagtige beløb, der er tildelt via denne ordning.
- (389) Udligningstoldsatserne blev således fastlagt ved at sammenligne skadesmargenerne og subsidiemargenerne. Udligningstoldsatserne bør derfor være som følger:

Virksomhed	Subsidiemargener	Skadestærskler	Udligningstoldsats
ECL Group	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Alle andre virksomheder	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) De udligningstoldsatser for individuelle virksomheder, der er anført i denne forordning, er fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med undersøgelsen blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i Indien, der er fremstillet af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af en anden virksomhed, hvis navn ikke er specifikt opført i den dispositive del af nærværende forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt opførte virksomheder, kan ikke nyde godt af disse satser, men er omfattet af den toldsats, der anvendes for så vist angår »alle andre virksomheder«.
- (391) Enhver anmodning om anvendelse af udligningstoldsatser for individuelle virksomheder (dvs. efter ændring af enhedens navn eller efter etablering af nye produktions- eller salgsenheder) bør rettes til Kommissionen ⁽⁷⁵⁾ med alle relevante oplysninger, navnlig om enhver ændring i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, salg på hjemmemarkedet eller eksportsalg i forbindelse med — for eksempel — den pågældende navneændring eller den pågældende ændring af produktions- eller salgsenhederne. Hvis det er relevant, vil nærværende forordning blive ændret gennem opdatering af listen over virksomheder, der nyder fordel af individuelle toldsatser.
- (392) Med henblik på at minimere risikoen for omgåelse, anses der i dette tilfælde at være behov for særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af udligningsforanstaltningerne. Disse særlige foranstaltninger omfatter følgende: fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i nærværende forordnings artikel 1, stk. 3. Importerede varer, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den told, der anvendes for så vidt angår alle andre virksomheder.
- (393) Med henblik på at sikre ordentlig håndhævelse af antisubsidietolden bør resttoldsatsen ikke kun finde anvendelse for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også for producenter, der ikke eksporterede til Unionen i UP.
- (394) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1225/2009, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegråstøbejern), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90 (Taric-kode 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), med oprindelse i Indien.

⁽⁷⁵⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, CHAR, 4/35, Rue de la Loi/Wetstraat 175, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgien.

2. Den endelige udligningstold, der finder anvendelse på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den vare, der er beskrevet i stk. 1, og som er fremstillet af de virksomheder, der er anført nedenfor, er som følger:

Virksomhed	Endelig udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Limited	8,7	C054
Alle andre virksomheder	9,0	C999

3. Anvendelsen af de individuelle udligningstoldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der forelægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at de (mængde) rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Indien. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke forelægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/388**af 17. marts 2016****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Midlertidige foranstaltninger**

- (1) Den 18. september 2015 indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (»det pågældende land«), jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559 ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (2) Undersøgelsen blev indledt den 20. december 2014 ⁽³⁾ som følge af en klage, der blev indgivet den 10. november 2014 af Saint-Gobain PAM Group (»klageren«), på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den samlede EU-produktion af rør af duktilt støbejern.
- (3) Som anført i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. oktober 2013 til den 30. september 2014 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2011 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).
- (4) Den 11. marts 2015 indledte Kommissionen en særskilt antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. De endelige konklusioner af undersøgelsen er omfattet af en særskilt forordning ⁽⁵⁾ (»antisubsidieforordningen«).

1.2. Efterfølgende sagsforløb

- (5) Efter fremlæggelsen af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav en række interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Desuden gav en anden indisk producent, Tata Metaliks DI Pipes Limited (»Tata«), sig til kende og fremsatte bemærkninger. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559 af 18. september 2015 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 244 af 19.9.2015, s. 25).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT C 461 af 20.12.2014, s. 35).

⁽⁴⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT C 83 af 11.3.2015, s. 4).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (se side 1 i denne EUT).

- (6) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at drage endelige konklusioner i sagen. Kommissionen efterprøvede på stedet supplerende oplysninger fremlagt af en virksomhed, der har base i Italien, og som er forretningsmæssigt forbundet med en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- (7) Jindal Saw Limited (»Jindal«) anmodede om, at høringskonsulenten i handelsprocedurer greb ind vedrørende nogle aspekter af de foreløbige beregninger af skade. Høringskonsulenten undersøgte anmodningen og sendte et skriftligt svar direkte til den eksporterende producent.
- (8) Efterfølgende informerede Kommissionen alle parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien samt foretage en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter blev givet en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (9) Den 28. januar 2016 blev der afholdt en høring med høringskonsulenten efter anmodning fra Electrosteel Castings Limited (»ECL«).
- (10) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, hvor det var relevant.

1.3. Den pågældende vare og samme vare

- (11) Som omhandlet i betragtning 15 og 16 i forordningen om midlertidig told blev den pågældende vare midlertidigt defineret som rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegråstøbejern) (»duktile støbejernsrør«) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90.
- (12) Duktile støbejernsrør anvendes til drikkevandsforsyning, spildevandsafledning og kunstvanding af landbrugsjord. Vandtransport gennem duktile støbejernsrør kan baseres på tryk eller blot på tyngdekraften. Rørene er mellem 60 mm og 2 000 mm i diameter og er 5,5, 6, 7 eller 8 meter lange. Indvendigt er de sædvanligvis behandlet med cement eller andre materialer, og udvendigt er de forzinket, malet eller omviklet med tape. De vigtigste slutbrugere er offentlige forsyningsvirksomheder.
- (13) Jindal og den indiske regering hævdede, at rør af duktilt støbejern, der ikke er coatede, hverken indvendigt eller udvendigt (»rå rør«), burde udelukkes fra den pågældende vare, fordi sådanne rør er halvfabrikata med anderledes fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og ikke kan anvendes til at lede vand uden yderligere forarbejdning. Rå rør kan heller ikke udskiftes med den pågældende vare og har et andet anvendelsesformål.
- (14) Klageren bestred dette og gjorde gældende, at alle duktile støbejernsrør, hvad enten de er coatede eller ej, har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål. Klageren gjorde yderligere gældende, at indvendig og udvendig coating betragtes som færdigbehandlingsprocesser, kun repræsenterer op til 20 % af de samlede udgifter ved fremstilling af duktile støbejernsrør og ikke ændrer de grundlæggende egenskaber ved et duktilt støbejernsrør. Klageren understregede også, at rå rør som sådan ikke har nogen egentlig slutmarkedsfunktion eller -anvendelse, ud over at lede vand og spildevand, og at de ikke sælges på EU-markedet, men nødvendigvis må coates, inden de bringes på markedet, og for at opfylde EU-standarderne. Desuden henholder rå rør af duktilt støbejern under samme toldkodeks som coatede rør, og udelukkelsen heraf kunne derfor føre til omgåelse af eventuelle antidumpingforanstaltninger og undergrave virkningen af sådanne foranstaltninger i betragtning af de indiske eksportørers kapacitet til at foretage coating i Unionen (omkring 80 000 ton årligt). I den henseende hævdede klageren yderligere, at importen af rå rør fra Indien er steget betydeligt siden 2013, og at denne import var næsten tre gange højere i 2015 end i 2013. Efter klagerens opfattelse vil denne udviklingstendens sandsynligvis fortsætte.
- (15) Undersøgelsen har vist, at rå rør ikke har nogen egentlig slutmarkedsfunktion eller -anvendelse og ikke sælges som sådanne på EU-markedet. Disse rør må nødvendigvis undergå yderligere forarbejdning, dvs. indvendig og udvendig coating, inden de kan markedsføres, og inden de opfylder EU-standarderne med hensyn til at lede vand og spildevand. Mens opfyldelse af EU-standarderne ikke nødvendigvis er en afgørende faktor med hensyn til bestemmelse af varedækningen, er det forhold, at et rå rør må forarbejdes yderligere, inden det kan opfylde sit tiltænkte anvendelsesformål, en faktor, der ikke kan overses i undersøgelsen af, hvorvidt et rå rør er et endeligt produkt eller kun et stykke halvfabrikata. Kommissionen mener derfor, at rå rør af duktilt støbejern bør betragtes som halvfabrikatarør af duktilt støbejern.

- (16) Halvfabrikata og færdige varer kan ikke desto mindre antages at udgøre ét enkelt produkt, hvis de i) har samme væsentlige egenskaber og ii) de supplerende forarbejdningsomkostninger ikke er væsentlige ⁽⁶⁾. Det er ubestridt, at indvendig og udvendig coating af rå rør tilføjer disse rør en fysisk egenskab, der giver dem en essentiel og grundlæggende egenskab, der er nødvendig for deres vigtigste anvendelse på EU-markedet, nemlig at lede vand og spildevand i overensstemmelse med EU-standarderne. Det er desuden ubestridt, at omkostningerne ved indvendig og udvendig coating sædvanligvis udgør op til 20 % af de samlede omkostninger ved fremstilling af et duktilt støbejernsrør. Den yderligere forarbejdning må derfor betragtes som væsentlig.
- (17) Rå halvfabrikatarør og rør af duktilt støbejern kan derfor ikke antages at udgøre ét enkelt produkt sammen med færdige (indvendigt og udvendigt coatede) duktile rør og bør derfor udelukkes fra den pågældende vare.
- (18) Hertil kommer, at Kommissionen ikke mener, at der er nogen betydelig risiko for omgåelse, i tilfælde af at rå rør udelukkes fra varedækningen. Kun én virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med Jindal, importerer rå rør, og Jindal har, i modsætning til klagerens påstand, begrænset kapacitet til coating i Unionen. Ifølge Kommissionens verificerede data er den nuværende kapacitet på omkring 15 000 ton årligt. Desuden er mængden, selv om importen af rå rør fra Indien synes at være i stigning efter undersøgelsesperioden, fortsat beskedent (mindre end 10 000 ton i 2015) i henhold til oplysningerne fra klageren. I betragtning af den forretningsmæssigt forbundne virksomheds begrænsede kapacitet til coating i Unionen og dens nuværende forretningsplan for de kommende år for så vidt angår rå rør, mellem 15 000 og 21 000 ton frem til 2017, er det ikke sandsynligt, at dette produktionssted kan gøres til et indgangssted for massive strømme af rå rør med det formål at coate dem for at undgå told på færdige rør i Unionen, hvilket potentielt kunne rejse et spørgsmål i henhold til artikel 13 i grundforordningen.
- (19) Jindal anmodede efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger om, at flangerør af duktilt støbejern blev udelukket fra varedækningen. Virksomheden gentog sin anmodning efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (20) I modsætning til rå rør er flangerør duktile støbejernsrør, der endeligt forarbejdes med indvendig og udvendig coating. Flangerør er derfor egnede til at lede vand og spildevand uden yderligere forarbejdning. Der er hovedsagelig tale om, at duktile støbejernsrør i fuld længde tilskræes i mindre stykker og tilføjes flanger, således at de kan forbindes med bolte og møtrikker, mens andre duktile støbejernsrør forbindes via en muffe. Forarbejdningsomkostningerne ved tilskæring i mindre stykker og tilføjelse af flanger kan ikke antages at ændre de grundlæggende egenskaber ved et duktilt jernrør, som er at lede vand eller spildevand, eller medføre væsentlige forarbejdningsomkostninger. Selv om fremstilling af flangerør af duktile jernrør kræver en vis yderligere forarbejdning, betragtede Kommissionen dem derfor som en enkelt vare, og anmodningen om udelukkelse afvises.
- (21) I lyset af ovenstående betragtninger defineres den pågældende vare endeligt som rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) (»duktile støbejernsrør«), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«), med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90.
- (22) Undersøgelsen viste, at den pågældende vare, jf. definitionen ovenfor, der fremstilles og sælges i Indien, og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og derfor er samme vare i den i grundforordningens artikel 1, stk. 4, fastsatte betydning.

2. DUMPING

2.1. Normal værdi

- (23) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde ECL gældende, at visse omkostninger, der var blevet indberettet som salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SG&A-omkostninger«) ved salg på hjemmemarkedet allerede var blevet indberettet som produktionsomkostninger, hvilket resulterede i dobbelttælling, og at disse omkostninger derfor burde korrigeres. Producenten anmodede desuden om korrektion af visse omkostninger, som der var taget hensyn til i beregningen af den normale værdi, og om fratrækning af visse justeringer ved beregningen af den normale værdi. På grundlag af de verificerede data, som den havde til rådighed, godtog Kommissionen, at visse omkostninger var blevet indberettet to gange, og korrigerede dette ved at trække dem fra SG&A-omkostningerne. Hvor det var nødvendigt, korrigerede Kommissionen også for visse omkostninger og justeringer med henblik på beregning af den normale værdi.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1784/2000 af 11. august 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med oprindelse i Brasilien, Den Tjekkiske Republik, Japan, Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Thailand (EFT L 208 af 18.8.2000, s. 10).

- (24) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger slog Kommissionen fast, at visse prisrelaterede omkostninger, hovedsagelig finansieringsomkostninger, for den samme eksporterende producent fejlagtigt var blevet trukket fra i tilfælde, hvor den normale værdi var beregnet. Dette blev korrigeret, og den pågældende virksomhed blev oplyst herom.
- (25) Begge eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen burde have fratrukket gennemsnitlige kreditomkostninger, da den beregnede den normale værdi, i stedet for helt at se bort fra dem, som Kommissionen gjorde i den foreløbige fase.
- (26) Dette blev afvist, da gennemsnitlige kreditomkostninger kun betragtes som relevante, når den normale værdi fastsættes på grundlag af priser på hjemmemarkedet, mens de er irrelevante, når den normale værdi beregnes på grundlag af produktionsomkostningerne, således som det var tilfældet med den pågældende vare. Årsagen hertil er, at kreditomkostningerne ikke er forbundet med produktionsomkostningerne, men sædvanligvis er en faktor, som der tages højde for i prisfastsættelsen.
- (27) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde Jindal også gældende, at Kommissionen for så vidt angår ikke-repræsentativt salg (?) ikke burde anvende den faktiske fortjenstmargen, der er opnået for denne type salg, da den var for høj, men hellere virksomhedens vejede gennemsnitlige fortjenstmargen. Den eksporterende producent gentog dette efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, men fremkom ikke med ny dokumentation.
- (28) Kommissionen afviste dette, da den normale værdi af sådant ikke-repræsentativt salg var fastsat på grundlag af den faktiske fortjenstmargen, som den eksporterende producent havde opnået, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6.
- (29) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede samme eksporterende producent også, at fragtomkostningerne burde have været trukket fra i de justeringer, der blev foretaget med henblik på beregning af den normale værdi. Dette var imidlertid allerede gjort, da Kommissionen havde fratrukket alle fragtomkostninger med henblik på at nå frem til et ab fabrik-niveau i beregningen af den normale værdi allerede i den foreløbige fase.
- (30) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde samme eksporterende producent gældende, at der var en skrivfejl, og at emballeringsomkostningerne derfor ikke var blevet trukket fra i de justeringer, der var blevet foretaget med henblik på beregning af den normale værdi. Dette blev konstateret berettiget, og fejlen blev rettet.
- (31) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog EU-erhvervsgrenen, at Kommissionen burde foretage en justering af den normale værdi i betragtning af den indiske eksportafgift på jernmalm. Kommissionen fastslog i sin sideløbende antisubsidieundersøgelse, at priserne på jernmalm i Indien blev forvredet på grund af de forskellige eksportbegrænsninger i Indien. Under disse omstændigheder er der ikke behov for at behandle denne forvridding yderligere, da dette ville resultere i dobbelttælling af virkningerne af støtten.
- (32) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 19-32 i forordningen om midlertidig told.

2.2. Eksportpris

- (33) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde ECL gældende, at visse omkostninger, der var blevet indberettet som del af de SG&A-omkostninger, som de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen havde afholdt ved eksportsalg, allerede var blevet indberettet som omkostninger efter importen, hvilket resulterede i dobbelttælling. Virksomheden anmodede desuden om, at visse omkostninger, som der var blevet taget højde for i både bestemmelsen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9, og i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra g), blev korrigeret. Kommissionen godtog, at visse omkostninger var blevet indberettet to gange, og trak dem fra de SG&A-omkostninger, der var blevet afholdt af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen. Hvor det var relevant, korrigerede Kommissionen også for visse omkostninger og justeringer med henblik på beregning af eksportprisen.
- (34) Den anden eksporterende producent udpegede også visse omkostninger, der var blevet trukket fra to gange, dvs. som omkostninger efter importen og som en del af de SG&A-omkostninger, der var blevet afholdt af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen. Producenten anmodede også om genberegning af de justeringer. Kommissionen undersøgte dette og foretog korrektioner, hvor det var relevant. Som det også blev forklaret i den endelige fremlæggelse af oplysninger, var de få negative eksportpriser, der viste sig i bilagene til fremlæggelse, forbundet med kreditnotaer og rabatter — hvilket fremgik af det forhold, at de indberettede mængder også var negative — og således ikke resultatet af justeringer foretaget på baggrund af grundforordningens artikel 2, stk. 9.

(?) Kommissionen fastslog i den foreløbige fase, at salget på hjemmemarkedet af visse varetyper ikke var repræsentativt, da det udgjorde mindre end 5 % af det samlede eksportsalg af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen. Se betragtning 21 i forordningen om midlertidig told.

- (35) Samme eksporterende producent hævdede også, at Kommissionen ikke burde have anvendt grundforordningens artikel 2, stk. 9, med henblik på beregning af eksportprisen; eksportprisen burde i stedet have været beregnet på grundlag af afregningspriserne mellem den eksporterende producent og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen. Producenten gjorde gældende, at disse priser er troværdige af tre årsager. For det første var den pris, som virksomheden opkrævede af sine forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, efter dens mening i overensstemmelse med den pris, som den eksporterende producent opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen. For det andet var den pris, som den eksporterende producent opkrævede af sine forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, også i overensstemmelse med de eksportpriser, der opkræves af ikke forretningsmæssigt forbundne importører på andre markeder. For det tredje har de nationale toldmyndigheder i Unionen konsekvent betragtet de priser, som de eksporterende producenter opkræver af deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder, som troværdige. Den eksporterende producent gentog dette efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden dog at fremkomme med nye argumenter eller dokumentation.
- (36) Den eksporterende producent gjorde dette gældende allerede i den foreløbige fase (se betragtning 44 i forordningen om midlertidig told). Kommissionen afviste derfor den eksporterende producents første og andet argument af samme årsager som dem, der er omhandlet i betragtning 45 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen afviste desuden virksomhedens tredje argument af de årsager, der er omhandlet i betragtning 37 i forordningen om midlertidig told, og på grundlag af hvilke den også afviste et lignende krav fra den anden eksporterende producent.
- (37) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jindal sit krav om, at justeringen af kreditomkostninger for så vidt angår virksomhedens forretningsmæssigt forbundne enhed i Spanien burde korrigeres ved anvendelse en ny formel for beregning af rentesatsen. Justeringen var imidlertid beregnet på baggrund af data fremlagt af virksomheden i dens besvarelse af spørgeskemaet. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, hvorfor disse data ikke skulle kunne anvendes. Kommissionen så derfor ingen grund til at ændre sin metodologi og anvende Den Europæiske Centralbanks offentligt tilgængelig sats i beregningen af kreditomkostningerne, som den eksporterende producent anmodede om. Det blev ikke påvist, at denne sats var den, der gjaldt for så vidt angår producentens enhed i Spanien. Kravet blev derfor afvist.
- (38) I forordningen om midlertidig told blev forarbejdningsomkostningerne for rå rør, der forarbejdes i Italien af en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, ikke trukket fra af de årsager, der er omhandlet i betragtning 40 og 41 i forordningen om midlertidig told.
- (39) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde klageren gældende, at Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen skulle have fratrukket forarbejdningsomkostningerne for så vidt angår denne forretningsmæssigt forbundne virksomhed af to væsentlige årsager. For det første for at anlægge en konsekvent linje med hensyn til fratæknningen af de forarbejdningsomkostninger, der blev afholdt af en forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Det Forenede Kongerige i forbindelse med tilføjelse af flanger (betragtning 42 i forordningen om midlertidig told). For det andet fordi Kommissionen har fratrukket forarbejdningsomkostninger i tidligere sager, også når forarbejdningsomkostningerne i Unionen var højere end dem, der blev afholdt i oprindelseslandet.
- (40) Som angivet i betragtning 13-17 er rå rør udelukket fra varedækningen. Kommissionen udelukkede derfor alt salg i forbindelse med rå rør, der bliver yderligere forarbejdet i Unionen, fra beregningen af eksportprisen. Følgelig er klagerens krav ikke begrundet og afvises derfor.
- (41) I forordningen om midlertidig told (se betragtning 42 og 43 heri) blev forarbejdningsomkostninger, der blev afholdt af begge eksporterende producenters forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Det Forenede Kongerige i forbindelse med tilføjelse af flanger og tilskæring af rørene i mindre stykker, trukket fra, da eksportprisen blev fastsat, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.
- (42) Efter den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Jindal om, at de flangerør, der bliver solgt af dens forretningsmæssigt forbundne producent med base i Det Forenede Kongerige, blev udelukket fra den pågældende vare og — følgelig — fra beregningen af virksomhedens dumpingmargen.
- (43) Af de årsager, der er omhandlet i betragtning 19 og 20, fandt Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at udelukke flangerør fra definitionen af den undersøgte vare. Flangerør, der kun udgør en lille del af de forretningsmæssigt forbundne importørers samlede salg, blev imidlertid udelukket fra fastsættelsen af eksportprisen.
- (44) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde Jindal gældende, at det var urimeligt at trække SG&A-omkostninger og fortjeneste fra ved fastsættelsen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9, for dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Italien og Det Forenede Kongerige, da disse poster angiveligt var markant overdrevne. Virksomheden gentog dette efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden dog at fremlægge ny dokumentation. Den hævdede følgende.

- (45) For det første var SG&A-omkostningerne efter dens mening påvirket af de forarbejdningsaktiviteter, der finder sted på de to forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen. Virksomheden foreslog, at man i stedet anvendte de SG&A-omkostninger, der var blevet indberettet af dens forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Spanien, der ikke havde været involveret i forarbejdningsaktiviteter i undersøgelsesperioden. Den foreslog også, at man — som en anden mulighed — udelukkede specifikke omkostninger afholdt af den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Italien, der indgik i SG&A-omkostningerne og var specifikke for forarbejdningsaktiviteter, og omkostninger forbundet med aktiviteter vedrørende eksport til tredjelande. Med henblik herpå fremlagde virksomheden supplerende oplysninger. Disse oplysninger blev kontrolleret af Kommissionen under et yderligere kontrolbesøg på den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Italien. Der blev ikke fremlagt sådanne oplysninger for så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Det Forenede Kongerige, men det blev sluttet, at der med henblik på justering af eksportprisen skulle anvendes samme beløb for korrigerede SG&A-omkostninger som for den forretningsmæssigt forbundne italienske virksomhed.
- (46) Kommissionen afviste det første forslag, da den fandt det hensigtsmæssigt at anvende hver enkelt forretningsmæssigt forbundne virksomheds faktiske SG&A-omkostninger til beregning af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. Kommissionen kunne ikke se, hvorfor det ikke skulle være rimeligt at tage udgangspunkt i de faktiske omkostninger.
- (47) For så vidt angår det andet forslag betragtede Kommissionen det som begrundet, da salget af de forarbejdede varer i EU for begge forhandlere var udelukket fra fastsættelsen af eksportprisen. Dette berettigede også en opdeling af omkostningerne med henblik på udelukkelse af omkostninger i forbindelse med forarbejdningsaktiviteter. Yderligere godtog Kommissionen på grundlag af sit andet kontrolbesøg, hvorunder den yderligere opdeling af SG&A-omkostninger, der blev forevist for så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Italien, blev kontrolleret, nogle af omkostningerne som udelukkende relateret til forarbejdning af rå rør (der som nævnt ovenfor er udelukket fra varedækningen). Der blev således ikke taget højde for SG&A-omkostninger i forbindelse med forarbejdningsaktiviteter ved beregningen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. For så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Det Forenede Kongerige blev der ikke foretaget yderligere korrektioner af SG&A-omkostninger, da virksomheden efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger ikke foreviste nogen yderligere opdeling af sådanne omkostninger. Endelig blev alle omkostninger i forbindelse med aktiviteter vedrørende eksport til tredjelande allerede i den foreløbige fase fratrukket for så vidt angår alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen.
- (48) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde Jindal gældende, at virksomheden ændrede gruppestruktur efter UP, og at eksporten ikke længere sker via dens forretningsmæssigt forbundne importører i Det Forenede Kongerige og Spanien. Imidlertid kan angivelige ændringer i gruppestrukturen efter UP ikke have indflydelse på dumpingmargenerne, der blev fastsat på grundlag af verificerede data vedrørende UP. Argumentet blev derfor afvist.
- (49) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde samme eksporterende producent også gældende, at Kommissionen anvendte en forskellig tilgang til justeringerne af SG&A-omkostninger på den ene side og fortjeneste på den anden side. Med hensyn til justeringerne af SG&A-omkostninger anvendte Kommissionen de faktiske, afholdte SG&A-omkostninger, mens det faktiske beløb med hensyn til justeringen af fortjeneste blev erstattet med et teoretisk beløb.
- (50) Den forretningsmæssigt forbundne virksomhed led imidlertid tab i UP. Så der var ikke nogen faktisk fortjenstmargen, der kunne anvendes. I mangel af et rimeligt benchmark blev der, jf. betragtning 43 i forordningen om midlertidig told, anvendt en gennemsnitlig fortjeneste på 3,7 %, hvilket blev anset som et rimeligt fortjenstniveau for en ikke forretningsmæssigt forbundet importør. Kommissionen betragtede anvendelsen af dette fortjenstniveau som mere præcis end den eventuelle anvendelse af en forretningsmæssigt forbundet importørs fortjenstniveau, hvis et sådant fortjenstniveau havde været til rådighed.
- (51) Efter den foreløbige fremlæggelse gjorde ECL også gældende, at samtlige SG&A-omkostninger, der afholdes af dens forretningsmæssige forbundne virksomheder i Unionen, ikke burde trækkes fra med henblik på beregning af eksportprisen. Virksomheden hævdede, at dens dattervirksomheder i Unionen fungerer som importører, hvilket også gælder den eksporterende producents marketingsafdeling. Den gjorde gældende, at kun de af de forretningsmæssigt forbundne virksomheders SG&A-omkostninger, der vedrører deres aktiviteter som importører, burde trækkes fra med henblik på beregning af eksportprisen. Kravet blev genfremsat efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, dog uden at der blev fremlagt nye elementer.
- (52) Kommissionen afviste kravet af følgende årsager. For det første eksporterede den eksporterende producent, om end i små mængder, også direkte til Unionen i løbet af undersøgelsesperioden, og ikke kun via dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Desuden fremgik det af undersøgelsen, at den eksporterende producent også har afholdt omkostninger i Indien i forbindelse med eksportsalget til Unionen (f.eks. personale til eksportsalget til Unionen og andre SG&A-omkostninger). Dette viste, at modervirksomheden og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen udførte aktiviteterne vedrørende eksport og afholdt virksomhedens hermed forbundne omkostninger i fællesskab. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde virksomheden gældende, at de primære markedsføringsfunktioner blev varetaget af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, og at de hermed forbundne omkostninger derfor blev afholdt af dem. Dette

modsiges imidlertid ikke Kommissionens vurdering, da virksomheden anerkendte, at visse omkostninger forbundet med eksportsalget til Unionen også blev afholdt af modervirksomheden. Derfor blev påstanden om, at de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen er modervirksomhedens marketingsafdelinger, afvist.

- (53) For det andet er marketings-, reklame- og andre aktiviteter i forbindelse med at skaffe kunder i Unionen aktiviteter, der typisk forestås af en importør, der også sædvanligvis afholder omkostningerne i forbindelse hermed. Disse omkostninger er navnlig en del af omkostningerne i forbindelse med salg af et produkt. Desuden ville de omkostninger, som virksomheden henførte til aktiviteter i forbindelse med eksport, ikke være blevet afholdt, hvis den pågældende vare ikke var blevet importeret til Unionen. Derfor var den skelnen, som den eksporterende producent foretog mellem aktiviteter vedrørende eksport og import, ikke begrundet og bør ligeledes afvises. Ikke desto mindre var de omkostninger, som de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen havde afholdt i forbindelse med eksport af den pågældende vare, allerede blevet trukket fra enhedernes SG&A-omkostninger.
- (54) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen betragtning 33-48 i forordningen om midlertidig told.

2.3. Sammenligning

- (55) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde ECL gældende, at de virksomhedsinterne kreditomkostninger, dvs. kreditomkostninger mellem modervirksomheden i Indien og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, ikke burde have været trukket fra i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra g), da Kommissionen ikke godtog afregningsprisen mellem den eksporterende producent og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen. Desuden fratrak Kommissionen allerede de af kreditomkostningerne afholdt af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, der var forbundet med disses salg til uafhængige kunder, da den fastsatte eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Denne påstand blev godtaget.
- (56) Samme eksporterende producent hævdede også, at der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), burde trækkes et beløb svarende til toldgodtgørelsesordningen (Duty Drawback Scheme) og produktfokusordningen (Focus Product Scheme) fra den normale værdi for at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen.
- (57) Kommissionen afviste dette af følgende årsager. For det første blev der, jf. betragtning 53 i forordningen om midlertidig told, ikke foretaget nogen justering for toldgodtgørelse, da de eksporterende producenter ikke var i stand til at bevise, at den afgift, der enten ikke var betalt, eller som var tilbagebetalt ved eksportsalg, var medregnet i hjemmemarkedsprisen. Dette blev også bekræftet i den sideløbende antisubsidieundersøgelse⁽⁸⁾, hvor det blev fastslået, at det såkaldte Duty Drawback Scheme og det såkaldte Focus Product Scheme udgør tilskud i form af finansielle bidrag fra Indiens regering og ikke kan betragtes som et tilladt toldgodtgørelses- eller tilskudsgodtgørelsessystem.
- (58) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog samme eksporterende producent sit krav om, at toldgodtgørelsesordningen (Duty Drawback Scheme) og produktfokusordningen (Focus Product Scheme) skulle trækkes fra den normale værdi. Producenten fremlagde imidlertid ingen nye faktuelle oplysninger eller argumenter i den henseende. Kommissionen afviste derfor kravet.
- (59) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte klageren sit krav om, at Kommissionen burde anvende den særlige metode, der benyttes ved målrettet dumping, og som er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 11, andet punktum.
- (60) Kommissionen fik ikke adgang til nye oplysninger, der gav den anledning til at fravige sin foreløbige vurdering af anvendelse af »målrettet dumping-metoden« som uberettiget.
- (61) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 49-54 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

2.4. Dumpingmargener

- (62) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede ECL, at de cif-værdier, der var blevet anvendt til beregning af dumping- og skadesmargener, var inkonsekvente. Virksomheden gjorde navnlig gældende, at den cif-værdi, der anvendes som nævner ved beregning af dumpingmargenen for ECL, burde være den samme cif-værdi som den, der blev anvendt med henblik på beregning af skadesmargenen, og som afspejler den beregnede eksportpris på cif-niveau.
- (63) Kommissionen mente, at nævneren ved beregningerne af dumpingmargenerne bør være den faktiske cif-pris, Unionens grænse, hvormed en vare er blevet angivet til Unionens toldmyndigheder. Denne metode sikrer, at dumpingmargenen beregnes som en procentdel af den faktiske cif-pris, Unionens grænse, og sikrer også, at

⁽⁸⁾ Se betragtning 84-86 og 119-125 i antisubsidieforordningen.

antidumpingtolden opkræves af Unionens toldmyndigheder på grundlag af den faktiske cif-pris, Unionens grænse. Påstanden blev derfor afvist. Desuden var de eksportpriser, Unionens grænse, der blev anvendt til beregning af både dumping og skade, de eksportpriser, der blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Den metode, der er anvendt i beregningerne af både dumping og skade, er derfor konsekvent. Dette udelukker imidlertid ikke, at den endelige told skal udtrykkes som en procentdel af cif-værdien som indberettet til toldmyndighederne.

- (64) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at en sammenligning af dumping- og skadesmargenerne for de to eksporterende producenter udviste en anomali, da en af dem havde en lavere dumpingmargen kombineret med en højere skadesmargen, mens situationen var modsat for den anden eksporterende producent.
- (65) Denne forskel skyldes, at både eksportprisen og den normale værdi (i vidt omfang) af de årsager, der er forklaret ovenfor, var beregnet for de to eksporterende producenter. Derfor afspejlede dumpingmargenerne de to virksomheders omkostningsstruktur snarere end de faktiske priser, der opkræves af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, både på det indiske hjemmemarked og på EU-markedet.
- (66) Klageren hævdede, at udelukkelsen af rå rør førte til en undervurdering af en af de eksporterende producenters dumpingmargen, der burde fastsættes til et højere niveau. Da Kommissionen besluttede at ekskludere rå rør fra varedækningen af de årsager, der er omhandlet i betragtning 13-19, er påstanden ikke begrundet og afvises derfor.
- (67) Klageren hævdede også, at der burde tages højde for prisniveauerne efter UP, ved beregningen af dumpingmargenerne. Klageren hævdede navnlig, at de eksporterende producenter efter UP sænkede deres priser på EU-markedet, mens deres priser på det indiske hjemmemarked angiveligt forblev stabile.
- (68) Klageren gjorde korrekt opmærksom på, at »grundforordningens artikel 6, stk. 1, ved at anvende ordet« normalt »tillader undtagelser fra reglen om ikke at tage højde for oplysninger vedrørende en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden«⁽⁹⁾. Imidlertid ville en anmodning om beregning af en ny eksportpris og en normal værdi for begge eksporterende producenter for en periode efter UP kræve, at Kommissionen foretog en ny, fuldstændig, dybtgående undersøgelse, herunder at den indsamlede og kontrollerede oplysninger fra de eksporterende producenter. Dette er teknisk og juridisk set ikke muligt inden for rammerne af denne procedure. Kravet blev derfor afvist.
- (69) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev den metodologi, der var anvendt til beregning af dumpingmargenerne, jf. betragtning 55-56 i forordningen om midlertidig told, bekræftet.
- (70) Når der tages højde for justeringerne af den normale værdi og af eksportprisen, og da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, er de endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Dumpingmargen
Jindal Saw Ltd	19,0 %
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Landsdækkende margen	19,0 %

3. SKADE

3.1. Indledende bemærkninger

- (71) Flere parter hævdede, at den foreløbige fremlæggelse af oplysninger indeholdt utilstrækkelig information om statistikker vedrørende forbrug, import og eksport i Unionen samt data om makro- og mikroindikatorer til fastsættelse af skade. Dette blev delvis godtaget, og supplerende oplysninger om skadesindikatorer er fremsat nedenfor, om end i form af intervaller med henblik på opfyldelse af berettigede krav om fortrolighed.

⁽⁹⁾ Sag T-138/02 af 14. november 2006, Nanjing Metalink International Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, præmis 61.

- (72) Som følge af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger konstaterede Kommissionen, at den havde henført noget af EU-erhvervsgrenens eksportsalg til salget i Unionen. De korrigerede salgstal har ført til mindre ændringer/rettelser af nogle af de intervaller og/eller indekser, der er forbundet med visse andre skadesindikatorer, nemlig det samlede EU-forbrug, de eksporterende producenters markedsandel, EU-erhvervsgrenens markedsandel og salgspriserne i Unionen. Rettelserne havde imidlertid kun en mindre indflydelse på disse skadesindikatorer og påvirkede ikke udviklingstendenserne eller ændrede konklusionen om, at der var sket væsentlig skade.

3.2. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (73) Den samme vare blev i undersøgelsesperioden fremstillet af tre producenter i Unionen. De udgør »EU-erhvervsgrenen« i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, omhandlede betydning.
- (74) Da der kun er tre EU-producenter, og da SG PAM Group fremlagde dataene for sine dattervirksomheder samt skøn for den eneste ikke-samarbejdsvillige EU-producent — Tiroler Rohre GmbH (»TRM«), fremlægges alle tal i indekseret form eller i intervaller for at beskytte fortroligheden for så vidt angår den anden EU-producent, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (75) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til at være på 590 000-610 000 ton. Kommissionen fastsatte den samlede EU-produktion på grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, som for eksempel oplysninger indeholdt i klagen for så vidt angår den ikke-samarbejdsvillige producent og oplysninger indsamlet hos de samarbejdsvillige EU-producenter i løbet af undersøgelsesperioden. De to samarbejdsvillige EU-producenter repræsenterer omkring 96 % af den samlede EU-produktion.

3.3. EU-forbruget

- (76) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af mængden af EU-erhvervsgrenens samlede salg i Unionen, plus import fra tredjelande til Unionen. Kommissionen fastsatte EU-erhvervsgrenens samlede salg på grundlag af data indsamlet hos de samarbejdsvillige EU-producenter og oplysninger indeholdt i klagen for så vidt angår den ikke-samarbejdsvillige producent. Importmængderne blev udtrukket fra Eurostat-data og forenet med data fremlagt af den samarbejdsvillige indiske producent.
- (77) EU-forbruget udviklede sig som følger:

EU-forbrug

	2011	2012	2013	UP
Forbrug (1 000 ton)	570-620	490-540	460-510	520-570
Indeks	100	87	83	93

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, oplysninger i klagen samt Eurostat.

- (78) EU-forbruget faldt med 7 % i den betragtede periode. EU-forbruget fulgte en U-kurve — det faldt betydeligt mellem 2011 og 2012 (med mere end 13 %), faldt yderligere i 2013 og steg i undersøgelsesperioden. Dette mønster kan delvis forklares med, at slutbrugerne af rør af duktilt støbejern er virksomheder, der beskæftiger sig med vandforsyning, spildevand og kunstvand. De er oftest offentlige enheder, som er afhængige af offentlige midler. I 2011 og 2012 udviklede den økonomiske krise sig til en regulær statsgældskrise, der forplantede sig ind i 2013, og som tvang Unionens regeringer til at reducere offentlige investeringer og udgifter. Dette forklarer et betydeligt fald i efterspørgslen efter rør af duktilt støbejern, særligt i lande som Spanien, Portugal og Italien.

3.4. Import fra Indien

3.4.1. Mængde og markedsandel af importen fra Indien

- (79) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af Eurostat-data. Eurostats data blev krydstjekket med dataene fremlagt af de eksporterende producenter, og forskellene var minimale. Som følge af udelukkelsen af rå rør fra varedækningen fjernede Kommissionen mængden af rå rør importeret fra Indien fra den samlede import i de år, hvor importen af rå rør fandt sted, dvs. 2013 og undersøgelsesperioden. Markedsandelen af importen blev fastsat på samme grundlag.

Importmængde og markedsandel

	2011	2012	2013	UP
Mængden af import fra Indien (1 000 ton)	75-85	60-70	70-80	80-100
Indeks for importmængde	100	83	94	110
Markedsandel (%)	13-15	13-15	15-17	17-19
Indeks for markedsandel	100	95	112	118

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser.

- (80) Mængderne af import fra Indien steg med mere end 10 % i løbet af den betragtede periode på trods af det vigende marked. I samme periode voksede de indiske eksporterende producenters markedsandel med næsten 18 %. Det er bemærkelsesværdigt, at importen fra Indien i 2012-2013, mens EU-forbruget forblev på et lavt niveau og endda faldt yderligere, steg betydeligt med mere end 10 %, således at dens markedsandel voksede med næsten 17 %. Importen fra Indien steg fortsat betydeligt i undersøgelsesperioden, med en yderligere øgning af markedsandelen med 6 % mellem 2013 og undersøgelsesperioden.

3.4.2. Priser på importen fra Indien

- (81) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat med henblik på at undersøge tendenserne i prisudviklingen. Som følge af udelukkelsen af rå rør fjernede Kommissionen værdien og mængden af rå rør importeret fra Indien fra den gennemsnitlige beregning af priser i de år, hvor importen af rå rør fandt sted, nemlig 2013 og undersøgelsesperioden.
- (82) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Importpriser

	2011	2012	2013	UP
Indien (EUR/ton)	665	703	671	664
Indeks	100	106	101	100

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser.

- (83) Efter at være steget med 6 % mellem 2011 og 2012 faldt priserne i 2013 og nåede det samme niveau i undersøgelsesperioden som ved begyndelsen af den betragtede periode.

3.4.3. *Prisunderbud*

- (84) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i løbet af undersøgelsesperioden på grundlag af data fremlagt af de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen ved at sammenligne:
- a) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau, og
  - b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige indiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat ud fra omkostninger, forsikring og fragt (cif-basis) med passende justeringer for omkostninger efter importen.
- (85) Begge eksporterende producenter hævdede, at der var betydelige forskelle mellem de produkter, som klageren solgte, og dem, producenten selv solgte, hvilket ville have indvirkning på prissammenligneligheden. Producenterne gjorde navnlig gældende, at de ikke fremstiller rør med dobbeltkamret universalsamling, der sælges af SG PAM under varemærket Universal joint. De fremstiller heller ikke automatiske samlemuffer til tyndvæggede rør, der passer til kunststofrør, der anvendes i SG PAM's Blutop-produktserie. Producenterne gjorde desuden gældende, at de ikke fremstiller rør, der indvendigt er foret med termoplast, og som SG PAM markedsfører under varemærket Ductan og anvender i deres Blutop-produktserie. Brugere af rør af duktilt støbejern i EU bekræftede dette og også, at ingen af de indiske samarbejdsvillige eksporterende producenter kunne levere de pågældende produkter. Kommissionen udelukkede derfor både SG PAM's rør med Universal joint og SG PAM's Blutop-produktserie fra beregningerne af prisunderbud og skadesmargen. Udelukkelsen havde indvirkning på mindre end 10 % af transaktionerne, målt i mængde.
- (86) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at der ikke var grundlag for at udelukke Universal joint, da begge de eksporterende producenter har en teknisk løsning, der kan erstatte denne type samling. Kommissionen mindede om, at mange brugere havde bekræftet, at de eksporterende producenter ikke kan levere en dobbeltkamret universalsamling. I hvert fald blev der i forbindelse med denne undersøgelse ikke identificeret en type samling, der kunne anvendes som et væsentligt element til at skelne mellem forskellige varettyper med henblik på at foretage prissammenligningen. Derfor kunne der ikke foretages en rimelig prissammenligning for hver enkelt type. I betragtning af at kun en lille mængde af varen er forsynet med denne type samling, af vanskelighederne ved at foretage en rimelig prissammenligning, og af at langt størstedelen af varettyperne, jf. betragtning 91, var genstand for underbud og beregning af skadesmargen, fastholdt Kommissionen, at det var hensigtsmæssigt at udelukke dobbeltkamrede universalsamlinger fra beregningerne af underbud.
- (87) Jindal hævdede også, at andre fysiske forskelle vedrørende — blandt andet — udvendig coating og indvendig beklædning havde indvirkning på prissammenligneligheden og derfor også burde justeres/udelukkes. Dette blev imidlertid afvist. Både EU-erhvervsgrenen og den indiske eksporterende producent havde indberettet salg i Unionen af produkttyper med sammenlignelige fysiske egenskaber, og der var derfor blevet foretaget en rimelig sammenligning vedrørende de påståede andre forskelle med henblik på beregninger af prisunderbud og skadesmargen.
- (88) Som omhandlet i betragtning 43 ovenfor blev flangerør udelukket fra fastsættelsen af de eksporterende producenters eksportpris. EU-erhvervsgrenens salg af samme vare blev derfor også udelukket fra beregningerne af underbud. Mængden af flangerør, der blev solgt på EU-markedet, var meget lille (mindre end 1 %).
- (89) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jindal, at Kommissionens justeringer af eksportprisen, nemlig justeringerne af SG&A-omkostningerne og justeringerne af fortjenesten, er i modstrid med WTO-reglerne. Samme eksporterende producent hævdede, at sådanne justerede eksportpriser (der sommetider er 0 eller endda negative) ikke kan danne grundlag for at vurdere, hvorvidt dumpingimporten forvolder EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen var uenig. I overensstemmelse med Kommissionens sædvanlige praksis er EU-producenternes priser også blevet justeret til et ab fabrik-niveau ved blandt andet at fratække udgifter forbundet med transport. Dermed ville en sammenligning af importørens salgpris og ab fabrik-prisen inden for Unionen ikke være rimelig. Desuden blev det eneste eksempel på, at den eksporterende producents pris var mindre end 0, fjernet fra beregningerne af underbud efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvilket havde en ubetydelig indvirkning på margenerne.
- (90) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde Jindal opmærksom på, at Kommissionen ikke havde fremlagt oplysninger vedrørende matchingen af EU-varer og de eksporterende producenters varer for hver enkelt varetype, og producenten var derfor ikke i stand til at fastslå, hvorvidt Kommissionen havde undersøgt betydningen af prisunderbuddet i forhold til den andel af varettyperne, for hvilken der ikke var konstateret underbud.

- (91) Varematchingen i beregningerne af underbud var 99 % og 95 % for henholdsvis den ene og den anden eksporterende producent, og der blev konstateret underbud for 98 % og 91 % af de forskellige varetyper, der sælges på EU-markedet. I betragtning af den meget store andel af varetyper, der blev underbudt, afviste Kommissionen påstanden om, at der ikke var blevet foretaget en ordentlig undersøgelse af virkningen af underbuddet.
- (92) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Tata, at prisunderbuddet på grundlag af EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger ikke var en passende indikation for undersøgelsen af skade, da produktionsomkostningerne var opskruede på grund af høje faste omkostninger og overkapacitet. Som nævnt nedenfor er prisunderbud en prissammenligning. Prisunderbud er under alle omstændigheder kun en af flere indikatorer, der undersøges med henblik på at fastslå, om EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade.
- (93) Prissammenligningen blev — med justeringer, hvor det var nødvendigt — foretaget ud fra hver enkelt varetype og ud fra transaktioner i samme handelsled efter fratækning af rabatter og nedslag i prisen. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af EU-producenternes omsætning i undersøgelsesperioden. Den viste vejede gennemsnitlige prisunderbudsmargener på 30,9 % og 31,7 % for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter.

3.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

3.5.1. Generelle bemærkninger

- (94) De mikroøkonomiske og makroøkonomiske data offentliggøres som intervaller og indekstal med henblik på opfyldelse af berettigede krav om fortrolighed, jf. betragtning 71.

3.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

3.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (95) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

EU-produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2011	2012	2013	UP
Produktion (1 000 ton)	580-600	460-480	530-550	590-610
Indeks for produktionsmængde	100	79	91	101
Produktionskapacitet (1 000 ton)	1 000-1 100	1 000-1 100	1 000-1 100	1 000-1 100
Indeks for produktionskapacitet	100	100	100	100
Kapacitetsudnyttelse (%)	52-57	42-47	45-50	53-58

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og oplysninger i klagen.

- (96) EU-erhvervsgrenens samlede produktion var en smule højere i undersøgelsesperioden end i 2011 på trods af et meget lavere salg i Unionen i undersøgelsesperioden (se tabellen nedenfor). Den øgede produktion i 2013 og UP er drevet af et øget eksportsalg (se betragtning 128).
- (97) Kapaciteten forblev stabil i hele den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen steg marginalt i takt med øgningen af produktionen i den betragtede periode. Ikke desto mindre forblev kapacitetsudnyttelsen forholdsvis lav på 53 %-58 %. Fremstilling af duktile støbejernsrør er en erhvervsgren, som er præget af relativt høje faste omkostninger. Lav kapacitetsudnyttelse forringer absorberingen af faste omkostninger, hvilket kan have indflydelse på EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

3.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (98) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

EU-salgsmængde og -markedsandel

	2011	2012	2013	UP
Salg (1 000 ton)	430-470	370-410	340-380	380-420
Indeks for salgsmængde	100	88	82	89
Markedsandel (%)	75-80	76-81	73-78	71-76
Indeks for markedsandel	100	101	98	96

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, oplysninger i klagen samt Eurostat.

- (99) EU-erhvervsgrenens salg faldt med 11 % i den betragtede periode til [380-420 kt] i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenen mistede en salgsmængde, der var betydeligt større end den mængde, hvormed forbruget faldt, og dens markedsandel faldt derfor også med 4 % i løbet af undersøgelsesperioden.
- (100) ECL hævdede, at faldet i salgsmængder i ton ikke tager højde for, at klageren indførte og solgte langt lettere rør i løbet af den betragtede periode, og at faldet derfor er overdrevet. Dette var ikke begrundet i nogen form for dokumentation og blev derfor afvist. Ikke desto mindre udelukkede Kommissionen en serie af lettere rør — Blutop — fra beregningerne af prisunderbud og skadesmargen, jf. årsagerne i betragtning 85.

3.5.2.3. Vækst

- (101) Det samlede forbrug af den pågældende vare i Unionen faldt med 7 % i den betragtede periode. Forbruget faldt drastisk i 2012 med mere end 13 %, forblev lavt i 2013, og begyndte så at rette sig op i undersøgelsesperioden. I begyndelsen af den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens salg, importen fra tredjelande samt importen fra Indien i takt med forbruget. Ved slutningen af den betragtede periode kunne EU-erhvervsgrenen, mens EU-forbruget begyndte at stige, ikke drage fuldkommen fordel af denne genopretning, da både EU-salgsmængden og -markedsandelen var faldet, mens importen fra Indien havde vundet markedsandele.

3.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (102) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Antal ansatte og produktivitet

	2011	2012	2013	UP
Ansatte	2 400-2 500	2 300-2 400	2 300-2 400	2 400-2 500
Indeks for antal ansatte	100	93	93	99
Produktivitet/ansat	220-240	180-200	210-230	230-250
Indeks for produktivitet	100	82	96	102

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (103) Beskæftigelsen og produktiviteten var på samme niveau i undersøgelsesperioden som i 2011. Dog skyldtes det forhold, at beskæftigelsen ikke faldt, hovedsagelig en betydelig stigning i salget uden for Unionen som nævnt i betragtning 127 og 128; dette gav EU-erhvervsgrenen mulighed for at genansætte personale.

3.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genopretning efter tidligere dumping

- (104) Dumpingmargenerne lå alle over bagatelgrænsen. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængderne af dumpingimporten fra det pågældende land og det betydelige prisunderbud, som dumpingimporten medførte.
- (105) Dette er den første antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der fandtes derfor ikke oplysninger, der kunne bruges til at vurdere virkningen af eventuel tidligere dumping.

3.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

3.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (106) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de samarbejdsvillige EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Salgspriser i Unionen

	2011	2012	2013	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen (EUR/ton)	990-1 050	1 000-1 060	1 020-1 060	1 000-1 060
<i>Indeks</i>	100	102	104	101
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	900-950	1 000-1 050	900-950	850-900
<i>Indeks</i>	100	110	104	96

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (107) Den gennemsnitlige enhedssalgspris steg i 2012 og 2013, faldt med 3 % i løbet af UP og vendte derefter tilbage til et lignende niveau som i begyndelsen af den betragtede periode. Produktionsomkostningerne steg i 2012 og faldt i 2013 og i UP, primært på grund af nedgangen i priserne på de vigtigste råmaterialer — jernmalm og metalkrot.
- (108) Jindal hævdede, at EU-erhvervsgrenens faldende rentabilitet ikke stemmer overens med det forhold, at spændet mellem EU-erhvervsgrenens enhedssalgspris og produktionsomkostningerne er øget i UP. Kommissionen var uenig i denne påstand. Produktionsomkostningerne i tabellen ovenfor blev ikke anvendt i forbindelse med beregningen af rentabiliteten. Produktionsomkostningerne blev fastsat på grundlag af omkostningerne ved fremstilling af den pågældende vare og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SG&A-omkostninger) afholdt af de fire samarbejdsvillige produktionsselskaber i Unionen. Rentabiliteten blev på den anden side beregnet på grundlag af nettooverskuddet før skat ved salget af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen som en procentdel af omsætningen for dette salg, hvilket omfattede omkostninger for solgte varer, SG&A-omkostninger, omkostninger til forskning og udvikling (FoU-omkostninger) og visse andre omkostninger afholdt af alle samarbejdsvillige produktionsselskaber i Unionen samt datterselskaber. Rentabiliteten kan derfor udvikle sig forskelligt fra enhedssalgsprisen og produktionsomkostningerne.

3.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (109) De samarbejdsvillige EU-producenters gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2011	2012	2013	UP
Arbejdskraftomkostninger (1 000 EUR/ansat/år)	56-58	56-58	58-60	58-60
Indeks	100	100	103	104

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (110) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 4 %. Ifølge Eurostat var denne stigning mindre end den samlede stigning for lønninger i Unionen.
- (111) Jindal gjorde opmærksom på, at Kommissionen ikke fremlagde de Eurostat-data, som den anvendte til støtte for konstateringen af, at EU-erhvervsgrenens arbejdskraftomkostninger steg mindre end i hele industrisektoren i Unionen. Kommissionen gjorde klart, at den årlige vækst i arbejdskraftomkostninger i hele industrisektoren i Den Europæiske Union som oplyst af Eurostat ⁽¹⁰⁾ var på 6,9 % mellem 2011 og 2014 og på næsten 5 % mellem 2011 og 2013.

3.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (112) Lagerbeholdningerne hos de samarbejdsvillige EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Lagerbeholdninger

	2011	2012	2013	UP
Slutlagre (1 000 ton)	110-130	80-100	80-100	90-110
Indeks for slutlagre	100	74	73	82
Slutlagre (% af produktionen)	20-22	20-22	16-18	16-18

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (113) I den betragtede periode faldt omfanget af slutlagrene. Faldet i lagerbeholdningerne skyldes hovedsagelig de strengere krav til driftskapital, som lederne i EU-erhvervsgrenen indførte.

⁽¹⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value — annual data (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), datasæt for industri (undtagen bygge- og anlægsvirksomhed).

3.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (114) De samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2011	2012	2013	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	2,5-3,0	(-)5,5-(-)6,0	(-)1,0-(-)1,5	1,5-2,0
Likviditet (mio. EUR)	8-10	7-9	5-7	8-10
Likviditetsindeks	100	92	67	101
Investeringer (mio. EUR)	18-20	11-12	13-15	22-24
Investeringsindeks	100	60	67	120
Investeringsafkast (%)	49	(-)155	(-)29	20

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (115) Kommissionen fastsatte de samarbejdsvillige EU-producenternes rentabilitet ved at udtrykke nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen som en procentdel af omsætningen af det pågældende salg. EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt fra 2,5-3,0 % i 2011 til 1,5-2,0 % i undersøgelsesperioden og var negativ i 2012 og 2013.
- (116) Nettolikviditeten er de samarbejdsvillige EU-producenters evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Likviditeten var på samme niveau i 2011 som i undersøgelsesperioden.
- (117) Investeringsniveauet var større i UP end i 2011. I 2012 og 2013 var investeringsniveauet imidlertid meget lavere, og stigningen i undersøgelsesperioden modsvarede ikke faldet i de foregående år. Den øgede investering i løbet af UP kan i høj grad forklares ved en stor investering foretaget af en samarbejdsvillig EU-producent med henblik på at udskifte et vigtigt stykke udstyr, der var brudt sammen. Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet var betydeligt lavere i undersøgelsesperioden, end det var i 2011.

3.6. Konklusion vedrørende skade

- (118) EU-erhvervsgrenen mistede markedsandele på 4 % på et vigende marked, mens dens salg på EU-markedet faldt med 11 %. Kapacitetsudnyttelsen forblev lav i hele den betragtede periode, selv om den øgedes en smule sammenlignet med begyndelsen af den betragtede periode, primært på grund af en betydelig stigning i EU-erhvervsgrenens eksport. Mens EU-erhvervsgrenen i et vist omfang er kommet sig efter de negative resultater i 2012 og 2013, er dens rentabilitet generelt faldet i løbet af den betragtede periode og var ved slutningen af undersøgelsesperioden på kun 1,5-2,0 %, dvs. et godt stykke under målfortjenesten, der er blevet fastsat til 5 % (se betragtning 126 i forordningen om midlertidig told).

- (119) Det forhold, at en række andre skadesindikatorer, som for eksempel produktion, kapacitetsudnyttelse, produktivitet, likviditet, investeringer og afkast af investeringer, forblev forholdsvis stabile eller endda var i bedring, kan ikke ændre ved den konklusion, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som forklaret i betragtning 122.
- (120) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at det forhold, at flere indikatorer udviser en positiv/stabil udviklingstendens, betyder, at EU-erhvervsgrenen ikke er i en skadevoldende situation. Kommissionen afviste denne påstand. For det første er det fastsat ved grundforordningens artikel 3, stk. 5, at undersøgelsen af EU-erhvervsgrenen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, og at »hverken en eller flere af disse faktorer ... nødvendigvis [er] udslagsgivende for afgørelsen«. For det andet er det for at konstatere, at der er sket væsentlig skade, ikke nødvendigt, at alle de relevante økonomiske faktorer og forhold udviser en negativ udviklingstendens. Desuden udelukker stabile eller endda positive udviklingstendenser for så vidt angår nogle af skadesindikatorerne ikke, at der er sket væsentlig skade. En sådan konstatering skal snarere foretages på grundlag af en samlet vurdering af alle indikatorer, hvilket er fuldt bakket op af europæisk retspraksis ⁽¹⁾.
- (121) Lav rentabilitet kombineret med tab af salg og markedsandele i Unionen stiller EU-erhvervsgrenen i en vanskelig økonomisk og finansiell situation.
- (122) På grundlag af en samlet undersøgelse af alle relevante skadesindikatorer og i betragtning af EU-erhvervsgrenens vanskelige økonomiske og finansielle situation konkluderes det, at den lider væsentlig skade i den i grundforordningens artikel 3, stk. 5, omhandlede betydning.

4. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (123) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede begge eksporterende producenter fra Indien og Tata, at der ikke er noget sammenfald i tid mellem den situation, EU-erhvervsgrenen står i, og importen fra Indien, og at EU-erhvervsgrenens skadelige situation ikke er forårsaget af importen fra Indien. De hævdede navnlig, at EU-erhvervsgrenen igen fik positive tal og øgede sine salgsmængder i løbet af UP, mens importen fra Indien var høj. De hævdede også, at Kommissionen ikke havde vurderet andre faktorer ordentligt, navnlig den finansielle krise og EU-erhvervsgrenens overkapacitet som hovedårsagen til skaden. Disse påstande blev også i vidt omfang gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (124) I forbindelse med undersøgelsen af, hvorvidt dumpingimport har forvoldt skade i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6, må der navnlig lægges vægt på, hvorvidt dumpingimporten har forårsaget et betydeligt prisunderbud. Dette nødvendiggør en sammenligning med EU-erhvervsgrenens pris for samme vare. Kommissionen undersøgte, hvorvidt den pågældende import pressede priserne i et betydeligt omfang eller forhindrede pristigninger, der ellers ville være forekommet. Kommissionen mindede om, at et fortsat pres fra lavprisdumpingimport, der ikke tillader EU-erhvervsgrenen at tilpasse sine salgspriser, kan udgøre årsagssammenhæng i den i grundforordningen omhandlede betydning ⁽²⁾.
- (125) I betragtning 102 i forordningen om midlertidig told anerkendte Kommissionen, at et betydeligt fald i EU-forbruget i 2011 og 2012 var forårsaget af den verdensomspændende finansielle krise og nedskæringer i de offentlige udgifter, og at dette fald i forbruget bidrog til EU-erhvervsgrenens situation i begyndelsen af den betragtede periode. Fra 2013, hvor EU-forbruget fortsat var lavt, og dét indtil slutningen af undersøgelsesperioden, steg dumpingimporten fra Indien til Unionen imidlertid betydeligt, nemlig med 16 %, hvilket skal sammenlignes med en stigning på 10 % i hele den betragtede periode. Samtidig øgede importen fra Indien sin markedsandel med næsten 18 % i løbet af den betragtede periode og med 6 % fra 2013 til slutningen af UP. Dette var muligt på grund af salg af den pågældende vare til priser, der var markant lavere end dem, der blev opkrævet af EU-erhvervsgrenen. Undersøgelsen har vist, at de indiske dumpingimportpriser underbød EU-erhvervsgrenens priser med mere end 30 % i UP.
- (126) EU-erhvervsgrenen kunne derfor ikke drage fuldkommen fordel af den globale genopretning fra den finansielle krise og en stigning i EU-forbruget fra 2013. Selv om EU-erhvervsgrenen øgede sine salgsmængder mellem 2013 og slutningen af undersøgelsesperioden, faldt salgsmængderne generelt i løbet af den betragtede periode med 10 % sammenlignet med importen fra Indien, der steg med 10 % i den samme periode. Strømmen af dumpingimport fra Indien, der underbød EU-erhvervsgrenens priser i betydeligt omfang, forhindrede

⁽¹⁾ Sag T-310/12 af 20. maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals mod Rådet, præmis 134 og 135.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1043/2011 af 19. oktober 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 1, betragtning 103).

EU-erhvervsgrenen i at øge sine salgsmængder på EU-markedet til niveauer, hvor der fortsat kunne sikres bæredygtige fortjenstniveauer. For at opretholde produktionsmængden øgede EU-erhvervsgrenen sine eksportmængder (se tabellen nedenfor). Der var således et tidsmæssigt sammenfald mellem dumpingimporten til priser, der i betydeligt omfang underbød EU-erhvervsgrenens priser (med omkring 30 %), og som i betydeligt omfang pressede priserne på EU-markedet, hvilket igen forhindrede prisstigninger, der ellers ville være forekommet, og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led i undersøgelsesperioden.

(127) De samarbejdsvillige EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

De samarbejdsvillige EU-producenters eksportresultater

	2011	2012	2013	UP
Eksportmængde (1 000 ton)	120-140	100-120	150-170	160-180
Indeks for eksportmængde	100	78	116	130
Eksportpris (EUR/ton)	1 000-1 050	1 050-1 100	1 000-1 050	950-1 000
Indeks for gennemsnitlig eksportpris	100	108	104	99

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (128) EU-erhvervsgrenens salg uden for Unionen steg betydeligt, nemlig med 30 %, i den betragtede periode, mens den gennemsnitlige salgspris forblev forholdsvis stabil. Derfor er salget uden for Unionen faktisk en faktor, der afhjælper skaden. Uden en stigning i salget uden for Unionen ville EU-erhvervsgrenen være i en endnu mere skadelig situation.
- (129) Jindal gjorde opmærksom på, at EU-erhvervsgrenens eksportsalgspriser lå under EU-salgspriserne og derfor ikke kunne afhjælpe skaden. Det øgede salg uden for Unionen gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at have et højere produktionsniveau, opretholde beskæftigelsesniveauet og øge kapacitetsudnyttelsen, hvilket betyder bedre absorbering af faste omkostninger. At de gennemsnitlige eksportenhedspriser var en smule lavere (op til 5 %) end EU-salgspriserne, kan skyldes mange forskellige faktorer, som for eksempel salg af mindre sofistikerede produkttyper, større diametre, større mængder af salgstransaktioner mv., og derfor kunne priserne uden for Unionen være lavere end salgsomkostningerne i EU.
- (130) De eksporterende producenter hævdede også, at skaden var selvpåført, fordi klageren i stadig højere grad fokuserede på kinesiske fremstillingsaktiviteter i Folkerepublikken Kina, og at en stor del af deres salg til andre lande end EU er kinesiske produkter, hvilket blandt andet medfører lav kapacitetsudnyttelse. Kommissionen godtog ikke denne påstand. Som nævnt ovenfor steg EU-erhvervsgrenens eksportsalg betydeligt, nemlig med 30 %, hvilket forhindrede et fald i produktionen og en forværring af flere andre skadesindikatorer.
- (131) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at skaden skyldtes strukturel overkapacitet. Imidlertid betyder det forhold, at EU-erhvervsgrenen havde en lav kapacitetsudnyttelsesgrad i løbet af den betragtede periode, ikke nødvendigvis, at den lider af strukturel overkapacitet og/eller ineffektivitet i et sådant omfang, at det ville berettige en nedjustering af den ikke-skadevoldende pris. Der mindes om, at EU-erhvervsgrenen, på trods af en lav kapacitetsudnyttelse i 2011, der var endnu lavere end den, der blev fastsat for undersøgelsesperioden, havde en bedre rentabilitet. Påstanden blev derfor afvist.
- (132) Jindal hævdede, at EU-erhvervsgrenens SG&A-omkostninger steg til det dobbelte i den betragtede periode, og at dette var en faktor, der brød årsagssammenhængen. Da det imidlertid blev konstateret, at SG&A-omkostningerne kun var steget en smule i løbet af den betragtede periode, blev denne påstand afvist.

- (133) De eksporterende producenter og Tata hævdede, at øgede investeringer er en klar indikator for en forbedring af situationen, og at det ikke er stigende import fra Indien, der er årsag til skaden. Kommissionen var uenig. Først og fremmest var selv den øgede investeringsmængde 22-24 mio. EUR forholdsvis lav i forhold til EU-erhvervsgrenens samlede salg, der oversteg 400 mio. EUR. Som nævnt i betragtning 117 var en stor blander til flydende jern desuden brudt sammen hos en EU-producent. Udskiftningen af blanderen krævede store udgifter til anlægsaktiver i UP.
- (134) ECL vurderede, at blanderens sammenbrud reducerede rentabiliteten. Det skal bemærkes, at der allerede i den foreløbige fase blev foretaget en række beregninger med henblik på at isolere virkningen af blanderens sammenbrud på rentabiliteten, og denne påstand afvises derfor.
- (135) Jindal hævdede også, at det øgede spænd mellem enhedssalgsprisen og produktionsomkostningerne i UP indikerer mangel på årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og skaden. Som forklaret i betragtning 108 fastsættes salgsprisen og produktionsomkostningerne pr. enhed ikke på samme grundlag, og der er derfor ingen direkte sammenhæng mellem disse to indikatorer. Under alle omstændigheder var prisstigningen i forhold til produktionsomkostningerne i UP ikke tilstrækkelig til at genoprette EU-erhvervsgrenens målrentabilitet.
- (136) Samme eksporterende producent mente, at det — da importpriserne var på samme niveau i 2011 og i UP (på grundlag af Comext-data) — kan konkluderes, at der er et tidsmæssigt sammenfald mellem underbuddet/de markant lavere priser og gode resultater i EU-erhvervsgrenen i 2011. Denne hypotese hviler klart på præmisser, som Kommissionen ikke deler. Den situation, som EU-erhvervsgrenen befandt sig i i 2011, var ikke sund, da dens rentabilitet var under målførtjenesten på 5 %.
- (137) Hvis ikke EU-erhvervsgrenens salgspriser var blevet markant underbudt af dumpingimporten fra Indien, der pressede priserne i betydeligt omfang eller forhindrede prisstigninger, der ellers ville være forekommet, ville EU-erhvervsgrenens salgsmængder have været øget, kapacitetsudnyttelsen ville have været forbedret, og rentabilitetsniveauerne ville have været øget yderligere. Kommissionen konkluderer derfor, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, blev forårsaget af dumpingimporten fra Indien, som forhindrede prisstigninger, der ville have gjort det muligt for EU-erhvervsgrenen at vende tilbage til en bæredygtig rentabilitet. Årsagssammenhængen blev ikke brudt af andre faktorer, som for eksempel den finansielle krise, EU-eksportsalg, lav kapacitetsudnyttelsesgrad mv., som forklaret i de foregående betragtninger.
- (138) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger om årsagssammenhæng, bekræftes resultaterne i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told hermed.

5. UNIONENS INTERESSER

- (139) Begge eksporterende producenter hævdede, at det ikke ville være i Unionens interesse at indføre antidumpingforanstaltninger over for Indien i betragtning af klagerens dominerende stilling på EU-markedet, også i lyset af, at klageren producerer den pågældende vare i Kina og let kunne importere denne vare til Unionen, i tilfælde af at der blev indført foranstaltninger over for Indien, og dette ville yderligere forstærke klagerens dominerende stilling.
- (140) Undersøgelsen har vist, at importen til Unionen fra klagerens forretningsmæssigt forbundne kinesiske anlæg var ubetydelig i undersøgelsesperioden. Der er heller ikke noget, der tyder på, at klageren i fremtiden vil anvende de pågældende kinesiske produktionsanlæg til at erstatte importen fra Indien i tilfælde af indførelse af foranstaltninger.
- (141) Desuden udsendte Kommissionen, jf. forordningen om midlertidig told, en anmodning om supplerende oplysninger med henblik på en mere indgående undersøgelse af de mulige virkninger, som indførelsen af foranstaltninger kunne have på konkurrencen. Kommissionen modtog omkring 50 besvarelser, hovedsagelig fra EU-distributører af den pågældende vare, byggefirmaer og en række vandforsyningsvirksomheder, hvis identitet kan findes i det åbne dossier.
- (142) Næsten alle de brugere, der svarede på anmodningen om supplerende oplysninger, var foruroligede over klagerens meget store markedsandel og udtrykte bekymring for, at dennes største konkurrenter, dvs. indiske virksomheder, efter indførelsen af told ville være tvunget til at forlade EU-markedet og klageren herigennem ville få en dominerende stilling. Nogle forhandlere fremførte også, at SG PAM havde nægtet at handle med dem eller

tilbudt dem mindre gunstige vilkår, siden de var begyndt at samarbejde med de eksporterende producenter. Én bruger fremlagde to pristilbud, der efter hans mening viste, at SG PAM havde hævet sine priser med omkring 25 % i december 2015. Nogle brugere fremførte også, at SG PAM havde udnyttet sin stærke stilling til at påvirke udbydere til fordel for deres produkter.

- (143) Mens EU's konkurrenceregler sandt nok pålægger virksomheder, der har en betydelig markedsandel, strengere normer for adfærd, er det i sidste ende op til konkurrencemyndighederne at afgøre, hvorvidt der er tale om en dominerende stilling, og hvorvidt denne stilling bliver misbrugt. Konkurrencemyndighederne undersøger først den relevante vare og det geografiske marked. I for eksempel tilfældet vedrørende HDPE- og MDPE-rør til spildevand blev det ikke udelukket, at de konkurrerede med duktile jernrør og stålrør, selv om definitionen af produktmarkedet i sidste ende forblev åben ⁽¹³⁾. I den foreliggende sag var Kommissionen ikke i stand til at definere den relevante vare og det geografiske marked, da der ikke var indbragt en formel konkurrenceklage.
- (144) Eneforhandlingsaftaler, der tilbyder gunstigere vilkår eller endda strengere vertikale begrænsninger inden for varedistribution, er ikke ulovlige i sig selv ⁽¹⁴⁾, og det er i sidste ende op til en konkurrencemyndighed at vurdere, om sådanne begrænsninger er konkurrencebegrænsende eller endda misbrug. For så vidt angår de pristilbud, der angiveligt viser, at SG PAM havde hævet sine priser, fandt Kommissionen det vanskeligt at sammenligne dem uden en mere dybtgående undersøgelse af de præcise tilbud og omstændighederne omkring dem. Desuden modtog Kommissionen kun ét stykke dokumentation for angivelige prisstigninger, og dette beviser ikke i sig selv, at de var udbredte.
- (145) I forbindelse med antidumpingprocedurer undersøger Kommissionen konkurrenceproblemer med henblik på at fastslå, hvorvidt det, i det store og hele, ville være klart i strid med Unionens interesser at indføre antidumpingforanstaltninger. En sådan undersøgelse kan ikke også omfatte en konkurrencevurdering i streng, juridisk forstand, idet en sådan vurdering kun kan foretages af en kompetent konkurrencemyndighed. Under alle omstændigheder blev der ikke fremlagt fyldestgørende dokumentation, der kunne tyde på, at klageren ville udøve konkurrencebegrænsende adfærd i tilfælde af indførelse af antidumpingforanstaltninger, ud over at vedkommende allerede har en stærk stilling på markedet. Der blev ikke fremlagt nogen afgørelse fra en konkurrencemyndighed, hvor det blev konstateret, at klageren udøvede konkurrencebegrænsende adfærd for så vidt angår den pågældende vare. Der blev ikke fremlagt nogen retsafgørelse, hvor det blev konstateret, at klageren påvirkede udbydere.
- (146) Der mindes om, at formålet med indførelse af antidumpingforanstaltninger er at genetablere ensartede spilleregler, således at EU-producenter og producenter fra tredjelande kan konkurrere på rimelige vilkår, og ikke at tvinge eksporterende producenter ud af markedet. Derfor vil tolden i henhold til EU-regler kun blive fastsat til et niveau, hvor indiske eksportører fortsat ville være i stand til at konkurrere med EU-producenterne, men på rimelige priser. Således fastsættes de kombinerede antidumping- og udligningsforanstaltninger til et dumping- og subsidieringsniveau, der ligger under niveauet for underbud.
- (147) Desuden er der adskillige producenter i tredjelande (Kina, Tyrkiet, Rusland og Schweiz), som allerede sælger til EU-markedet. Deres salgsmængde i den betragtede periode var lav og faldende. Dog synes en af årsagerne til et sådant fald i andre importørers salg at have været de indiske producenters aggressive prisfastsættelse, da deres priser lå et godt stykke under de priser, som alle andre store importlande opkrævede (undtagen Rusland).
- (148) Brugere bekræftede, at importen fra andre lande, i tilfælde af at EU-erhvervsgrenen ensidigt hæver priserne, kan stige på mellemlang sigt, når eksportører fra tredjelande først har modtaget de supplerende certificeringer, som medlemsstaterne kræver.
- (149) Kommissionen var derfor overbevist om, at beskyttelsen af EU-erhvervsgrenen mod skadevoldende dumping i afvejningen og afbalanceringen af interesser skal prioriteres højere end brugernes interesse i at undgå mulige negative virkninger på konkurrencen på EU-markedet. Mens der er en frygt for, at antidumpingtold vil forstærke den førende EU-producents allerede stærke stilling, sikrer en række afhjælpende faktorer, som for eksempel fortsat konkurrence fra Indien, andre eksportører og substitutionsprodukter, at der opretholdes et tilstrækkeligt konkurrencemæssigt pres på EU-erhvervsgrenen til at undgå potentielle negative virkninger for konkurrencen på EU-markedet. Endelig må det gentages, at Kommissionen er rede til at overvåge virkningerne af sine foranstaltninger på konkurrencen på EU-markedet.

⁽¹³⁾ Sag M.565, Solvay/Winerberger, præmis 19, omhandlet i andre sager, M.2294 EtexGroup/Glynwed PipeSystems, præmis 8.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens retningslinjer for vertikale begrænsninger (EUT C 130 af 19.5.2010, s. 1).

- (150) Resultaterne i betragtning 121 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

6. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

6.1. Skadestærskel

- (151) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jindal, at den ikke-skadevoldende pris burde nedjusteres på grund af strukturel overkapacitet og ineffektivitet i EU-erhvervsgrenen, snarere end at SG&A-omkostninger og fortjeneste skulle lægges til produktionsomkostningerne, med henblik på at fastsætte en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen. Som nævnt i betragtning 131 mente Kommissionen ikke, at der var nogen strukturel overkapacitet, og afviste derfor denne påstand.
- (152) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede begge eksporterende producenter, at den metodologi, der var anvendt til beregning af skadestærsklen, var mangelfuld, da sammenligningen med EU-salgspriserne ikke er foretaget på grundlag af den faktiske pris, der bliver opkrævet af den første uafhængige kunde i Unionen, men på grundlag af en beregnet eksportpris, der er kunstigt lav. Skadesmargenerne er derfor kunstigt høje. Påstanden blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (153) Formålet med at beregne en skadesmargen er at fastslå, hvorvidt det ville være tilstrækkeligt, at der for eksportprisen for dumpingimporten skal gælde en lavere todsats end den, der er baseret på dumpingmargenen, for at afhjælpe den skade, som dumpingimporten har forvoldt. Vurderingen foretages på grundlag af eksportprisen, Unionens grænse, som anses for at ligge på et niveau, der kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens pris ab fabrik. Ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører beregnes eksportprisen, på samme måde som dumpingmargenen, på grundlag af videresalgsprisen til den første uafhængige kunde, behørigt justeret i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Da eksportprisen er et nødvendigt element i beregningen af skadesmargenen, og da denne artikel er den eneste artikel i grundforordningen, hvor man finder vejledning i, hvordan eksportprisen beregnes, er det berettiget at anvende denne artikel analogt. Grundforordningens artikel 2, stk. 9, giver også grundlag for at fratække forarbejdningsomkostninger, hvis det er relevant, samt omkostninger, der er afholdt mellem import og videresalg. Kommissionen mente derfor, at den anvendte metodologi giver et præcist grundlag for at sammenligne priser og således fastsætte skadestærsklen.
- (154) Påstanden afvises derfor, og metoden til bestemmelse af skadestærsklen, jf. betragtning 123-127 i forordningen om midlertidig told, bekræftes.

6.2. Endelige foranstaltninger

- (155) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for så vidt angår import af den pågældende vare på samme niveau som dumpingmargenerne og i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør todsatsen derfor fastsættes på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener.
- (156) Efter fremlæggelsen af de endelige resultater anmodede EU-erhvervsgrenen om indførelse af foranstaltninger i form af en specifik told snarere end en værditold. Der mindes om, at der blev indført en værditold i den foreløbige fase. Værditold er den sædvanligvis foretrukne form for foranstaltninger, da den gør foranstaltningerne mere effektive i tilfælde af ændringer i eksportprisen. EU-erhvervsgrenen anmodede om indførelse af foranstaltninger i form af en specifik told af tre primære årsager:
- De indiske eksportpriser på duktile jernrør har fulgt en nedadgående kurve, der er blevet forværret efter indførelsen af midlertidig antidumpingtold.
  - De indiske eksporterende producenter har allerede påbegyndt overvæltningsskaber siden indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger, og ordninger mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder er meget sandsynlige i dette tilfælde.
  - Priserne på duktile jernrør kan svinge i takt med svingninger i priserne på råmaterialer.

- (157) Med hensyn til den første årsag, som EU-erhvervsgrenen giver, er det mere hensigtsmæssigt at behandle ethvert fald i priserne på importen fra Indien inden for rammerne af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Med hensyn til den anden årsag, der i nogen grad er forbundet med den første, er der i grundforordningen en specifik bestemmelse med henblik på håndtering af absorberingspraksisser. Det er værd at bemærke, at absorberingsbestemmelsen (artikel 12 i grundforordningen) giver mulighed for at genundersøge ændringer i den normale værdi, hvilket implicit er en anerkendelse af, at fald i eksportpriser potentielt kan forårsages af ændringer i omkostninger, der fører til konsekvente fald i den normale værdi og herigennem i dumpingniveauet. Endelig anerkendte EU-erhvervsgrenen med hensyn til det tredje punkt selv, at priserne på det vigtigste råmateriale til fremstilling af duktile støbejernsrør, jernmalm, er faldet siden 2014. Dette vil have indflydelse på den normale værdi samt eksportprisen og herigennem også indvirke på dumpingniveauet. Faldet i priserne på jernmalm har ganske rigtigt sandsynligvis været en medvirkende årsag til faldet i priserne på duktile støbejernsrør siden slutningen af undersøgelsesperioden. At priserne på duktile støbejernsrør kan svinge i takt med svingninger i priserne på råmaterialer, er ikke en grund til at indføre en fast told i stedet for en værditold.
- (158) Af alle ovenstående årsager vurderes det, at en fast told, der ville være urimeligt byrdefuld for importører i situationer, hvor eksportpriserne falder i takt med priserne på råmaterialer, ikke er ønskelig. Desuden egner en fast told sig mere til ensartede varer, og ikke til varer som denne, der findes som forskellige produkttyper.
- (159) Der blev gennemført en antisubsidieundersøgelse sideløbende med antidumpingundersøgelsen. I betragtning af anvendelsen af reglen om den lavest mulige told og den kendsgerning, at de endelige subsidiemargener er lavere end skadestærsklen, bør Kommissionen indføre en endelig udligningstold på niveauet for de konstaterede endelige subsidiemargener og derefter pålægge en endelig antidumpingtold op til den relevante skadestærskel.
- (160) For at undgå dobbelttælling tog Kommissionen for så vidt angår antidumpingforanstaltningerne højde for det forhold, at tre af støtteordningerne er eksportstøtteordninger, der effektivt reducerer eksportpriserne og således øger dumpingmargenerne. Kommissionen reducerede således dumpingmargenen med de støttebeløb, der blev konstateret i forbindelse med eksportordningerne i den sideløbende antisubsidieundersøgelse. Ud fra ovenstående fastsættes den sats, som tolden vil blive indført til, som følger:

Virksomhedens navn	Subsidie- margen	Dumping- margen	Skadestær- skel	Udlignings- told	Antidum- pingtold	Told i alt
Jindal Saw Ltd	8,7 %	19,0 %	48,8 %	8,7 %	14,1 %	22,8 %
Electrosteel Castings Ltd	9,0 %	4,1 %	54,6 %	9,0 %	0 %	9,0 %
Alle andre virksomheder				9,0 %	14,1 %	23,1 %

- (161) De individuelle virksomhedsspecifikke antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, er fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i løbet af undersøgelsen. Disse toldsatser anvendes (i modsætning til den landsdækkende told, der anvendes for så vidt angår »alle andre virksomheder«) derfor kun for så vidt angår import af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, og som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Når den pågældende vare er fremstillet af en anden virksomhed, hvis navn ikke er specifikt opført i den dispositive del af nærværende forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt opførte virksomheder, bør den ved import ikke drage fordel af disse satser, men være omfattet af den toldsats, der anvendes for så vidt angår »alle andre virksomheder«.
- (162) Enhver anmodning om anvendelse af disse antidumpingtoldsatser for individuelle virksomheder (for eksempel efter ændring af enhedens navn eller efter etablering af nye produktions- eller salgsheder) bør rettes til Kommissionen ⁽¹⁵⁾ med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, salg på hjemmemarkedet eller eksportsalg i forbindelse med — for eksempel — den pågældende navneændring eller den pågældende ændring vedrørende produktions- eller salgshederne. Hvis det er relevant, vil nærværende forordning blive ændret gennem opdatering af listen over virksomheder, der nyder fordel af individuelle toldsatser.

⁽¹⁵⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

- (163) Med henblik på at minimere risikoen for omgåelse vurderes der i dette tilfælde at være behov for særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingforanstaltningerne. Disse særlige foranstaltninger omfatter følgende: fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i nærværende forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den dumpingtold, der anvendes for så vidt angår alle andre virksomheder.

6.3. Endelig opkrævning af midlertidig told

- (164) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den kombinerede endelige antidumpingtold og antisubsidietold, frigives.

6.4. Foranstaltningernes gennemførlighed

- (165) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at en af de eksporterende producenter er begyndt at absorbere den indførte midlertidige told ved at nægte at hæve sine priser. Denne påstand kan ikke kontrolleres inden for rammerne af denne undersøgelse. I tilfælde af at der indgives en anmodning om anti-absorbering, kan der igangsættes en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1, hvis der fremlægges umiddelbare beviser.

- (166) Det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegråfitstøbejern), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90 (Taric-kode 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), med oprindelse i Indien.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Electrosteel Castings Ltd	0 %	C055
Jindal Saw Ltd	14,1 %	C054
Alle andre virksomheder	14,1 %	C999

- Anvendelsen af de individuelle antidumpingtoldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at de (mængde) rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegråfitstøbejern), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Indien. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over de kombinerede satser for antidumpingtolden i artikel 1, stk. 2, og den udligningstold, der er vedtaget ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 ⁽¹⁶⁾, frigives.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 5.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/389

af 17. marts 2016

om forlængelse af godkendelsen af aktivstoffet acibenzolar-S-methyl, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Godkendelsen af aktivstoffet acibenzolar-S-methyl, jf. del A i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽²⁾, udløber den 30. juni 2016.
- (2) Der blev i overensstemmelse med artikel 4 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2010 ⁽³⁾ indgivet en ansøgning om forlængelse af optagelsen af acibenzolar-S-methyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽⁴⁾ inden for den tidsfrist, der er fastsat i den nævnte artikel.
- (3) Ansøgeren indsendte de supplerende dossierer, som kræves i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1141/2010. Den rapporterende medlemsstat fandt, at ansøgningen var fuldstændig.
- (4) Den rapporterende medlemsstat udarbejdede en vurderingsrapport vedrørende forlængelse i samråd med den medrapporterende medlemsstat og forelagde den for Den Europæiske Fødevarer- og Fodertryksmyndighed (i det følgende benævnt »autoriteten«) og Kommissionen den 1. marts 2013.
- (5) Autoriteten fremsendte vurderingsrapporten vedrørende forlængelse til ansøgeren og medlemsstaterne, således at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og videresendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. Autoriteten gjorde det supplerende sammenfattende dossier tilgængeligt for offentligheden.
- (6) Den 8. maj 2014 ⁽⁵⁾ meddelte autoriteten Kommissionen sin konklusion om, hvorvidt acibenzolar-S-methyl kan forventes at opfylde godkendelseskriterierne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009. Kommissionen forelagde udkastet til den reviderede vurderingsrapport om acibenzolar-S-methyl for Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder den 12. december 2014.
- (7) Det er med hensyn til et eller flere repræsentative anvendelsesformål for mindst et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder aktivstoffet, fastslået, at godkendelseskriterierne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009 er opfyldt. Disse godkendelseskriterier anses derfor for at være opfyldt.
- (8) Godkendelsen af acibenzolar-S-methyl bør derfor forlænges.
- (9) Risikovurderingen for forlængelse af godkendelsen af acibenzolar-S-methyl er baseret på et begrænset antal repræsentative anvendelsesformål, hvilket dog ikke begrænser, hvilke anvendelsesformål plantebeskyttelsesmidler, der indeholder acibenzolar-S-methyl, kan godkendes til. Anvendelsen bør derfor ikke begrænses til en anvendelse som planteaktivator.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2010 af 7. december 2010 om en procedure for forlængelse af optagelsen af en anden gruppe af aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om fastlæggelse af en liste over disse stoffer (EUT L 322 af 8.12.2010, s. 10).⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).⁽⁵⁾ EFSA Journal 2014; 12(8):3691. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

- (10) Det er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden nødvendigt at fastsætte visse betingelser. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.
- (11) I henhold til artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1107/2009 sammenholdt med artikel 13, stk. 4, i samme forordning bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres.
- (12) Udløbsdatoen for acibenzolar-S-methyl blev forlænget ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1885 ⁽¹⁾ for at gøre det muligt at afslutte fornyelsesprocessen, inden godkendelsen udløber. Da der er blevet truffet afgørelse om fornyelse forud for den forlængede udløbsdato, bør nærværende forordning imidlertid anvendes fra 1. april 2016.
- (13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forlængelse af aktivstoffets godkendelse

Godkendelsen af aktivstoffet acibenzolar-S-methyl, som opført i bilag I, forlænges på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

Artikel 2

Ændringer af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1885 af 20. oktober 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne 2,4-D, acibenzolar-s-methyl, amitrol, bentazon, cyhalofopbutyl, diquat, esfenvalerat, famoxadon, flumioxazin, DPX KE 459 (flupyr-sulfuron-methyl), glyphosat, iprovalicarb, isoproturon, lambda-cyhalothrin, metalaxyl-M, metsulfuronmethyl, picolinafen, prosulfuron, pymetrozin, pyraflufen-ethyl, thiabendazol, thifensulfuron-methyl og triasulfuron (EUT L 276 af 21.10.2015, s. 48).

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
Acibenzolar-S-methyl CAS-nr.: 135158-54-2 CIPAC-nr.: 597	S-methylbenzo[1,2,3]thiadiazol-7-carbothioat	970 g/kg Toluen: højst 5 g/kg	1. april 2016	31. marts 2031	<p>Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om acibenzolar-S-methyl, særlig tillæg I og II.</p> <p>Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) risikoen for forbrugere ved indtagelse af fødevarer b) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere c) risikoen for vandorganismer. <p>Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.</p> <p>Senest den 1. juni 2017 skal ansøgeren forelægge Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten bekræftende oplysninger om relevansen og reproducerbarheden ved de morfometriske forandringer, der er konstateret i lillehjernen hos fostre, som er forbundet med eksponering for acibenzolar-S-methyl, og om hvorvidt disse forandringer kan ske gennem hormonrelaterede virkninger. De oplysninger, der skal forelægges, skal omfatte en systematisk gennemgang af de foreliggende beviser, der vurderes på grundlag af de foreliggende retningslinjer (f.eks. EFSA GD on Systematic Review methodology, 2010).</p>

⁽¹⁾ Den reviderede vurderingsrapport indeholder yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation.

BILAG II

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) I del A udgår angivelse 20 om acibenzolar-S-methyl.
- 2) I del B tilføjes følgende:

Nummer	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (*)	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»98	Acibenzolar-S-methyl CAS-nr.: 135158-54-2 CIPAC-nr.: 597	S-methylbenzo[1,2,3]thiazol-7-carbothioat	970 g/kg Toluen: højst 5	1. april 2016	31. marts 2031	<p>Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om acibenzolar-S-methyl, særlig tillæg I og II.</p> <p>Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) risikoen for forbrugere ved indtagelse af fødevarer b) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere c) risikoen for vandorganismer. <p>Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.</p> <p>Senest den 1. juni 2017 skal ansøgeren forelægge Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten bekræftende oplysninger om relevansen og reproducerbarheden ved de morfometriske forandringer, der er konstateret i lillehjernen hos fostre, som er forbundet med eksponering for acibenzolar-S-methyl, og om, hvorvidt disse forandringer kan ske gennem hormonrelaterede virkninger. De oplysninger, der skal forelægges, skal omfatte en systematisk gennemgang af de foreliggende beviser, der vurderes på grundlag af de foreliggende retningslinjer (f.eks. EFSA GD on Systematic Review methodology, 2010).«</p>

(*) Den reviderede vurderingsrapport indeholder yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/390**af 17. marts 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	103,5
	MA	95,4
	TN	107,9
	TR	108,3
	ZZ	103,8
0707 00 05	MA	83,4
	TR	145,9
	ZZ	114,7
0709 93 10	MA	57,2
	TR	160,0
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	45,6
	IL	72,9
	MA	54,7
	TN	55,8
	TR	64,6
	ZZ	58,7
0805 50 10	MA	141,2
	TR	82,8
	ZZ	112,0
0808 10 80	BR	88,6
	US	152,5
	ZZ	120,6
0808 30 90	AR	118,4
	CL	179,3
	CN	72,0
	TR	153,6
	ZA	109,2
	ZZ	126,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/391**af 17. marts 2016****om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 1. til 7. marts 2016, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 533/2007**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 188, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 533/2007 ⁽²⁾ blev der åbnet årlige toldkontingenter for import af fjerkrækød.
- (2) De mængder, der er ansøgt om i de ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 1. til 7. marts 2016 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, overstiger for visse kontingenter de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om, og som beregnes i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) For at sikre at foranstaltningerne forvaltes effektivt, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

For de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 533/2007 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, fastsættes den tildelingskoefficient, der er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 533/2007 af 14. maj 2007 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for fjerkrækød (EUT L 125 af 15.5.2007, s. 9).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

BILAG

Løbe-nummer	Tildelingskoefficient for ansøgninger, der er indgivet for delperioden 1. april til 30. juni 2016 (%)
09.4067	—
09.4068	0,360102
09.4069	0,171264
09.4070	—

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/392**af 17. marts 2016****om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 1.-7. marts 2016, og om fastsættelse af de mængder, som skal overføres til mængden for delperioden 1. juli til 30. september 2016 inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 1385/2007**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 188, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1385/2007 ⁽²⁾ blev der åbnet årlige toldkontingenter for import af fjerkræ.
- (2) De mængder, som er omfattet af ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i perioden 1.-7. marts 2016 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, overstiger for visse kontingenter de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om, og som beregnes i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) De mængder, som er omfattet af ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i perioden 1.-7. marts 2016 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, er for visse kontingenter mindre end de disponible mængder. Det bør derfor fastslås, hvilke mængder der ikke er ansøgt om licens for, og disse mængder bør lægges til den mængde, der er fastsat for den følgende kontingentdelperiode.
- (4) For at sikre, at foranstaltningerne forvaltes effektivt, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den tildelingskoefficient, som er anført i bilaget til denne forordning, skal anvendes på de mængder, som er omfattet af ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1385/2007 for delperioden 1. april til 30. juni 2016.
2. De mængder, for hvilke ingen ansøgninger om importlicens er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1385/2007, og som skal overføres til delperioden 1. juli til 30. september 2016, er anført i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1385/2007 af 26. november 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 774/94 for så vidt angår åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af fjerkrækød (EUT L 309 af 27.11.2007, s. 47).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landområder

BILAG

Løbenummer	Tildelingskoefficient for ansøgninger, der er indgivet for delperioden 1. april til 30. juni 2016 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1. juli til 30. september 2016 (kg)
09.4410	0,163559	—
09.4411	0,165399	—
09.4412	0,171234	—
09.4420	0,173131	—
09.4421	—	350 000
09.4422	0,173132	—

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/393**af 17. marts 2016****om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importrettigheder, som er indgivet i perioden 1. til 7. marts 2016, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Ukraine, der er åbnet ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/2078**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 188, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2078 ⁽²⁾ blev der åbnet årlige toldkontingenter for import af fjerkrækød med oprindelse i Ukraine.
- (2) De mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet fra den 1. til den 7. marts 2016 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, overstiger for kontingentet med løbenummer 09.4273 de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes på de ansøgte mængder, og som beregnes i henhold til artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽³⁾ sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i samme forordning.
- (3) For at sikre foranstaltningens effektivitet bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

For de mængder, der indgives importlicensansøgninger for efter gennemførelsesforordning (EU) 2015/2078 for delperioden 1. april til 30. juni 2016, fastsættes den tildelingskoefficient, der er anført i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2016.

På Kommissionen vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2078 af 18. november 2015 om åbning og forvaltning af EU-toldkontingenter for import af fjerkrækød med oprindelse i Ukraine (EUT L 302 af 19.11.2015, s. 63).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

BILAG

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1. april til 30. juni 2016 (%)
09.4273	2,422583
09.4274	—

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/394

af 14. marts 2016

om afslutning af konsultationsproceduren med Republikken Burundi i henhold til artikel 96 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾ og revideret i Ouagadougou, Burkina Faso, den 22. juni 2010 ⁽²⁾ («AVS-EU-partnerskabsaftalen»), særlig artikel 96,

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om de foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges ved gennemførelse af AVS-EU-partnerskabsaftalen ⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til Europa-Kommissionens forslag i forståelse med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De væsentlige elementer i AVS-EU-partnerskabsaftalen, der er omhandlet i artikel 9, er ikke respekteret af Republikken Burundi.
- (2) I overensstemmelse med artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen blev der den 8. december 2015 indledt konsultationer med Republikken Burundi i tilstedeværelse af repræsentanter for gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, herunder repræsentanter fra Den Afrikanske Union, Det Østafrikanske Fællesskab og De Forenede Nationer.
- (3) Under disse konsultationer fremlagde repræsentanterne for Burundis regering forslag om tilsagn. Det blev vurderet, at disse forslag om tilsagn ikke var tilfredsstillende.
- (4) Der bør derfor træffes afgørelse om at afslutte konsultationerne i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, og der bør træffes relevante foranstaltninger med henblik på gennemførelse af de nævnte tilsagn —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De konsultationer, der er indledt med Republikken Burundi i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalens artikel 96, afsluttes.

Artikel 2

De foranstaltninger, der er omhandlet i skrivelsen i bilaget, vedtages som relevante foranstaltninger i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalens artikel 96, stk. 2, litra c).

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 376.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den tages jævnligt og mindst hver sjette måned op til fornyet overvejelse, hvilket helst skal ske på grundlag af tilsynsbesøg, der gennemføres af tjenesten for EU's optræden udadtil med deltagelse af Kommissionens tjenestegrene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. marts 2016.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

BILAG

UDKAST TIL SKRIVELSE

Hr. præsident,

Den Europæiske Union mener ikke, at Republikken Burundi har respekteret en række af de væsentlige elementer i artikel 9 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 («AVS-EU-partnerskabsaftalen»). Den har flere gange, navnlig i forbindelse med den intensiverede dialog i henhold til artikel 8 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, givet udtryk for sin bekymring over den manglende efterlevelse af visse principper vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsstaten.

Det er årsagen til, at Den Europæiske Union indledte konsultationer med Burundis regering i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen for at analysere denne bekymring og tage hånd om den.

Efter at Burundis regering havde accepteret Den Europæiske Unions invitation, indledtes konsultationerne den 8. december 2015 i Bruxelles.

Under mødet drøftede parterne de foranstaltninger, der var nødvendige for at sikre en hurtig tilbagevenden til en situation, hvor der udvises respekt for de demokratiske principper og værdier, menneskerettighederne og retsstaten på grundlag af de væsentlige elementer i AVS-EU-partnerskabsaftalen og de principper, der er omhandlet i Arushaafalterne. Drøftelserne og meningsudvekslingerne drejede sig om ni områder, på hvilke Den Europæiske Union forventede specifikke og konkrete tilsagn fra Burundis regerings side.

Under konsultationerne noterede Den Europæiske Union sig de svar, der blev afgivet af Burundi, navnlig med hensyn til:

- genåbning af private medier og bilæggelse af tvister vedrørende disse ved anvendelse af presseloven
- frihed til at udøve journalisthvervet
- frihed og sikkerhed for civilsamfundet og for menneskerettighedsforkæmpere
- behandling af igangværende retssager i overensstemmelse med de tilsagn, der blev efterlyst under den intensiverede dialog i henhold til artikel 8 i AVS-EU-partnerskabsaftalen
- situationen for fanger, der er arresteret under demonstrationer
- gennemførelse af undersøgelser vedrørende anklager om tortur og henrettelser uden rettergang
- gennemførelse, i samråd med Det Østafrikanske Fællesskab og Den Afrikanske Union eller ved anden international mægling, af en national dialog i Burundi, der gør det muligt at vende tilbage til demokratiske principper
- afvæbning og opløsning, med støtte fra internationale observatører, af enhver anden væbnet organisation end det nationale politi og forsvaret
- iværksættelse af en plan for en vej ud af krisen i henhold til en kalender, der skal fastlægges.

Den Europæiske Union bemærkede sig i sine konklusioner efter konsultationerne det tilsagn, som Burundis regering afgav med hensyn til at fremlægge nærmere oplysninger og fremskynde visse retlige procedurer. Den Europæiske Union konstaterede imidlertid samtidigt, at de svar, som repræsentanterne for Burundis regering afgav, hverken gjorde det muligt globalt at afhjælpe den manglende efterlevelse af de væsentlige elementer i landets partnerskab med Republikken Burundi eller at reagere tilfredsstillende på de afgørelser, der blev truffet af Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd den 17. oktober og 13. november 2015.

Den Europæiske Union har derfor besluttet at afslutte konsultationerne og at fastlægge de relevante foranstaltninger, jf. artikel 96, stk. 2, litra c), i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

Hvis der på ny udvises respekt for de væsentlige elementer i AVS-EU-partnerskabsaftalen, vil dette blive ledsaget af en progressiv normalisering af samarbejdet. BI bilaget vedrørende oversigten over tilsagn præciseres de forventede tilsagn, som er inddelt i fire overordnede områder, som evalueres parallelt, og de relevante foranstaltninger, der modsvarer de konstaterede fremskridt. De vil bemærke, at det er vores hensigt at revidere og justere måder og betingelser for finansiering og betaling i forbindelse med vores støtte til det kontingent fra Burundi, der deltager i AMISOM-missionen (som finansieres af EUF inden for rammerne af fredsfacilitet for Afrika), i samråd med Den Afrikanske Union.

Den Europæiske Union forbeholder sig ret til at ændre disse foranstaltninger under hensyn til den politiske situation og den konkrete gennemførelse af tilsagnene.

Den Europæiske Union vil i overensstemmelse med proceduren i artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen fortsat følge situationen i Burundi nøje i den periode, som afgørelsen har gyldighed i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen. I løbet af denne periode vil der blive opretholdt en dialog med Burundis regering for at ledsage en tilbagevenden til efterlevelse af væsentlige dele af AVS-EU-partnerskabsaftalen. Den Europæiske Union vil løbende vurdere situationen, første gang senest om seks måneder. Afgørelsen i henhold til artikel 96 vil kunne revideres af Rådet under hensyn til situationen og den eventuelle gennemførelse eller mangel på samme af tilsagnene.

Med venlig hilsen

For Rådet
F. MOGHERINI
Formand

For Kommissionen
N. MIMICA
Kommissær

BILAG

OVERSIGT OVER TILSAGN

Burundis regerings tilsagn	Den Europæiske Unions relevante foranstaltninger
<p>Manglende tilsagn (situation konstateret ved afslutningen af konsultationerne i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen): de væsentlige elementer, der er omhandlet i AVS-EU-partnerskabsaftalen artikel 9, nr. i) menneskerettighederne, ii) de demokratiske principper og iii) retsstaten, efterleves ikke.</p>	<p>Den Europæiske Union ⁽¹⁾ opretholder sin støtte til fordel for Burundis befolkning. Den finansierer fortsat de kontrakter, der er under gennemførelse, samt nødhjælpsforanstaltninger, der direkte støtter befolkningerne og civilsamfundet, og som medvirker til at bekæmpe fattigdom og forbedre adgangen til basale tjenester.</p> <p>Der vil i den forbindelse blive fremlagt to nødhjælpsprogrammer (adgang til sundhedspleje — 40 000 000 EUR — og ernæring/udvikling af landdistrikter — 15 000 000 EUR) for Den Europæiske Unions beslutningstagende organer til godkendelse. Det er hensigten, at iværksættelsen af disse projekter skal varetages af ikkestatslige organisationer og/eller af internationale organer.</p> <p>Humanitær indsats (herunder støtte til flygtninge) iværksettes fortsat på grundlag af fastslåede behov og på betingelse af, at der gives adgang til befolkningerne.</p> <p>Til gengæld er den finansielle støtte eller betaling af midler (herunder budgetstøtte) til direkte fordel for administrationen eller institutioner i Burundi indstillet.</p> <p>Betingelserne for finansiering og måderne, hvorpå der afholdes udgifter for militærpersoner fra Burundi, der deltager i AMISOM-missionen, og hvorpå der betales bidrag til Burundis regering til dækning af omkostninger forud for udsendelse (finansieres af EUF inden for rammerne af fredsfacilitet for Afrika), vil blive revideret og justeret i samråd med Den Afrikanske Union.</p> <p>Uanset hvordan de programmer og den finansiering, der fremmer den regionale integration, iværksettes, er de ikke omfattet af disse foranstaltninger.</p>
<p>Områder, på hvilke der afventes tilsagn fra Burundis regering, og tilhørende indikatorer. Disse områder og de tilhørende indikatorer evalueres samlet under hensyn til den udvikling, der finder sted.</p> <p>1. Politisk aftale om en plan for en vej ud af krisen</p> <p>Forventede tilsagn</p> <p>1.1. Deltagelse, i samråd med Det Østafrikanske Fællesskab og Den Afrikanske Union eller ved anden international mægling, i en dialog, der gør det muligt at vende tilbage til demokratiske principper</p> <p>Indikator:</p> <p>— Gennemførelse af en inklusiv politisk dialog, der samler alle parter i det politiske liv i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt ved international mægling og under overholdelse af nærværende afgørelse, og som munder ud i en plan for en vej ud af krisen eller enhver konsensuspræget og fredelig løsning på krisen under overholdelse af Arushaafalterne med henblik på en tilbagevenden til retsstatsprincippet og inklusiv regeringsførelse.</p>	<p>Ud over programmer, der er iværksat eller er ved at blive udarbejdet, udgør det beløb under 11. EUF, som der ikke er indgået forpligtelser for, 322 000 000 ⁽²⁾. Disse midler er stadig disponible for Burundi og kan mobiliseres i takt med de fremskridt, der konstateres i forbindelse med opfyldelsen af tilsagnene. Ud fra evalueringen af fremskridt og tilsagn afgivet af Burundis regering på de fire identificerede områder (deeskalering, behandling af retssager, politisk dialog og iværksættelse af en plan for en vej ud af krisen) træffes der gradvist foranstaltninger i overensstemmelse med følgende etaper:</p> <p>1. Ud over opretholdelse af den direkte støtte til de mest sårbare befolkningsgrupper vil der ud fra de positive fremskridt, der konstateres, af de kompetente myndigheder i Den Europæiske Union blive planlagt finansielle tilsagn til fremme af den administrative kapacitet og institutionerne fra sag til sag og afhængigt af behovenes størrelse og af relevansen.</p>

Burundis regerings tilsagn	Den Europæiske Unions relevante foranstaltninger
	<p>2. I tilfælde af mere signifikante fremskridt evaluerer Den Europæiske Union udbetalingen af den sidste tranche til budgetstøtte under 10. EUF-program (maksimum 11 500 000 EUR).</p> <p>Vedtagelsen af projekter (bortset fra budgetstøtte), der oprindeligt var fastsat til 2015, kan eventuelt genoptages.</p>
<p>1.2. Fortsættelse af afvæbningen med støtte fra internationale observatører; kun det nationale politi og forsvaret kan varetage opgaver vedrørende opretholdelse af lov og orden under overholdelse af retsstatsprincippet.</p> <p>Indikator:</p> <p>— De afgørelser, der træffes af Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd med hensyn til afvæbning (navnlig afgørelsen af 13. juni 2015 om udsendelse af militæreksperter) og FN's Sikkerhedsråds resolutioner (navnlig den af 12. november 2015), iværksættes.</p>	<p>3. For at forberede og ledsage planen for en vej ud af krisen vil en mere fuldstændig iværksættelse af foranstaltningerne gøre det muligt at genoptage delen vedrørende regeringsførelse under det nationale vejledende program under 11. EUF og programmet for budgetstøtte under 11. EUF.</p> <p>Det planlagte program for 2016 for energisektoren genoptages ligeledes.</p> <p>4. Iværksættelsen af alle disse foranstaltninger vil endelig gøre det muligt at iværksætte Den Europæiske Unions programmer og finansiering for Burundi uden begrænsninger under det nationale vejledende program under 11. EUF (432 000 000 EUR).</p>
<p>2. Deeskalerende foranstaltninger og åbning af det politiske rum</p> <p>Forventede tilsagn</p> <p>2.1. Genåbning af private medier og bilæggelse af tvister vedrørende disse ved anvendelse af presseloven</p> <p>Indikator:</p> <p>— Uafhængige radio- og fjernsynsstationer transmitterer til hele det nationale område for at sikre informationsmangfoldighed.</p> <p>2.2. Frihed til sikkert at udøve journalisthvervet</p> <p>Indikator:</p> <p>— Konkrete tiltag for at bekæmpe intimidering over for journalister.</p> <p>— Undersøgelser i tilknytning til retsforfølgning af gerningsmænd til voldshandlinger over for journalister; situationen for journalister behandles i overensstemmelse med presseloven og med respekt for ytringsfriheden.</p> <p>2.3. Frihed og sikkerhed for civilsamfundet og for menneskerettighedsforkæmpere</p> <p>Indikator:</p> <p>— Ophævelse af kendelse af 23. november 2015 om suspension af visse civilsamfundsorganisationers aktiviteter; standsning af chikane over for menneskerettighedsforkæmpere.</p>	
<p>3. Foranstaltninger vedrørende retssager</p> <p>Forventede tilsagn</p> <p>3.1. Behandling af igangværende retssager, herunder dem, der er gjort opmærksom på i forbindelse med den intensiverede artikel 8-dialog</p>	

Burundis regerings tilsagn	Den Europæiske Unions relevante foranstaltninger
<p>Indikator:</p> <p>— Afholdelse af appelsager i de omhandlede sager (MSD, F. BAMVUGINYUMVIRA, L. NGENDAKUMANA) i overensstemmelse med reglerne og med respekt for retten til et forsvar.</p> <p>3.2. Behandling af sager vedrørende personer, der er fængslet i forbindelse med demonstrationer, og vedrørende sikkerhedsmæssige begivenheder, som er i overensstemmelse med Burundis strafferet og internationale standarder.</p> <p>Indikator:</p> <p>— Fremvisning af retsakter, der dokumenterer løsladelse af og i givet fald ophævelse af arrestordre over for demonstranter, som ikke har begået voldshandlinger. Alle de resterende retsfulgte demonstranter skal give møde for en dommer inden for de lovfæstede frister og i overensstemmelse med Burundis lovgivning, herunder de internationale standarder, som Burundi har ratificeret for så vidt angår retten til en retfærdig rettergang.</p> <p>3.3. Undersøgelser, der er gennemført vedrørende påstande om tortur og henrettelser uden rettergang, samt konklusioner desangående.</p> <p>Indikator:</p> <p>— Offentliggørelse af troværdige rapporter om undersøgelser, der er gennemført med deltagelse af internationale eksperter i forbindelse med alle påstande om tortur, seksuel vold, forsvindinger og henrettelser uden rettergang, og vedtagelse af foranstaltninger over for de ansvarlige for sådanne handlinger.</p>	
<p>4. Iværksættelse af planen for en vej ud af krisen</p> <p>Forventet tilsagn</p> <p>Iværksættelse af en plan for en vej ud af krisen i henhold til en kalender, der skal fastlægges</p> <p>De konklusioner, der drages i forbindelse med den internationale mægling, og planen for en vej ud af krisen iværksettes i overensstemmelse med den tidsplan og de fremgangsmåder, der er fastsat i denne plan.</p>	

(¹) Herunder Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

(²) Der blev allerede i 2014 indgået forpligtelser for 55 mio. EUR under det nationale vejledende program under 11. EUF, og de to nødhjælpsprojekter til fordel for befolkningen, som er under forberedelse, vil også blive tildelt et samlet beløb på 55 mio. EUR.

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2016/395**af 15. marts 2016****om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/1823 (ATALANTA/1/2016)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2008/851/FUSP af 10. november 2008 om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster ⁽¹⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 6, stk. 1, i fælles aktion 2008/851/FUSP bemyndigede Rådet Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til at træffe de relevante afgørelser om at udnævne den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (»øverstbefalende for EU-styrken«).
- (2) Den 6. oktober 2015 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2015/1823 ⁽²⁾ om udnævnelse af kontreadmiral Stefano BARBIERI til øverstbefalende for EU-styrken.
- (3) Den øverstbefalende for EU-operationen har indstillet kontreadmiral (LH) Jan C. KAACK som ny øverstbefalende for EU-styrken som efterfølger for kontreadmiral Stefano BARBIERI fra den 23. marts 2016.
- (4) EU's Militærkomité gav den 23. februar 2016 sin støtte til indstillingen.
- (5) Afgørelse (FUSP) 2015/1823 bør derfor ophæves.
- (6) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kontreadmiral (LH) Jan C. KAACK udnævnes til øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) fra den 23. marts 2016.

Artikel 2

Afgørelse (FUSP) 2015/1823 ophæves.

⁽¹⁾ EUT L 301 af 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2015/1823 af 6. oktober 2015 om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/607 og (FUSP) 2015/1750 (ATALANTA/6/2015) (EUT L 265 af 10.10.2015, s. 10).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 2016.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komités vegne
W. STEVENS
Formand*

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2016/396**af 15. marts 2016****om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUTM Somalia) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/173 (EUTM Somalia/1/2016)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/96/FUSP af 15. februar 2010 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker ⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til afgørelse 2010/96/FUSP bemyndiges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til i overensstemmelse med artikel 38 i traktaten om Den Europæiske Union at træffe de relevante afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af EUTM Somalia, herunder afgørelser om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-missionen.
- (2) Den 3. februar 2015 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2015/173 ⁽²⁾ om udnævnelse af brigadegeneral Antonio MAGGI til øverstbefalende for EUTM Somalia.
- (3) Den 9. februar 2016 foreslog Italien udnævnelsen af brigadegeneral Maurizio MORENA til ny øverstbefalende for EUTM Somalia som efterfølger for brigadegeneral Antonio MAGGI.
- (4) Den 24. februar 2016 henstillede EU's Militærkomité til PSC at udnævne brigadegeneral Maurizio MORENA til øverstbefalende for EUTM Somalia som efterfølger for brigadegeneral Antonio MAGGI fra den 21. marts 2016.
- (5) Afgørelse (FUSP) 2015/173 bør ophæves.
- (6) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Brigadegeneral Maurizio MORENA udnævnes herved til øverstbefalende for Den Europæiske Unions militæroperation for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUTM Somalia) fra den 21. marts 2016.

Artikel 2

Afgørelse (FUSP) 2015/173 ophæves.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 2016.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne
W. STEVENS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 44 af 19.2.2010, s. 16.

⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske komité's afgørelse (FUSP) 2015/173 af 3. februar 2015 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUTM Somalia) og om ophævelse af afgørelse EUTM Somalia/1/2013 (EUTM Somalia/1/2015) (EUT L 29 af 5.2.2015, s. 14).

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/397

af 16. marts 2016

om ændring af afgørelse 2014/312/EU om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til indendørs og udendørs malinger og lakker

(meddelt under nummer C(2016) 1510)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens afgørelse 2014/312/EU ⁽²⁾ blev der fastlagt miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til indendørs og udendørs malinger og lakker. Efter vedtagelsen af afgørelse 2014/312/EU indgav DPx Fine Chemicals Austria GmbH, LSR Associates Ltd og Novasol S.A. i fællesskab en registrering til Det Europæiske Kemikalieagentur i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽³⁾. Registreringsdossieret indeholdt en revideret selvklassificering for adipinsyredihydrazid (ADH), som er et vigtigt vedhæftningsforbedrende og tværbindende middel. I anmeldelsen var det anført, at ADH er blevet selvklassificeret som farlig for vandmiljøet (kronisk, kategori 2), med den tilknyttede faresætning H411 (Giftig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger). ADH findes i polymerfortyndinger, som ofte anvendes i vandbaserede maling- og lakformuleringer og forlænger produktets levetid. Malinger med en længere levetid har en reduceret samlet miljøpåvirkning i løbet af deres produktlivscyklus, fordi der ikke er brug for at male igen så ofte. Ifølge de foreliggende oplysninger findes der endnu ingen lige så virksomme og effektive alternativer på markedet. Det er derfor nødvendigt at indrømme en undtagelse fra kriterium 5 i beslutning 2014/312/EU for brugen af ADH i malinger og lakker, som har fået tildelt EU-miljømærket, i situationer, hvor det ikke er teknisk muligt at anvende alternative materialer, fordi malingproduktet ikke ville give forbrugeren det ønskede funktionsniveau.
- (2) Derudover er der et andet stof, methanol, som har den harmoniserede CLP-klassificering akut toksicitet (kategori 3) med de tilknyttede faresætninger H301 (giftig ved indtagelse), H311 (giftig ved hudkontakt) og H331 (giftig ved indånding) samt specifik målorgantoksicitet ved enkelt eksponering (kategori 1) med den tilknyttede faresætning H370 (forårsager organskader), og som findes som reststof i polymerfortyndinger, der anvendes i malinger og lakker. Methanol kan opstå som reaktionsprodukt eller urenhed fra forskellige råmaterialer i polymerfortyndinger, og indholdet afhænger af indholdet af bindemiddel i malingen. Derfor overskrides den aktuelle grænse, der er fastsat for reststoffer i afgørelse 2014/312/EU, i mange tilfælde. Råmaterialerne anvendes til at opnå vigtige malingegenskaber, f.eks. skuremodstandsdygtighed, som er et krav for at få tildelt EU's miljømærke. De pågældende egenskaber bidrager til at øge malingens holdbarhed, hvilket giver en reduceret samlet miljøpåvirkning over hele malingens livscyklus, fordi der ikke er brug for at male igen så ofte. Klassificeringerne af ADH og methanol forhindrer i øjeblikket ifølge markedsoplysninger, der er forelagt af EU-miljømærkeindehavere, at EU-miljømærket kan fornyes for et betydeligt antal malinger og lakker, som fik tildelt et EU-miljømærke i henhold til Kommissionens beslutning 2009/543/EF ⁽⁴⁾ og Kommissionens beslutning 2009/544/EF ⁽⁵⁾. Det er derfor nødvendigt at indrømme en undtagelse fra kriterium 5 i beslutning 2014/312/EU

⁽¹⁾ EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2014/312/EU af 28. maj 2014 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til indendørs og udendørs malinger og lakker (EUT L 164 af 3.6.2014, s. 45).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2009/543/EF af 13. august 2008 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til udendørs malinger og lakker (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 27).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning 2009/544/EF af 13. august 2008 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til indendørs malinger og lakker (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 39).

for brugen af methanol i malinger og lakker i situationer, hvor det ikke er teknisk muligt at erstatte funktionelle råmaterialer, der kan medføre tilstedeværelse af methanol i produktet.

- (3) Efter vedtagelsen af afgørelse 2014/312/EU har et vigtigt konserveringsmiddel til overfladefilm for udendørs malinger og lakker, 3-iod-2-propynyl butylcarbammat (IPBC), fået en harmoniseret CLP-klassificering som farlig for vandmiljøet (akut, kategori 1) med den tilknyttede faresætning H400 (meget giftig for vandlevende organismer) og farlig for vandmiljøet (kronisk, kategori 1) med den tilknyttede faresætning H410 (meget giftig med langvarige virkninger for vandlevende organismer). Konserveringsmidlet anvendes i udendørs produkter, navnlig i fugtige omgivelser, for at forhindre mikrobiel vækst i produktet. Midlets væsentlige funktion og manglen på substitutter var kendt på tidspunktet for afgørelsens vedtagelse, og tilstedeværelsen af midlet i EU-miljømærkede malinger blev derfor godkendt under en fritagelse. Den nye harmoniserede klassificering har imidlertid ført til, at slutproduktet er klassificeret som farlig for vandmiljøet (kronisk, kategori 3) med et krav om mærkning med den tilknyttede faresætning H412 (skadelig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger), hvis IPBC forekommer i en koncentration på over 0,25 vægtprocent. En klassificering af det endelige produkt som farlig for vandmiljøet er aktuelt ikke tilladt i medfør af afgørelse 2014/312/EU, også selv om den højst tilladte koncentrationsgrænse for anvendelsen af IPBC er 0,65 %. For at tillade brugen af IPBC i malingprodukter med den krævede koncentration på op til 0,65 % er det nødvendigt at tillade mærkningen af slutproduktet med H412.
- (4) Af konsekvenshensyn og baseret på definitionen i artikel 2, nr. 20), i afgørelse 2014/312/EU, hvor »transparent« og »semitransparent« er synonyme, bør teksten i kriterium 3a) og den tilhørende henvisning i tabel 2 ændres.
- (5) I kriterium 5 og punkt 1, litra a), b) og c) i tillægget til afgørelse 2014/312/EU er der fastsat begrænsninger og regler for anvendelsen af konserveringsmidler for så vidt angår deres status i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽¹⁾, som fastlægger EU-systemet for godkendelse af aktivstoffer i bestemte typer biocidholdige produkter. For at sikre, at disse begrænsninger og regler er konsekvente og harmoniseret med forordning (EU) nr. 528/2012, bør der indføres afklaringer i afgørelse 2014/312/EU med hensyn til følgende aspekter: a) definitionerne af »konserveringsmidler til anvendelse i beholdere« og »konserveringsmidler til overfladefilm« bør henvise til artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012, b) det bør tydeliggøres, at i punkt 1 i tillægget bør reglerne og betingelserne for konserveringsmidler til anvendelse i beholdere og konserveringsmidler til overfladefilm finde anvendelse på aktivstoffer, som undersøges med henblik på godkendelse, eller som er godkendt til anvendelse i bestemte biocidholdige produkttyper, og for hvilke der eventuelt gælder godkendelsesbetingelser, c) henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ i punkt 1 i tillægget bør udgå, da direktivet nu er ophævet, og d) i de verificationskrav, der er fastsat i tillæggets punkt 1, litra a), b) og c), bør henvisningen til artikel 58, stk. 3, i forordning (EU) nr. 528/2012 udgå, da den udelukkende vedrører specifikke tilfælde.
- (6) Afgørelse 2014/312/EU bør derfor ændres.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 16 i forordning (EF) nr. 66/2010 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2014/312/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2, nr. 10) og 11), affattes definitionerne af »konserveringsmidler til anvendelse i beholdere« og »konserveringsmidler til overfladefilm« således:
  - »10) »konserveringsmidler til anvendelse i beholdere« er aktivstoffer i betydningen i artikel 3, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ^(*) til anvendelse i produkttype 6, jf. samme forordnings bilag V. De anvendes navnlig til konservering af færdigvarer under lagring ved at bremse mikrobiel nedbrydning for at sikre deres holdbarhed og til konservering af farvetoner, som afgives af maskiner

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EFT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

- 11) »konserveringsmidler til overfladefilm« er aktivstoffer i betydningen i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012 til anvendelse i produkttype 7, jf. samme forordnings bilag V, som navnlig anvendes til konservering af overfladefilm eller overfladebehandlingsmidler ved at bremse mikrobiel nedbrydning eller algevækst for at beskytte materialers eller genstandes oprindelige overfladeegenskaber

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EFT L 167 af 27.6.2012, s. 1).«

- 2) Bilaget ændres som anført i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2016.

På Kommissionens vegne
Karmenu VELLA
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilaget til afgørelse 2014/312/EU foretages følgende ændringer:

- (1) I kriterium 3a) »Rækkeevne« affattes femte afsnit således: »Uigennemsigtige grundere og mellemlag skal have en rækkeevne på mindst 8 m² pr. liter produkt. Uigennemsigtige grundere med særlige standsende/forseglende egenskaber eller indtrængnings-/bindingsegenskaber og grundere med særlige vedhæftningsegenskaber skal have en rækkeevne på mindst 6 m² pr. liter produkt.«
- (2) I kriterium 3 (Brugseffektivitet), tabel 2, ottende kolonne (Grunder (g)) og niende kolonne (Mellemlag og grunder (h)), ændres teksten »6 m²/l (uden opacitet)« begge steder til: »6m²/l (uden specifikke egenskaber)«.
- (3) I tillægget foretages følgende ændringer:

- a) I listen over begrænsninger og undtagelser for farlige stoffer, punkt 1 »Konserveringsmidler, der er tilsat farvestoffer, bindemidler og det endelige produkt«, affattes nr. i) »Bestemmelser vedrørende biociders godkendelsesstatus« således:

»i) Bestemmelser vedrørende konserveringsmidlers godkendelsesstatus

Malingformuleringen må kun indeholde aktivstoffer (i betydningen i artikel 3, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 528/2012), som opfylder kravene i punkt 1, litra a), b) og c), (alt efter, hvad der er relevant), og som er godkendt i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012 til anvendelse i produkttype 6 for så vidt angår punkt 1, litra a) og b), eller produkttype 7 for så vidt angår punkt 1, litra c), eller er medtaget i bilag I i samme forordning. Herudover skal der indgå en risikovurdering for erhvervs-mæssig og privat (ikke-erhvervs-mæssig) brug i vurderingsrapporten. Ansøgerne bør konsultere de seneste EU-liste over godkendte aktivstoffer (*) og forordningens bilag I.

Malingformuleringer kan indeholde konserveringsmidler, for hvilke der er indgivet et dossier til evaluering, som afventer en beslutning om godkendelse, i den mellemliggende periode, frem til at der træffes en positiv beslutning om at godkende aktivstoffet eller at optage det i samme forordnings bilag I.

(*) ECHA, Biocidal active substances — list of approved active substances, <http://www.echa.europa.eu/web/guest/information-on-chemicals/biocidal-active-substances>

- b) I listen over begrænsninger og undtagelser for farlige stoffer, punkt 1, affattes litra a) »Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere« og litra b) »Konserveringsmidler (til farvestof) i tonemaskiner« således:

<p>»a) Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere</p> <p>Anvendelse:</p> <p>Alle produkter, medmindre andet er angivet</p>	<p>Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere, der er klassificeret med de følgende fareklassificeringer, for hvilke der er givet en undtagelse, må anvendes i EU-miljømærkede produkter:</p> <p>Undtagne klassificeringer: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere, der er klassificeret med disse undtagne klassificeringer, skal også opfylde følgende betingelser for undtagelse:</p> <p>— Den samlede koncentration må ikke overskride 0,060 vægtprocent</p>	<p>Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere</p> <p>Samlet indhold i det endelige produkt: 0,060 vægtprocent</p>	<p>Verifikation:</p> <p>Erklæring fra ansøgeren og dennes bindemiddelleverandør understøttet af CAS-numre og klassificeringer for aktivstofferne i det endelige produkt og dets bindemiddel.</p> <p>Heri skal indgå ansøgerens beregning af koncentrationen af aktivstof i det endelige produkt.</p> <p>Alle fremstillede aktivstoffer, for hvilke mindst 50 % af partiklerne i den antalsmæssige størrelsesfordeling i en eller flere eksterne dimensioner ligger i størrelsesintervallet 1-100 nm, skal identificeres.</p>
--	---	---	--

	<p>— Stoffer klassificeret med H400 (R50) og/eller H410 (R50/53) skal være ikke-bioakkumulerende. Ikke-bioakkumulerende stoffer skal have en Log Kow $\leq$ 3,2 eller en biokoncentrationsfaktor (BCF) $\leq$ 100.</p> <p>— For stoffer, som er godkendt til brug eller er optaget i bilag I til forordning (EU) nr. 528/2012, skal der forelægges dokumentation for, at godkendelsesbetingelserne overholdes for malingproduktet.</p> <p>— Hvis der bruges konserveringsmidler, som er formaldehyddonorer, skal formaldehydindhold og -emissioner fra det endelige produkt opfylde begrænsningskravene i 7a).</p> <p>Der gælder specifikke koncentrationsgrænser for følgende konserveringsmidler:</p> <p>i) Zinc pyrithion</p> <p>ii) N-(3-aminopropyl)-N-dodecylpropan-1, 3-diamin</p>	<p>Koncentrations-grænse</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	
b) Konserveringsmidler (til farvestof) i tonemaskiner	<p>De undtagne fareklassificeringer og betingelser for undtagelse i punkt 1, litra a) gælder også for konserveringsmidler, der benyttes til at beskytte farvestoffer, som lagres i maskiner, inden de blandes med baser.</p> <p>Konserveringsmidler, som tilsættes til farvetoner, som afgives af maskiner, må ikke overskride et samlet indhold på 0,20 vægtprocent.</p> <p>Følgende konserveringsmidler er underlagt specifikke maksimale koncentrationsgrænser for så vidt angår deres bidrag til det samlede indhold af konserveringsmidler i farvestoffet:</p> <p>i) 3-iod-2-propynyl butylcarbammat (IPBC)</p> <p>ii) Zinc pyrithion</p> <p>iii) N-(3-aminopropyl)-N-dodecylpropan-1, 3-diamin</p>	<p>Samlet indhold af konserveringsmidler i farvestoffet:</p> <p>0,20 vægtprocent</p> <p>0,10 %</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Verifikation:</p> <p>Erklæring fra ansøgeren og/eller dennes tonerleverandør understøttet af CAS-numre og klassificeringer for aktivstofferne i det endelige produkt og dets bindemiddel.</p> <p>Heri skal indgå ansøgerens beregning af koncentrationen af aktivstoffet i det endelige produkt.</p> <p>Alle fremstillede aktivstoffer, for hvilke mindst 50 % af partiklerne i den antalsmæssige størrelsesfordeling i en eller flere eksterne dimensioner ligger i størrelsesintervallet 1-100 nm, skal identificeres.»</p>

d) I listen over begrænsninger og undtagelser for farlige stoffer indsættes følgende punkt 8 »Stoffer i bindemidler og polymerfortyndinger«:

»8. Stoffer i bindemidler og polymerfortyndinger			
<p>a) Bindemidler og tværbindingemidler</p> <p>Anvendelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — indendørs/uden-dørs beklædning — dekoration, beskyttelse og overfladebehandling af træ — overfladebehandling af metal — overfladebehandling af gulve — højglansoverfladebehandling — arkitektonisk eller dekorativ overfladebehandling 	<p>Adipinsyredihydrazid (ADH) anvendt som vedhæftningsforbedrende og tværbindende middel</p>	<p>1,0 vægtprocent</p>	<p>Verifikation:</p> <p>Der skal forelægges en erklæring fra ansøgeren og dennes råvareleverandører understøttet af beregninger eller en analytisk testrapport.</p>
<p>b) Reaktionsprodukter og restprodukter</p> <p>Anvendelse:</p> <p>Produkter med polymerbindersystemer</p>	<p>Tilstedeværelsen af methanolrester er begrænset afhængigt af indholdet af bindemidler i det endelige produkt.</p> <ul style="list-style-type: none"> — mere end 10 % og op til 20 % bindemiddelindhold i det endelige produkt — mere end 20 % og op til 40 % bindemiddelindhold i det endelige produkt — mere end 40 % bindemiddelindhold i det endelige produkt 	<p>0,02 vægtprocent</p> <p>0,03 vægtprocent</p> <p>0,03 vægtprocent</p>	<p>Verifikation:</p> <p>Der skal forelægges en erklæring fra ansøgeren og dennes råvareleverandører understøttet af beregninger eller en analytisk testrapport.«</p>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/398**af 16. marts 2016****om tilladelse til markedsføring af UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97***(meddelt under nummer C(2016) 1527)***(Kun den svenske udgave er autentisk)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. februar 2014 indgav virksomheden Viasolde AB, der producerer udstyr til UV-behandling, en ansøgning til de kompetente myndigheder i Finland om tilladelse til at markedsføre UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel, jf. artikel 1, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 258/97. Formålet med UV-behandlingen er at forøge brødets vitamin D-indhold, hvilket betyder, at brødets næringsværdi ville være betydeligt forskellig fra næringsværdien i traditionelt brød.
- (2) Det kompetente finske fødevarer vurderingsorgan afgav den 14. marts 2014 den første vurderingsrapport. I rapporten konkluderedes det, at UV-behandlet brød opfylder kriterierne for nye levnedsmidler i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 258/97.
- (3) Den 19. marts 2014 fremsendte Kommissionen den første vurderingsrapport til de øvrige medlemsstater.
- (4) Inden for det tidsrum på 60 dage, der er fastsat i artikel 6, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 258/97, blev der fremsat begrundede indsigelser.
- (5) Den 13. november 2014 anmodede Kommissionen Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) om at foretage en yderligere vurdering af UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel i henhold til forordning (EF) nr. 258/97.
- (6) Den 11. juni 2015 konkluderede EFSA i sin videnskabelige udtalelse ⁽²⁾ om sikkerheden ved UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel, at brød, som er beriget med vitamin D₂ ved UV-behandling, er sikkert under de påtænkte anvendelsesbetingelser.
- (7) Udtalelsen er således tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at UV-behandlet brød som et nyt levnedsmiddel opfylder kriterierne i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 258/97.
- (8) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 ⁽³⁾ er der fastsat bestemmelser om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer. Det bør være tilladt at anvende UV-behandlet brød, uden at kravene i disse retsfor skrifter tilsidesættes.
- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*UV-behandlet brød, jf. bilag I, kan markedsføres som et nyt levnedsmiddel under overholdelse af maksimalgrænseværdien på 3 µg vitamin D₂ pr. 100g, uden at de særlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1925/2006 tilsidesættes.⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2015; 13(7):4148.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26).

Artikel 2

Følgende tilføjes til betegnelsen på mærkningen af fødevarerne: »indeholder vitamin D fra UV-behandling«.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Viasolde AB, Dalstigen 4, 262 63, Ängelholm, Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2016.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

SPECIFIKATION AF UV-BEHANDLET BRØD

Definition

UV-behandlet brød er brød og boller/rundstykker (uden pynt/fyld), som er gærhævet, og som behandles med ultraviolet stråling efter bagningen for at omdanne ergosterol til vitamin D₂ (ergocalciferol).

UV-stråling: en proces, hvor der foretages stråling med ultraviolet lys i bølgelængden 240-315 nm i højst 5 sekunder med et energiinput på 10-50 mJ/cm².

Vitamin D₂:

Kemisk navn	(5Z,7E,22E)-3S-9,10-secoergosta-5,7,10(19),22-tetraen-3-ol
Synonym	Ergocalciferol
CAS-nr.	50-14-6
Molekylvægt	396,65 g/mol

Indhold:

Vitamin D ₂ (ergocalciferol) i det færdige produkt	0,75-3 µg/100 g ⁽¹⁾
Gær i dej	1-5 g/100 g ⁽²⁾

⁽¹⁾ EN 12821, 2009, europæisk standard.

⁽²⁾ Opskriftsberegning.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EU) 2015/2265 af 7. december 2015 om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse fiskevarer for perioden 2016-2018

(Den Europæiske Unions Tidende L 322 af 8. december 2015)

Side 7, bilaget, oplysningerne for løbenummer 09.2761:

I stedet for:

»09.2761	ex 0304 79 50	10	Newzealandsk langhale (<i>Macruronus No-væzelandiae</i>), filet og andet fiskekød, frosset, bestemt til forarbejdning ⁽¹⁾ ⁽²⁾	17 500	0 %	1.1.2016-31.12.2018«
	ex 0304 95 90	11				

læses:

»09.2761	ex 0304 79 50	10	Newzealandsk langhale (<i>Macruronus</i> spp.), filet og andet fiskekød, frosset, bestemt til forarbejdning ⁽¹⁾ ⁽²⁾	17 500	0 %	1.1.2016-31.12.2018«
	ex 0304 79 90	11				
		17				
	ex 0304 95 90	11				
		17				

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA